

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๒

ว่าด้วยการขออนุญาต การอนุญาต และเงื่อนไขในการอนุญาต
ให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด
แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรม
เกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย

เนื่องจากมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
บัญญัติห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใดแสดงว่า
เป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตจาก กกท. และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต
และการอนุญาตดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา (๑๙) (๑) และมาตรา ๕๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒ ว่าด้วยการขออนุญาต
การอนุญาตและเงื่อนไขในการอนุญาตให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใดแสดงว่า
เป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ คณะบุคคลหรือบุคคลใดประสงค์จะใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษร
หรือเครื่องหมายใดแสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือ
ประเทศไทยให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ กกท. ๕ (ก) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สมาคมหรือคณะบุคคลที่เป็นนิติบุคคล

(ก) ภาพถ่ายใบสำคัญการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

(ข) ภาพถ่ายใบอนุญาตจัดตั้งสมาคมตามมาตรา ๕๓ ถ้ามี

(ค) ภาพถ่ายข้อบังคับของสมาคมหรือคณะบุคคล

(ง) บัญชีรายชื่อพร้อมด้วยที่อยู่และอาชีพของกรรมการของสมาคมหรือคณะบุคคล

ฉบับที่นายทะเบียนรับรอง

(จ) รายละเอียดกิจกรรมของสมาคมหรือคณะบุคคลเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติ

หรือประเทศไทย

(ฉ) แบบอักษรหรือเครื่องหมายที่ประสงค์จะใช้เพื่อแสดงว่ามีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา
ในนามของชาติหรือประเทศไทย

(๒) สโมสรหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล

(ก) ภาพถ่ายข้อบังคับของสโมสรหรือคณะบุคคล

(ข) บัญชีรายชื่อพร้อมด้วยที่อยู่และอาชีพของกรรมการของสโมสรหรือคณะบุคคล

(ค) รายละเอียดกิจกรรมของสโมสรหรือคณะบุคคลเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติ

หรือประเทศไทย

(ง) แบบอักษรหรือเครื่องหมายที่ประสงค์จะใช้เพื่อแสดงว่ามีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา
ในนามของชาติหรือประเทศไทย

ข้อ ๔ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด
แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทยอยู่ก่อน
วันที่พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ประสงค์จะใช้คำว่า
“แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายดังกล่าวต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันที่พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ใช้บังคับตามแบบ กทท. ๕ (ข) พร้อมด้วย
เอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(ก) ภาพถ่ายใบสำคัญการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล หรือหลักฐานการจัดตั้งคณะบุคคล

(ข) ภาพถ่ายข้อบังคับของคณะบุคคลหรือบุคคล

(ค) บัญชีรายชื่อพร้อมด้วยที่อยู่และอาชีพของกรรมการของคณะบุคคลหรือบุคคล

(ง) รายละเอียดกิจกรรมของคณะบุคคลหรือบุคคลเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติ

หรือประเทศไทย

(จ) แบบอักษรหรือเครื่องหมายที่ใช้เพื่อแสดงว่ามีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติ

หรือประเทศไทย

ข้อ ๕ การยื่นคำขอตามข้อบังคับนี้ ให้ยื่นต่อ กทท. หรือสำนักงานสาขาหรือตัวแทนของ กทท.

ข้อ ๖ ในการพิจารณาอนุญาตคำขอใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” ของคณะบุคคลหรือบุคคล
ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาประเภทเดียวกัน ให้ กทท. พิจารณาอนุญาตคำขอของคณะบุคคลหรือบุคคลตามข้อ ๔
ก่อนก็ได้

เมื่อได้อนุญาตให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” แล้ว กทท. จะไม่อนุญาต
ให้คณะบุคคลหรือบุคคลอื่นซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาประเภทเดียวกันใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เป็นการ
ซ้ำซ้อนกันอีก

ข้อ ๗ ในการพิจารณาอนุญาตตามข้อบังคับนี้ ให้กทท. คำนึงถึงประวัติ ชื่อเสียง กิจกรรมหรือ
พฤติกรรมของคณะบุคคลหรือบุคคลนั้นรวมตลอดถึงผลกระทบที่จะบังเกิดขึ้นต่อนโยบายของ กทท. อันเนื่องมาจากการ
อนุญาตนั้นด้วย

ข้อ ๘ ใบอนุญาตให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมีอักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็น
สมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้ใช้แบบ กทท. ๗
ใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้จะโอนกันมิได้

ข้อ ๙ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งได้รับอนุญาตตามข้อบังคับนี้จะต้องไม่กระทำการใด ๆ ใน
ประการที่น่าจะทำให้ชาติหรือประเทศไทยเสียชื่อเสียงถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง และต้องปฏิบัติตามกฎหมาย
และระเบียบของ กทท.

ข้อ ๑๐ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือมี
อักษรหรือเครื่องหมายใด แสดงว่าเป็นสมาคม สโมสรหรือคณะบุคคล ซึ่งมีกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาในนามของชาติ
หรือประเทศไทย เลิกกิจการ ให้กรรมการหรือผู้ดำเนินงานแจ้งการเลิกต่อ กทท. ตามแบบที่ กทท. กำหนด ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันเลิกกิจการ

ข้อ ๑๑ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
ข้อ ๘ หรือ ข้อ ๑๐ ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นผล

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ว่าการการกสิกรรมแห่งประเทศไทยรักษาการตามข้อบังคับนี้และให้มีอำนาจ
วางระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๙
ไชยศิริ เรื่องกาญจนเศรษฐ์
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการการกสิกรรมแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๓

ว่าด้วยการขออนุญาต การอนุญาต และเงื่อนไขในการอนุญาต
ให้เข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา
โดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬา
ในนามของชาติหรือประเทศไทย

เนื่องจากมาตรา ๕๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติห้ามมิให้คณะบุคคลหรือบุคคลใดเข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา โดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจาก กกท. และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการอนุญาตดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) และมาตรา ๕๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓ ว่าด้วยการขออนุญาต การอนุญาต และเงื่อนไขในการอนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา โดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งได้รับอนุญาตให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” ประสงค์จะเข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา โดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาหรือจัดการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ กกท. ๖ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ภาพถ่ายเอกสารอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) ธรรมนูญการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ หรือซีเกมส์

(ข) ธรรมนูญสหพันธ์กีฬานานาชาติหรือธรรมนูญสหพันธ์กีฬาแห่งเอเชียที่เกี่ยวข้อง หรือ

(ค) ธรรมนูญหรือระเบียบการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งโลกหรือเอเชียที่เกี่ยวข้อง

(๒) ใบรับรายงานผลการแข่งขันกีฬาตามข้อ ๙ วรรคสอง สำหรับกรณีที่เคยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อกำหนดนี้มาแล้ว

(๓) ภายถ่ายใบอนุญาตให้ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย”

ข้อ ๔ คณะบุคคลหรือบุคคลใดนอกจากคณะบุคคลหรือบุคคลตามข้อ ๓ ประสงค์จะเข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา โดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาหรือจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ กกท. ๖ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(ก) ชื่อนักกีฬาที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(ข) ชื่อและสถานที่แข่งขันกีฬาพร้อมด้วยหลักฐานการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาดังกล่าว

(ค) รายงานผลการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาของนักกีฬาที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาในระยะเวลาหกเดือนก่อนวันที่ยื่นคำขอสำหรับกีฬาอาชีพหรือในระยะเวลาสามเดือนก่อนวันที่ยื่นคำขอสำหรับกีฬาสมัครเล่น

(ง) รายงานผลการตรวจสุขภาพของนักกีฬาจากศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาของ กกท.

(จ) หลักฐานแสดงฐานะการเงินในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬา

(ฉ) ใบรับรายงานผลการแข่งขันกีฬาตามข้อ ๙ วรรคสอง สำหรับกรณีที่เคยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อกำหนดนี้มาแล้ว

(๒) กรณีส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(ก) ภาพถ่ายใบอนุญาตจัดตั้งสมาคมตามมาตรา ๕๓ ถ้ามี

(ข) รายชื่อนักกีฬาที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(ค) ชื่อและสถานที่แข่งขันกีฬาพร้อมด้วยหลักฐานการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(ง) หลักฐานแสดงฐานะการเงินในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(จ) รายงานตาม (๑) (ค) และ (ง)

(ฉ) ใบรับรายงานผลการแข่งขันกีฬาตามข้อ ๙ วรรคสอง สำหรับกรณีที่เคยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อกำหนดนี้มาแล้ว

(๓) กรณีจัดให้มีการแข่งขันกีฬา

(ก) ภาพถ่ายใบอนุญาตจัดตั้งสมาคมตามมาตรา ๕๓ ถ้ามี

(ข) หลักฐานการเป็นผู้จัดให้มีการแข่งขันกีฬา

(ค) รายชื่อประเทศ สมาคม สโมสรหรือคณะบุคคลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(ง) ชื่อและสถานที่ที่จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬา

(จ) หลักฐานแสดงฐานะการเงินในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา

(ฉ) ใบรับรายงานผลการแข่งขันกีฬาตามข้อ ๙ วรรคสอง สำหรับกรณีที่เคยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อกำหนดนี้มาแล้ว

(๔) กรณีร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา

(ก) ภาพถ่ายใบอนุญาตจัดตั้งสมาคมตามมาตรา ๕๓ ถ้ามี

(ข) หลักฐานการเป็นผู้ร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา

(ค) รายชื่อผู้ที่ร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาทุกคน พร้อมด้วยหลักฐานแสดงฐานะทางกฎหมายของบุคคลดังกล่าว ถ้ามี

(ง) หลักฐานแสดงฐานะการเงินในการร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬา

(จ) เอกสารหลักฐานตาม (๓) (ค) และ (ง)

(ฉ) ใบรับรายงานผลการแข่งขันกีฬาตามข้อ ๙ วรรคสอง สำหรับกรณีที่เคยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อกำหนดนี้มาแล้ว

ข้อ ๕ การยื่นคำขอตามข้อบังคับนี้

(๑) ถ้าเป็นกรณีเข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา โดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้ยื่นต่อ กทท. หรือสำนักงานสาขาหรือตัวแทนของ กทท. ก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจยื่นได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการหรือนิติบุคคลยื่นคำขอพร้อมทั้งชี้แจงแสดงเหตุจำเป็นและหลักฐานประกอบ เมื่อ กทท. เห็นเป็นการสมควรจะให้ขยายกำหนดเวลายื่นคำขอออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้ แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินสิบห้าวันก่อนการแข่งขัน

(๒) ถ้าเป็นกรณีจัดให้มีการแข่งขันกีฬาหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาโดยแสดงว่าเป็นการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้ยื่นต่อ กทท. หรือสำนักงานสาขาหรือตัวแทนของ กทท. ก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจยื่นได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว เมื่อ กทท. เห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้ แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะบุคคลหรือบุคคลใดได้รับเชิญจากสถาบันกีฬาระหว่างประเทศหรือสถาบันกีฬาต่างประเทศ ซึ่ง กทท. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้เข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโดยริบถ้วนและไม่อาจที่จะยื่นขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๕ (๑) ได้ทันภายในกำหนดระยะเวลา ให้คณะบุคคลหรือบุคคลดังกล่าวยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือหรือหลักฐานการเชิญจากสถาบันกีฬาระหว่างประเทศหรือสถาบันกีฬาต่างประเทศ ซึ่ง กทท. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการให้เข้าร่วมการแข่งขันหรือส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน

(๒) ชื่อนักกีฬาที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(๓) ชื่อและสถานที่แข่งขันกีฬา พร้อมด้วยหลักฐานการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาหรือหลักฐานการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาดังกล่าว

(๔) หลักฐานแสดงฐานะการเงินในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาหรือในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(๕) หลักฐานอื่นตามที่ กทท. เห็นสมควร

เมื่อ กทท. เห็นเป็นการสมควร ให้ กทท. มีอำนาจพิจารณาคำขอของคณะบุคคลหรือบุคคลดังกล่าวได้ และให้ กทท. พิจารณาโดยมิชักช้า

ข้อ ๗ ในการพิจารณาอนุญาตตามข้อบังคับนี้ ให้ กทท. คำนึงถึงประวัติ ชื่อเสียง กิจกรรมหรือพฤติกรรมของคณะบุคคลหรือบุคคลนั้น รวมถึงตลอดถึงผลกระทบที่จะบังเกิดขึ้นต่อนโยบายของ กทท. อันเนื่องมาจากการอนุญาตนั้นด้วย

ข้อ ๘ ใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ ให้ใช้แบบใบอนุญาตดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้ใช้แบบ กทท. ๘

(๒) ใบอนุญาตให้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาโดยแสดงว่าเป็นการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้ใช้แบบ กทท. ๙

(๓) ใบอนุญาตให้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้ใช้แบบ กทท. ๑๑

(๔) ใบอนุญาตให้ร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้ใช้แบบ กทท. ๑๑

ใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้จะโอนกันมิได้

ข้อ ๙ ให้คณะบุคคลหรือบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ส่งรายงานผลการแข่งขันกีฬาตามแบบที่ กทท. กำหนด ให้ กทท. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดการแข่งขัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่อาจส่งรายงานผลการแข่งขันกีฬาภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ เมื่อ กทท. เห็นเป็นการสมควร จะให้ขยายกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

เมื่อ กทท. รับรายงานผลการแข่งขันกีฬาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ออกใบรับให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้จะต้องไม่กระทำการใด ๆ ในประการที่น่าจะทำให้ชาติหรือประเทศไทยเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง และต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของ กทท.

ข้อ ๑๑ คณะบุคคลหรือบุคคลใดซึ่งได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ ให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นผล

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจวางระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๙

ไชยศิริ เรื่องกาญจนเศรษฐ์

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ฉบับที่ ๖
ว่าด้วยการควบคุมสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับ
การกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง

เพื่อให้สมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรงดำเนินกิจการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายของ กกท. มีการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ไม่ก่อให้เกิดการเสื่อมเสียชื่อเสียงสมาคม ประกอบกับมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้สมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรงที่ได้รับอนุญาตจาก กกท. ตามมาตรา ๕๓ ต้องอยู่ในความควบคุมของ กกท. และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับที่ กกท. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ กกท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๖ ว่าด้วยการควบคุมสมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สมาคม” หมายความว่า สมาคมซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง

“กกท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อ ๔ สมาคมต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายและวัตถุประสงค์ของ กกท. โดยเคร่งครัด

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมกิจการของสมาคมให้มีประสิทธิภาพให้สมาคมออกข้อบังคับตามแนวทางที่ กกท. จะได้กำหนด

ข้อ ๖ สมาคมพึงดำเนินการส่งเสริมให้มีสมาชิกมาจากจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ

ข้อ ๗ สมาชิกของสมาคมนอกจากจะเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสมาคมแล้วจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ได้ร่วมหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมเดียวกันกับสมาคม

(๓) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้ที่คณะกรรมการของสมาคมมีมติให้ลบชื่อออกจากทะเบียนสมาชิก หรือคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยมีมติเห็นสมควรให้พ้นจากสมาชิกภาพของสมาคม อันเนื่องมาจาก ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือระเบียบของสมาคมที่นำความเสื่อมเสียมาสู่สมาคมหรือประพฤติดน หรือกระทำการใด ๆ ที่นำความเสื่อมเสียมาสู่สมาคม

ความใน (๑) ไม่ใช้บังคับกับสมาชิกทั่วไป เว้นแต่สมาชิกที่ทำหน้าที่บริหารสมาคม ในกรณีที่สมาชิกของสมาคมเป็นนิติบุคคล สมาชิกนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์หลักอย่างเดียวกัน หรือสอดคล้องกันกับสมาคม

ข้อ ๘ ให้สมาคมแจ้งบัญชีรายชื่อและจำนวนสมาชิกของสมาคมเพียงสิ้นวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปีให้ กกท. ทราบภายในวันที่ ๓๑ มกราคมของปีถัดไป

บัญชีรายชื่อของสมาชิกอย่างน้อยจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อของสมาชิก
- (๒) ชื่อที่ใช้ในการประกอบกิจการด้านกีฬา
- (๓) ที่อยู่ของสมาชิก
- (๔) วัน เดือน ปี ที่เข้าเป็นสมาชิก

ข้อ ๙ สมาคมใดที่มีการรับสมาชิกใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อ และจำนวนสมาชิกให้สมาคมนั้นแจ้งการรับสมาชิกใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงนั้นต่อ กกท. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับสมาชิกใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๑๐ สมาคมจะต้องมีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการกิจการของสมาคม คณะกรรมการของสมาคมต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสิบเก้าคน ในจำนวนนี้ ให้มีกรรมการที่เป็นสมาชิกของสมาคมจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด สมาคมจะต้องแจ้งรายชื่อคณะกรรมการบริหารสมาคมให้ กกท. ทราบตามแบบที่ กกท. กำหนดไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่มีการแต่งตั้ง

ข้อ ๑๑ กรรมการของสมาคมนอกจากจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ กำหนดไว้ในข้อบังคับของสมาคมแล้ว จะต้องมามีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีคุณสมบัติหรือประสบการณ์เหมาะสมกับการดำเนินกิจการเกี่ยวกับกีฬาหรือการส่งเสริม กีฬาภายในขอบวัตถุประสงค์ของสมาคม
- (๓) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้ที่คณะกรรมการของสมาคมมีมติให้ออกจากกรรมการ หรือคณะกรรมการ การกีฬาแห่งประเทศไทยมีมติเห็นสมควรให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการของสมาคม อันเนื่องมาจากไม่ปฏิบัติตาม ข้อบังคับหรือกระทำการใด ๆ ที่นำความเสื่อมเสียมาสู่สมาคม

ข้อ ๑๒ สมาชิกหรือกรรมการของสมาคมใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗ หรือข้อ ๑๑ ให้สมาคมนั้นดำเนินการลบชื่อสมาชิกนั้นออกจากทะเบียนสมาชิกหรือให้ออกจากตำแหน่งกรรมการของสมาคมแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๓ สมาคมจะดำเนินการได้แต่เฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) จัดกิจกรรมทางด้านกีฬา และส่งเสริมการกีฬาตามวัตถุประสงค์
(๒) สนับสนุนและช่วยเหลือสมาชิก นักกีฬา และกรรมการในการประกอบกิจกรรมทางด้านกีฬา เพื่อประโยชน์ร่วมกัน
(๓) สอดส่องและติดตามความเคลื่อนไหวกิจกรรมทางด้านกีฬาที่เกี่ยวกับการกีฬาของสมาคม

(๔) ทำการวิจัย แลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้ในทางวิชาการตลอดจนข่าวสารอันเกี่ยวกับการกีฬาของสมาคม

(๕) ส่งเสริมคุณภาพและความมาตรฐานของนักกีฬา

(๖) ร่วมมือกับการกีฬาแห่งประเทศไทยหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา

ข้อ ๑๔ สมาคมจะกระทำการใด ๆ ดังต่อไปนี้ไม่ได้

(๑) ดำเนินการอย่างใด ๆ ในประการที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่การกีฬาของชาติไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๒) ให้หรือยอมให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดให้เงิน สิ่งของ หรือทรัพย์สินอันมีมูลค่าแก่นักกีฬา เพื่อให้ให้นักกีฬาของสมาคมประพฤติตนในทางที่ขัดต่อระเบียบ วินัย และเกียรติศักดิ์ของนักกีฬา

(๓) ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้เงิน สิ่งของ หรือทรัพย์สินอันมีมูลค่าแก่นักกีฬาเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนนักกีฬาซึ่งอยู่ในสังกัดของสมาคมอื่นแล้ว มาอยู่ในสังกัดของสมาคมโดยที่ยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากสมาคมต้นสังกัด

(๔) กีดกันหรือขัดขวางมิให้นักกีฬาเข้าแข่งขันโดยมีเจตนาอันไม่สุจริตหรือขัดต่อข้อบังคับของสมาคม

(๕) กีดกันหรือขัดขวางมิให้ผู้ใดซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกได้ตามข้อบังคับของสมาคม เข้ามาเป็นสมาชิกของสมาคม

(๖) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายการแข่งขันอันพึงมีตามปกติวิสัยของการประกอบกิจกรรมในด้านการศึกษา

(๗) ดำเนินการด้วยประการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อการกีฬา ความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความมั่นคงของประเทศ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่สมาคมใดดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบังคับของสมาคมหรือข้อบังคับฉบับนี้ให้ กกท. มีอำนาจสั่งการให้สมาคมแก้ไขหรือระงับการดำเนินการฝ่าฝืนดังกล่าวภายในระยะเวลาอันสมควรได้ และในกรณีเดียวกันนี้สมาชิกของสมาคมจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ หรือกรรมการสมาคมจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ร้องขอให้สมาคมดำเนินการแก้ไขก็ได้

หากสมาคมมิได้ดำเนินการตามความในวรรคหนึ่ง และ กกท. เห็นว่าถ้าปล่อยให้เป็นช้ำออกไปอีกจะเป็นผลเสียหายต่อสมาคม ให้ กกท. หรือคณะบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ กกท. แต่งตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย เข้าดำเนินการหรือบริหารงานของสมาคมได้ในระหว่าง

เวลาหนึ่งเวลาใดตามที่คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด และให้คณะกรรมการบริการของสมาคมมอบหมายการบริหารของสมาคมให้คณะบุคคลดังกล่าวดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนด และสมาคมจะต้องให้ความสะดวกและช่วยเหลือในการดำเนินการดังกล่าว

ข้อ ๑๖ สมาคมจะต้องให้สมาชิกหรือกรรมการมีสิทธิเข้าตรวจสอบการดำเนินงานของสมาคมได้

ในกรณีที่ข้อบังคับของสมาคมไม่ได้กำหนดเรื่องสิทธิดังกล่าวไว้ ให้สมาชิกหรือกรรมการมีสิทธิร้องขอต่อ กทท. เพื่อใช้สิทธิดังกล่าว หรือให้ กทท. ใช้สิทธินั้นแทนสมาชิกหรือแทนกรรมการได้

ให้สมาคมให้ความสะดวกหรือให้ความช่วยเหลือแก่เจ้าหน้าที่ของ กทท. ตามสมควรหรือให้คำชี้แจงตามที่ กทท. ร้องขอ

ข้อ ๑๗ สมาคมต้องดำเนินการให้มีการประชุมคณะกรรมการเดือนละหนึ่งครั้งเป็นอย่างน้อย

ข้อ ๑๘ สมาคมใดจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการ การประชุมใหญ่สมาชิกประจำปี หรือการประชุมวิสามัญ ให้สมาคมนั้นแจ้งระเบียบวาระการประชุม และรายละเอียดตามสมควรให้ กทท. ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นรีบด่วนหรือมีเหตุพิเศษเกี่ยวข้องกับสมาคมโดยตรง กทท. อาจสั่งให้สมาคมดำเนินการเรียกประชุมคณะกรรมการหรือสมาชิกของสมาคม แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาเรื่องหรือปัญหาที่ กทท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยเห็นว่าเป็นเรื่องหรือปัญหาที่มีความสำคัญ

ข้อ ๒๐ ในการประชุมของสมาคม ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนที่ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยมอบหมายเป็นหนังสือมีสิทธิเข้าฟังการประชุมคณะกรรมการหรือสมาชิกของสมาคมได้

ข้อ ๒๑ ให้สมาคมส่งรายงานการประชุมคณะกรรมการหรือสมาชิกของสมาคมทุกครั้งให้ กทท. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันประชุม

ข้อ ๒๒ สมาคมใดจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการหรือสมาชิกของสมาคมและได้มีมติฝ่าฝืนต่อกฎหมายหรือข้อบังคับของสมาคม ให้ กทท. มีอำนาจสั่งให้สมาคมนั้นแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าสมาคมไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ กทท. ดังกล่าวให้ กทท. มีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๓ สมาคมใดจัดให้มีการแข่งขันกีฬาประจำปี ให้สมาคมนั้นแจ้งให้ กทท. ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันแข่งขัน และให้รายงานผลการแข่งขันให้ กทท. ทราบภายในสามสิบวันนับจากวันเสร็จสิ้นการแข่งขัน

ข้อ ๒๔ สมาคมใดจัดให้มีการออกหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารหรือสื่อบันเทิงใด ๆ ในนามของสมาคมให้สมาคมนั้นส่งเอกสารดังกล่าวให้ กทท. อย่างน้อยสองเล่มหรือสองชุด

ข้อ ๒๕ สมาคมต้องปฏิบัติตามคำสั่งของ กทท. ซึ่งสั่งเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่สมาคมไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งใหุ้ทธรณ์คำสั่งนั้นต่อประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่ง

คำวินิจฉัยของประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๖ ข้อบังคับข้อ ๕ ว่าด้วยแนวทางข้อบังคับของสมาคม ข้อ ๗ ว่าด้วยคุณสมบัติของสมาชิก ข้อ ๑๐ ว่าด้วยจำนวนของกรรมการ และข้อ ๑๑ ว่าด้วยคุณสมบัติของกรรมการจะใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ประกาศใช้ข้อบังคับนี้เป็นต้นไป

ในระหว่างที่ยังไม่ใช้ข้อบังคับดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง สมาคมใดจะนำไปใช้พลางก่อนก็ได้ โดยสมาคมนั้นจะต้องดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงข้อบังคับของสมาคมให้ถูกต้อง และแจ้งให้ กกท. ทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว

ข้อ ๒๗ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

อำนาจ สุวรรณศิริ

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๗

ว่าด้วยเงินอุดหนุนสมาคมกีฬา

เนื่องจากมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้ทุนหรือทรัพย์สินช่วยเหลือแก่สมาคมกีฬา เพื่อใช้ในการส่งเสริมกิจการการกีฬาของสมาคมกีฬา ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการกีฬา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับเรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทยฉบับที่ ๗ ว่าด้วยเงินอุดหนุนสมาคมกีฬา”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๐

ข้อบังคับนี้จะใช้บังคับสมาคมกีฬาใด โดยใช้ข้อบังคับนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือโดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้ กกท. ประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“เงินอุดหนุน” หมายความว่า เงินหรือทรัพย์สินที่ กกท. ให้ความช่วยเหลือแก่สมาคมกีฬา

“สมาคมกีฬา” หมายความว่า สมาคมกีฬาซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการกีฬาหรือการส่งเสริมการกีฬาโดยตรง

“กกท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินงบประมาณส่งเสริมการกีฬาและการดำเนินกิจการให้แก่สมาคมกีฬา เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมการกีฬาโดยมอบหมายให้ กกท. เป็นผู้พิจารณาเงินที่จะจัดสรรให้ ได้แก่

(๑) เงินอุดหนุนกิจการทั่วไป

(๒) เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ

(๓) เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ

(๔) เงินอุดหนุนการว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬา

(๕) เงินอุดหนุนกรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศ

(๖) เงินอุดหนุนในกิจการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬา

เมื่อ กทท. พิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณส่งเสริมกีฬาและการดำเนินกิจการให้แก่สมาคมกีฬาตามวรรคหนึ่งเสร็จแล้ว ให้ กทท. เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ในการให้ความเห็นชอบ คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้สมาคมกีฬาต้องปฏิบัติได้ด้วยก็ได้

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการขอรับเงินตามข้อบังคับนี้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๒ เงินอุดหนุนกิจการทั่วไป

ข้อ ๗ เงินอุดหนุนกิจการทั่วไป ได้แก่

(๑) เงินค่าใช้จ่ายในการบริหารเงิน

(๒) เงินค่าอุปกรณ์การกีฬาและค่าซ่อมแซมสถานที่ สนามแข่งขัน หรืออุปกรณ์การกีฬา

(๓) เงินค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรทางการกีฬา

ข้อ ๘ การจัดสรรเงินอุดหนุนกิจการทั่วไปให้แก่สมาคมกีฬาเพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมกีฬาให้ กทท. พิจารณาจัดสรรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กทท. เห็นสมควร

ข้อ ๙ ให้สมาคมกีฬาที่จะขอรับเงินอุดหนุนกิจการทั่วไปยื่นคำขอตามแบบและภายในระยะเวลาที่ กทท. กำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) โครงการหรือแผนงานประจำปี

(๒) รายงานผลการปฏิบัติงานของสมาคมกีฬาในรอบปีที่แล้ว

(๓) งบดุลประจำปีที่ได้รับรองแล้ว

(๔) รายงานการประชุมใหญ่ในรอบปีที่แล้ว

(๕) หลักฐานอื่นตามที่ กทท. เห็นสมควร

ข้อ ๑๐ ให้สมาคมกีฬาที่ได้รับเงินอุดหนุนกิจการทั่วไปแจ้งผลการได้รับการอุดหนุนเป็นหนังสือต่อ กทท. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเงินอุดหนุน

ข้อ ๑๑ การยื่นคำขอรับเงินอุดหนุนกิจการทั่วไปและการแจ้งผลการได้รับเงินอุดหนุนตามหมวดนี้

(๑) สำหรับสมาคมกีฬาที่ข้อบังคับของสมาคมระบุให้มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครให้ยื่นต่อหรือแจ้งต่อ กทท.

(๒) สำหรับสมาคมกีฬาที่ข้อบังคับของสมาคมระบุให้มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นให้ยื่นหรือแจ้งต่อสำนักงานสาขาหรือตัวแทนของ กทท. ในจังหวัดนั้น หรือต่อ กทท.

หมวด ๓
เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ

ข้อ ๑๒ เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ ได้แก่

- (๑) เงินค่าใช้จ่ายในการคัดเลือกนักกีฬา
- (๒) เงินค่าใช้จ่ายในการจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ

ข้อ ๑๓ ให้สมาคมกีฬาที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศยื่นคำขอตามแบบและภายในระยะเวลาที่ กกท. กำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับการคัดเลือกนักกีฬา

- (ก) โครงการหรือแผนงานประจำปี
- (ข) รายการประมาณค่าใช้จ่าย
- (ค) หลักฐานในการคัดเลือกนักกีฬา
- (ง) บัญชีรายชื่อนักกีฬาที่เข้าร่วมในการคัดเลือก
- (จ) ชื่อการแข่งขันและสถานที่คัดเลือก พร้อมด้วยหลักฐานการส่งนักกีฬาที่เข้าร่วม

ในการคัดเลือกและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการคัดเลือก

(ฉ) หลักฐานอื่นตามที่ กกท. เห็นสมควร

(๒) สำหรับการจัดหรือร่วมในการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ

- (ก) โครงการหรือแผนงานประจำปี
- (ข) รายการประมาณค่าใช้จ่าย
- (ค) หลักฐานการเป็นผู้จัดหรือในการจัดให้มีการแข่งขัน
- (ง) บัญชีรายชื่อนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน
- (จ) ชื่อการแข่งขันและสถานที่แข่งขัน พร้อมด้วยหลักฐานการส่งนักกีฬาที่เข้าร่วม

การแข่งขันและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการแข่งขัน

(ฉ) หลักฐานอื่นตามที่ กกท. เห็นสมควร

ข้อ ๑๔ การจัดสรรเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศให้แก่สมาคมกีฬาที่ประสงค์จะขอรับการช่วยเหลือให้ กกท. พิจารณาจัดสรรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กกท. เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ให้สมาคมกีฬาที่ได้รับเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ ส่งรายงานผลการคัดเลือกนักกีฬาหรือผลการแข่งขันตามแบบที่ กกท. กำหนด ให้ กกท. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดการคัดเลือกนักกีฬาสิ้นสุดการแข่งขัน แล้วแต่กรณีพร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ใบสำคัญหรือหลักฐานการจ่ายเงิน
- (๒) ข้อคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ ผู้จัดการทีมหรือผู้ควบคุมทีม
- (๓) หลักฐานอื่นตามที่ กกท. เห็นสมควร

ข้อ ๑๖ การยื่นคำขอรับเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศและการส่งรายงานผลการคัดเลือกนักกีฬาหรือผลการแข่งขันกีฬาตามหมวดนี้ ให้นำความในข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔
เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๗ เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ได้แก่

- (๑) เงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปแข่งขันระหว่างประเทศ
- (๒) เงินค่าใช้จ่ายในการเชิญชาวต่างประเทศมาแข่งขัน

ข้อ ๑๘ การจัดสรรเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศตามชนิดและประเภทของกีฬาที่คณะกรรมการกำหนด ให้ กกท. พิจารณาจัดสรรโดยคำนึงถึงการลำดับความสำคัญของการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ดังต่อไปนี้

- (๑) การแข่งขันเพื่อความชนะเลิศแห่งเอเชีย (Asia Championships) โดยสหพันธ์กีฬาแห่งเอเชีย (Asia Sport Confederation) หรือสหพันธ์กีฬาแห่งเอเชีย (Asia Sport Federation) เป็นผู้จัดการแข่งขัน
- (๒) การแข่งขันชิงชนะเลิศระหว่างชาตินอกจาก (๑) และ (๓)
- (๓) การแข่งขันชิงชนะเลิศของโลก (World Championships) โดยสหพันธ์กีฬาระหว่างประเทศ (International Sport Federation) เป็นผู้จัดการแข่งขัน

ข้อ ๑๙ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ ได้แก่

- (๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง
- (๒) ค่าเช่าที่พัก
- (๓) ค่าพาหนะ
- (๔) ค่ารับรอง
- (๕) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการเดินทาง

ข้อ ๒๐ การจัดสรรเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ประเภทเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ ให้ กกท. พิจารณาจัดสรรให้ตามจำนวนเงินที่ กกท. เห็นสมควร ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนนักกีฬาจะต้องไม่เกินกว่าจำนวนนักกีฬาที่ประเทศเจ้าภาพจัดการแข่งขันกำหนด
- (๒) จำนวนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้ได้รับเงินอุดหนุนได้อย่างน้อย ๑ คน แต่ไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนนักกีฬาที่ได้รับเงินอุดหนุน
- (๓) นักกีฬาที่จะเข้าร่วมการแข่งขันระหว่างประเทศต้องเป็นนักกีฬาที่มีสถิติการแข่งขันไม่ต่ำกว่าสถิติที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๒๑ ให้สมาคมกีฬาที่จะขอรับเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศประเภทเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปแข่งขันต่างประเทศ ยื่นคำขอตามแบบที่ กกท. กำหนดภายในเดือนพฤศจิกายน พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) หนังสือหรือหลักฐานการเชิญจากสถาบันกีฬาระหว่างประเทศหรือสถาบันกีฬาต่างประเทศ
- (๒) บัญชีรายชื่อนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศและบัญชีรายชื่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
- (๓) ชื่อการแข่งขันและสถานที่แข่งขัน พร้อมด้วยหลักฐานการส่งนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ

(๔) รายงานผลการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬาของนักกีฬาที่จะเข้าร่วมการแข่งขันในระหว่างระยะเวลาหนึ่งปีก่อนวันยื่นคำขอ

(๕) รายงานผลการตรวจสอบสุขภาพของนักกีฬาจากศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาของ กกท.

(๖) รายการประมาณค่าใช้จ่าย

(๗) หลักฐานอื่นตามที่ กกท. เห็นสมควร

ข้อที่ ๒๒ ให้สมาคมกีฬาที่ได้รับเงินอุดหนุนตามข้อ ๒๑ ส่งรายงานผลการแข่งขันกีฬาตามแบบที่ กกท. กำหนด ให้ กกท. ทราบภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นสุดการแข่งขันพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ใบสำคัญหรือหลักฐานการจ่ายเงิน

(๒) รายงานการเดินทาง

(๓) ข้อคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ ผู้จัดการทีม หรือผู้ควบคุมทีม

(๔) หลักฐานอื่นตามที่ กกท. เห็นสมควร

ข้อ ๒๓ ค่าใช้จ่ายในการเชิญชาวต่างประเทศมาแข่งขัน ได้แก่

(๑) ค่าเช่าที่พัก

(๒) ค่ารับรอง

ข้อ ๒๔ การจัดสรรเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ประเภทเงินค่าใช้จ่ายในการเชิญชาวต่างประเทศมาแข่งขันให้แก่สมาคมกีฬา ให้ กกท. พิจารณาจัดสรรให้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๒๕ ให้สมาคมกีฬาที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ ประเภทเงินค่าใช้จ่ายในการเชิญชาวต่างประเทศมาแข่งขัน ยื่นคำขอแบบที่ กกท. กำหนดภายในเดือนพฤศจิกายน พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) โครงการหรือแผนงานประจำปี

(๒) รายการประมาณค่าใช้จ่าย

(๓) รายงานตามข้อ ๒๑ (๔) และ (๕)

(๔) หลักฐานอื่นตามที่ กกท. เห็นสมควร

ข้อ ๒๖ ให้สมาคมกีฬาที่ได้รับเงินอุดหนุนตามข้อ ๒๕ ส่งรายงานผลการแข่งขันกีฬาตามแบบที่ กกท. กำหนด ให้ กกท. ทราบภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันสิ้นสุดการแข่งขันพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) หลักฐานการเป็นผู้จัดให้มีการแข่งขันกีฬา

(๒) รายชื่อประเทศ สมาคม สโมสรหรือคณะบุคคลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา

(๓) ใบสำคัญหรือหลักฐานการจ่ายเงิน

(๔) ข้อคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ ผู้จัดการทีม หรือผู้ควบคุมทีม

(๕) หลักฐานอื่นตามที่ กกท. เห็นสมควร

ข้อ ๒๗ การยื่นคำขอรับเงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศและการส่งรายงานการแข่งขันกีฬาตามหมวดนี้ ให้นำความในข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวดที่ ๕*
เงินอุดหนุนการว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬา

- ข้อ ๒๘ เงินอุดหนุนการว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬาได้แก่ค่าตอบแทนผู้ฝึกสอนและค่าพาหนะ
- ข้อ ๒๙* การจัดสรรเงินอุดหนุนการว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬาตามชนิดและประเภทของกีฬา ที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่สมาคมกีฬา ให้ กทท. พิจารณาจัดสรรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กทท. เห็นสมควร
- ข้อ ๓๐ ผู้ฝึกสอนกีฬาที่สมาคมกีฬาจะว่าจ้างตามความในหมวดนี้ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้
- (๑) เป็นผู้ผ่านการอบรมจากสถาบันการฝึกสอนกีฬาที่ กทท. รับรอง
  - (๒) ไม่เป็นกรรมการของสมาคมกีฬาที่ยื่นคำขอ
- ข้อ ๓๑ ให้สมาคมกีฬาที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนการว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬา ยื่นคำขอแบบ ที่ กทท. กำหนดภายในเดือนพฤศจิกายน พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้
- (๑) โครงการหรือแผนงานการฝึกสอนกีฬา
  - (๒) รายชื่อผู้ฝึกสอนกีฬา
  - (๓) เอกสารรับรองคุณสมบัติผู้ฝึกสอนกีฬา
  - (๔) รายการแสดงอัตราค่าตอบแทน
  - (๕) หลักฐานอื่นตามที่ กทท. เห็นสมควร
- ข้อ ๓๒ ให้สมาคมกีฬาที่ได้รับเงินอุดหนุนตามข้อ ๓๑ ส่งรายงานผลการฝึกสอนกีฬา พร้อมด้วยข้อคิดเห็นของสมาคมกีฬาให้ กทท. ทราบทุก ๓ เดือน
- ข้อ ๓๓ การยื่นคำขอรับเงินอุดหนุนการว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬาและการส่งรายงานผลการฝึกสอนกีฬาตามหมวดนี้ ให้นำความในข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖
เงินอุดหนุนกรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๔ กรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศตามข้อบังคับนี้ หมายความว่า กรรมการบริหารของสหพันธ์กีฬาที่มีการแข่งขันในโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ หรือซีเกมส์ หรือกรรมการบริหารของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล สหพันธ์เอเชียนเกมส์ สหพันธ์ซีเกมส์ หรือสหพันธ์กีฬาแห่งเอเชีย หรือสหพันธ์กีฬานานาชาติ

---

* หมวด ๕ บทเฉพาะกาล ข้อ ๔๒ เพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

* ข้อ ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๓๕ ให้สมาคมกีฬาที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนกรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศ ยื่นคำขอตามแบบที่ กทท. กำหนดพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่ากรรมการของสมาคมได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศ

(๒) หนังสือหรือหลักฐานการเชิญประชุมจากองค์การกีฬาระหว่างประเทศ

(๓) รายการประมาณค่าใช้จ่าย

(๔) หลักฐานอื่นตามที่ กทท. เห็นสมควร

ข้อ ๓๖ การจัดสรรเงินอุดหนุนกรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศ ให้แก่สมาคมซึ่งกรรมการของสมาคมเป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศให้ กทท. พิจารณาจัดสรรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กทท. เห็นสมควร

ข้อ ๓๗ ให้สมาคมกีฬาที่ได้รับเงินอุดหนุนตามข้อ ๓๖ ส่งรายงานการประชุมของกรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศพร้อมด้วยข้อคิดเห็นของสมาคมให้ กทท. ทราบภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่กรรมการของสมาคมนั้นเดินทางกลับไปถึงประเทศไทย

ข้อ ๓๘ การยื่นคำขอรับเงินอุดหนุนกรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศ และการส่งรายงานการประชุมของกรรมการบริหารองค์การกีฬาระหว่างประเทศตามหมวดนี้ ให้นำความในข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๗

เงินอุดหนุนในกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬา

ข้อ ๓๙ ให้ กทท. จัดสรรเงินอุดหนุนในกิจการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬาให้สมาคมกีฬาเพื่อใช้จ่ายในกิจการกีฬาของสมาคมกีฬาตามจำนวนเงินที่ กทท. พิจารณาเห็นสมควร

ข้อ ๔๐ สมาคมกีฬาที่ประสงค์จะขอรับความช่วยเหลือเงินอุดหนุนในกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬา ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อ กทท. พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานการขอรับเงินอุดหนุนดังกล่าว

ข้อ ๔๑ ให้สมาคมกีฬาที่ได้รับเงินอุดหนุนตามข้อ ๓๙ ส่งรายงานผลการดำเนินกิจการกีฬาของสมาคมกีฬานั้นต่อ กทท. ภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันเสร็จสิ้นในกิจการดังกล่าว

หมวด ๘

บทสุดท้าย

ข้อ ๔๒ สมาคมกีฬาใดที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือได้รับเงินอุดหนุนแล้วฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด คณะกรรมการมีอำนาจระงับยับยั้งที่จะให้หรือให้แก่สมาคมดังกล่าวนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๐
อำนาจ สุวรรณศิริ
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๘

ว่าด้วยเงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด

เนื่องจากมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้ทุนหรือทรัพย์สินเพื่อใช้ในการส่งเสริมกิจการของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการกีฬา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๘ ว่าด้วยเงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๐

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“เงินอุดหนุนการดำเนินงานคณะกรรมการกีฬาจังหวัด” หมายความว่า เงินหรือทรัพย์สินที่ กทท. ให้ความช่วยเหลือแก่คณะกรรมการกีฬาจังหวัด

“คณะกรรมการกีฬาจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการกีฬาจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘

“กทท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อ ๔ เงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการการกีฬาจังหวัดตามข้อบังคับนี้ แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท

(๑) เงินอุดหนุนกิจการทั่วไป

(๒) เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ

(๓) เงินอุดหนุนการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ

(๔) เงินอุดหนุนการว่าจ้างผู้ฝึกสอนกีฬา

(๕) เงินอุดหนุนในกิจการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับกีฬา

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการกีฬาจังหวัดที่ประสงค์จะขอรับเงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด ยื่นคำขอตามแบบที่ กทท. กำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) โครงการหรือแผนงานประจำปี

(๒) รายการประมาณค่าใช้จ่าย

(๓) รายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดในรอบปีที่แล้ว

(๔) งบแสดงฐานะการเงินที่รับรองแล้ว

(๕) รายงานการประชุมในรอบปีที่แล้ว

(๖) หลักฐานอื่นตามที่ กทท. เห็นสมควร

ข้อ ๖ การจัดสรรเงินงบประมาณส่งเสริมการกีฬาและการดำเนินกิจการตามข้อ ๔ ให้แก่ คณะกรรมการกีฬาจังหวัด ให้คณะกรรมการมอบหมายให้ กกท. ร่วมกับปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน และผู้แทนสำนักงบประมาณ เป็นผู้พิจารณากำหนดจำนวนเงินที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ เมื่อ กกท. ร่วมกับปลัดกระทรวงมหาดไทยหรือผู้แทน และผู้แทนสำนักงบประมาณ ได้พิจารณากำหนดจำนวนเงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดตามข้อ ๖ เสร็จแล้ว ให้ กกท. เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ในการให้ความเห็นชอบ คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้คณะกรรมการกีฬาจังหวัด ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

ข้อ ๘ ให้ กกท. แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการให้คณะกรรมการกีฬาจังหวัดทราบ โดยไม่ชักช้า และจัดส่งเงินอุดหนุนการดำเนินการดังกล่าวให้คณะกรรมการกีฬาจังหวัดตามระเบียบ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการกีฬาจังหวัดที่ได้รับเงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ กีฬาจังหวัดจาก กกท. แจ้งผลการได้รับเงินอุดหนุนเป็นหนังสือต่อ กกท. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับ เงินอุดหนุน

ข้อ ๑๐ การยื่นคำขอรับเงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด และการแจ้งผลการได้รับเงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดให้ยื่นหรือแจ้งต่อสำนักงาน สาขา หรือตัวแทนของ กกท. ในจังหวัดนั้น หรือต่อ กกท.

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการขอรับ เงินอุดหนุนตามข้อบังคับนี้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยรักษาการตามข้อบังคับนี้และให้มีอำนาจระเบียบ ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) หลักเกณฑ์การจำแนกค่าใช้จ่ายจำพวกใด รายการใดเป็นเงินอุดหนุนการดำเนินงานของ คณะกรรมการกีฬาจังหวัดประเภทใด

(๒) หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการกีฬาจังหวัด

(๓) กิจการอื่น ๆ ที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๐

อำนาจ สุวรรณศิริ

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๑๐

ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของพนักงาน

เนื่องจากได้มีการจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย และปรับปรุงอัตราเงินเดือนของพนักงานดังกล่าวให้สอดคล้องกับหนังสือเวียนกระทรวงการคลัง เรื่อง โครงสร้างเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๐ ว่าด้วยการ กำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนของพนักงาน”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“เงินเดือน” หมายความว่าเงินที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่พนักงานใน การทำงานเป็นรายเดือน แต่ไม่รวมถึงเงินตอบแทนในลักษณะค่าล่วงเวลา เงินรางวัล หรือประโยชน์อย่างอื่น

“พนักงาน” หมายความว่าบุคคลที่ได้รับการบรรจุเข้าเป็นพนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดย ได้รับเงินเดือนจากงบทำการเป็นรายเดือน

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อ ๔ ให้กำหนดตำแหน่งในการบริหารงานของพนักงานไว้ดังนี้

(๑) ผู้ว่าการ

(๒) รองผู้ว่าการ

(๓) ผู้อำนวยการฝ่าย ผู้อำนวยการสำนักผู้ว่าการ

(๔) ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสำนักงานกีฬาภาค หัวหน้ากอง

(๕) หัวหน้างาน หัวหน้าสำนักงาน

ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงาน อาจกำหนดให้มีตำแหน่งผู้ช่วยสำหรับตำแหน่ง ในทางบริหารตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) ก็ได้

ข้อ ๕ ตำแหน่งในทางบริหารหรือตำแหน่งพนักงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้เป็นไปตามตำแหน่ง และสายงานตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ให้ผู้ว่าการจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งไว้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนดตำแหน่ง พนักงานทุกตำแหน่ง ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้แสดงชื่อของตำแหน่ง หน้าที่ และความรับผิดชอบ ของตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ผู้ดำรงตำแหน่งจะต้องมี และระดับ ของตำแหน่งด้วย

ข้อ ๗ อัตรากำลังพนักงานจะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นเท่าใดให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยกำหนด เว้นแต่ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องขอความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๘ ระดับตำแหน่งใดจะมีขั้นและอัตราเงินเดือนเท่าใดให้เป็นไปตามบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายข้อบังคับนี้ หรือบัญชีอัตราเงินเดือนซึ่งกระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๙ ให้ กกท. ปรับชื่อตำแหน่งตามสายงานหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามข้อบังคับระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือหนังสือเวียนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหรือในวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ เป็นชื่อตำแหน่งตามสายงานหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามข้อบังคับนี้โดยทำเป็นคำสั่ง

ข้อ ๑๐ ให้ กกท. ปรับระดับ ขั้น และอัตราเงินเดือนของพนักงานซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในการกีฬาแห่งประเทศไทย ก่อนหรือในวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ เข้าระดับ ขั้นและอัตราเงินเดือนที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายข้อบังคับนี้ ตามที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังโดยทำเป็นคำสั่ง

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๒

พลเอก เทียนชัย สิริสัมพันธ์

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๑๒

ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน
การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน

โดยที่เห็นเป็นการสมควรออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน
การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการบรรจุ
การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่พนักงาน
ในการทำงานเป็นรายเดือน แต่ไม่รวมถึงเงินตอบแทนในลักษณะค่าล่วงเวลา เงินรางวัล หรือประโยชน์อย่างอื่น

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นพนักงาน
ของการกีฬาแห่งประเทศไทย โดยได้รับเงินเดือนจากงบทำการเป็นรายเดือน

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ คำสั่ง
เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

การบรรจุและการแต่งตั้ง

ข้อ ๕ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ
ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๓) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๔) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตามรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๕) เป็นผู้สามารถปฏิบัติงานให้แก่ กกท. ได้เต็มเวลา

(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือไม่เป็นโรคเรื้อน วัณโรคในระยะอันตราย โรคเท้าช้าง ในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือโรคอย่างอื่นที่คณะกรรมการกำหนด

(๗) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ รวมทั้งข้าราชการการเมือง ลูกจ้าง ของกระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า พนักงานส่วนท้องถิ่นรวมทั้งกรุงเทพมหานคร สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือสภากรุงเทพมหานคร หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจอื่น

(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือถูกสั่ง พักงาน หรือต้องหาคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดพลาดโทษหรือความผิดอื่นที่ได้กระทำโดยประมาท

(๙) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๑๐) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๑๑) ไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๑๒) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๓) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการหรืองานอื่นใด

ข้อ ๖ ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๒) ผู้ว่าการอาจพิจารณาขอยกเว้นให้เข้า เป็นพนักงานได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ (๙) หรือ (๑๓) ซึ่งมีใช่ เป็นกรณีถูกให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ หรืองานอื่นใดเพราะกระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ และผู้นั้นได้ออกจากราชการหรืองานอื่นใดเกินกว่าสองปีแล้ว หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าถ้าผู้นั้นเข้า ปฏิบัติงานจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ กกท. หรือพิจารณาเห็นว่าผู้นั้นได้กลับใจประพฤติตนเป็นคนดีแล้ว จะยกเว้นให้เป็นการเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๗ ผู้สมัครเข้าเป็นพนักงานในตำแหน่งใดต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

ข้อ ๘ แบบสมัคร การยื่นใบสมัคร วิธีการสอบคัดเลือกหรือสอบคัดแข่งขันอันจำเป็นเกี่ยวกับการ บรรจุพนักงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ว่าการประกาศกำหนด

ข้อ ๙ การบรรจุและแต่งตั้งพนักงานต้องเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของพนักงาน กกท.

ข้อ ๑๐ ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งบรรจุ แต่งตั้ง และเลื่อนตำแหน่งพนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่า ตำแหน่งมาตรฐานพนักงานระดับ ๑๐ ได้ทุกตำแหน่ง โดยให้พิจารณาถึงคุณวุฒิ ความสามารถ การริเริ่ม ความอดุสาหะ ความรับผิดชอบ สมรรถภาพในการปฏิบัติงาน และความเหมาะสมกับตำแหน่งด้วย แต่การสั่ง บรรจุ แต่งตั้ง และเลื่อนตำแหน่งพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งมาตรฐานพนักงานระดับ ๙ ขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

ให้ผู้ว่าการมีอำนาจออกประกาศแก้ไขเปลี่ยนแปลงตำแหน่งภายในและสายงานของพนักงาน ได้ตามที่เห็นสมควรโดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ข้อ ๑๑ ผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานแต่ได้ลาออกไป และประสงค์กลับเข้าปฏิบัติงานใน กกท. ผู้ว่าการจะพิจารณาสั่งบรรจุให้กลับเข้าปฏิบัติงานและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามความเหมาะสมได้โดยให้รับ เงินเดือนในอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๒ พนักงานซึ่งได้รับการบรรจุ แต่งตั้ง หรือเลื่อนตำแหน่งให้ได้รับเงินเดือนในอัตรา ขั้นต่ำของตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุ แต่งตั้ง หรือเลื่อนตำแหน่งนั้นแล้วแต่กรณี เว้นแต่

(๑) ผู้นั้นเป็นพนักงานซึ่งได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งนั้นอยู่แล้วก็ให้ได้รับเงินเดือนเท่าเดิม

(๒) ถ้าพนักงานผู้นั้นมีประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญพิเศษ ผู้ว่าการจะพิจารณาอนุมัติให้ได้รับเงินเดือนในอัตราที่สูงกว่าขั้นต่ำสุดของตำแหน่งพนักงานระดับนั้นได้ แต่ไม่เกินสามขั้น ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำสุดของตำแหน่งพนักงานระดับนั้นเกินกว่าสามขั้นให้ผู้ว่าการเสนอขออนุมัติคณะกรรมการเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๑๓ ผู้ที่ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้ทดลองปฏิบัติงานในตำแหน่งนั้นเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันเข้าปฏิบัติงาน

ในระหว่างเวลาทดลองปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งนั้น ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นมีความประพฤติไม่ดี หรือไม่มีความรู้ หรือไม่มีความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง หรือเมื่อครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชารายงานผลการทดลองปฏิบัติงานของผู้นั้นเสนอตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ

เมื่อได้รับรายงานจากผู้บังคับบัญชาตามวรรคสองแล้ว ให้ผู้ว่าการพิจารณาว่าผู้นั้นมีความประพฤติ ความรู้ และความสามารถเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งหรือไม่ ถ้าเห็นว่าไม่ควรให้ปฏิบัติงานต่อไปก็ให้ผู้ว่าการสั่งเลิกจ้าง ถ้ากำหนดเวลาทดลองปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งยังเหลืออยู่ จะสั่งให้ผู้นั้นทดลองปฏิบัติงานต่อไปภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ โดยให้ผู้บังคับบัญชาและผู้ว่าการดำเนินการตามข้อนี้อีกครั้งหนึ่ง ถ้าเห็นว่าควรให้ผู้นั้นปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ได้รับบรรจุและแต่งตั้งต่อไปได้ ให้มีหนังสือยืนยันการบรรจุและแต่งตั้งให้พนักงานผู้นั้นทราบ

ในกรณีที่ผู้ได้รับการบรรจุเข้าเป็นพนักงานเป็นผู้ที่มีประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญพิเศษตามลักษณะงานที่ กทท. ต้องการอยู่แล้ว ผู้ว่าการอาจบรรจุเข้าเป็นพนักงานโดยไม่ต้องให้ทดลองปฏิบัติงานก่อนก็ได้

ข้อ ๑๔ พนักงานผู้ใดต้องไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหารโดยไม่มีความเสียหายแล้ว ประสงค์จะเข้าเป็นพนักงานตามเดิม ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้ว่าการพิจารณาสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นผู้รักษาการแทน

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งในทางบริหารงานตั้งแต่ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าลงมา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานในระดับเดียวกันหรือต่ำกว่าตามที่เห็นสมควรเป็นผู้รักษาการแทนได้

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นครั้งคราว ให้ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งให้พนักงานในระดับเดียวกันหรือต่ำกว่าตามที่เห็นสมควรปฏิบัติหน้าที่แทนได้

ข้อ ๑๘ คำสั่งให้รักษาการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายขึ้นไปต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

ข้อ ๑๙ ให้ผู้รักษาการแทนตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ และผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนตามข้อ ๑๗ มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติหน้าที่แทนนั้น

หมวด ๒
การปรับอัตราเงินเดือน

ข้อ ๒๐ พนักงานผู้ใดได้รับวุฒิการศึกษาแตกต่างไปจากคุณวุฒิการศึกษาที่กำหนดไว้สำหรับตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง และ กท. กำหนดไว้ว่าวุฒิการศึกษานั้นเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งใด ผู้นั้นอาจได้รับการพิจารณาปรับตำแหน่ง ระดับ หรืออัตราเงินเดือนให้ตรงตามคุณวุฒิที่ได้รับมา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ผู้ว่าการประกาศกำหนด

ข้อ ๒๑ พนักงานผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศหรือต่างประเทศตามแนวการศึกษาที่ กท. ได้กำหนดไว้ ให้ได้รับการปรับตำแหน่ง ระดับ หรืออัตราเงินเดือนให้ตรงตามคุณวุฒิที่ได้รับมา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ว่าการประกาศกำหนด

ข้อ ๒๒ การปรับตำแหน่ง ระดับ หรืออัตราเงินเดือนให้ตรงตามคุณวุฒิตามข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ ไม่ถือว่าเป็นการบรรจุใหม่ หรือเป็นการเลื่อนอัตราเงินเดือนประจำปี ผู้ที่ได้รับการปรับตำแหน่ง ระดับ หรืออัตราเงินเดือนให้ตรงตามคุณวุฒิดังกล่าวอาจได้รับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนสำหรับความดีความชอบประจำปีได้ด้วย

หมวด ๓
การเลื่อนเงินเดือน

ข้อ ๒๓ การเลื่อนเงินเดือนประจำปีของพนักงาน ให้เลื่อนได้ปีละหนึ่งครั้งโดยให้เลื่อนตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีที่ได้เลื่อน

ข้อ ๒๔ การเลื่อนเงินเดือนของพนักงาน ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณา โดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของตำแหน่งและผลงานที่ได้ปฏิบัติมา การรักษาวินัย ตลอดจนความสามารถและความอดสาหะในการปฏิบัติงาน และความดีความชอบอย่างอื่น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ว่าการประกาศกำหนด

ข้อ ๒๕ การพิจารณาผลการปฏิบัติงานให้นับช่วงเวลาการปฏิบัติงานในรอบปีที่แล้วมาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา เว้นแต่ผู้ได้รับการบรรจุเข้าเป็นพนักงานหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ แล้วแต่กรณี ในรอบปีที่แล้วมาต้องปฏิบัติงานเป็นเวลาไม่น้อยกว่าแปดเดือน จึงจะได้รับการพิจารณา

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่พนักงานผู้ใดได้รับการเลื่อนตำแหน่ง หรือสับเปลี่ยนหน้าที่หรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานนอกเหนือหน้าที่หรืองานพิเศษอื่นใดในรอบปีที่แล้วมาให้นำผลงานของผู้นั้นทุกตำแหน่งและทุกแห่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๒๗ ผู้ว่าการมีอำนาจเลื่อนเงินเดือนพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่าตำแหน่งมาตรฐานพนักงานระดับ ๑๐ ได้ทุกตำแหน่ง

สำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ตำแหน่งมาตรฐานพนักงานระดับ ๙ ขึ้นไป ให้ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งเลื่อนเงินเดือนได้โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ข้อ ๒๘ เมื่อผู้ว่าการได้รับรายงานการพิจารณาจากผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๒๔ แล้ว เห็นว่า พนักงานผู้ใดปฏิบัติงานตามหน้าที่ไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรหรือไม่อยู่ในหลักเกณฑ์เลื่อนเงินเดือนได้ก็ให้งดเลื่อนเงินเดือนสำหรับผู้นั้น

ข้อ ๒๙^๑ ในกรณีที่ผู้ว่าการพิจารณาเห็นว่าพนักงานผู้ใดปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง และอยู่ในหลักเกณฑ์เลื่อนเงินเดือนตามข้อ ๒๓ ก็เลื่อนเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นได้ครึ่งขั้น ถ้าพนักงานผู้ใดปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ดีปานกลาง ก็ให้เลื่อนเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นได้หนึ่งขั้น และถ้าพนักงานผู้ใดปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ดีเด่นเป็นที่น่าชมเชย และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่พนักงานทั่วไป ยิ่งกว่าผู้ที่ได้รับเงินเดือนหนึ่งขั้น จะเลื่อนเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเกินหนึ่งขั้นก็ได้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ผู้ว่าการกำหนด

ข้อ ๓๐ พนักงานผู้ใดซึ่งผู้ว่าการเห็นสมควรให้ได้เลื่อนเงินเดือน ถ้าผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยหรือถูกฟ้องในคดีอาญาก่อนมีคำสั่งเลื่อนเงินเดือน ให้รอการเลื่อนเงินเดือนไว้ก่อนในปีใด ผู้นั้นไม่ถูกลงโทษทางวินัยแต่ถูกลงโทษทางภาคทัณฑ์หรือไม่ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษหรือไม่มีมลทินมัวหมองก็ให้ส่งเลื่อนเงินเดือนในปีนั้นได้ และให้ส่งเลื่อนเงินเดือนย้อนหลังไปในแต่ละปีที่ต้องการเลื่อนเงินเดือนไว้ตามสิทธิ์ด้วย

การกั้นเงินสำหรับเลื่อนเงินเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้ว่าการกำหนด

ข้อ ๓๑ พนักงานผู้ใดซึ่งผู้ว่าการเห็นสมควรให้ได้รับเงินเดือนแต่จะต้องพ้นจากตำแหน่งไป เพราะอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ผู้ว่าการจะส่งเลื่อนเงินเดือนเพื่อประโยชน์ในการคำนวณขอรับเงินจากกองทุนสงเคราะห์หรือเงินอื่นใดให้ผู้นั้นในวันสิ้นปีก่อนที่จะพ้นจากตำแหน่งก็ได้

ข้อ ๓๒ การเลื่อนเงินเดือนพนักงานผู้ใดนอกเหนือจากหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เมื่อผู้ว่าการพิจารณาเห็นสมควรเลื่อนเงินเดือนให้แก่ผู้นั้นโดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้นำเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

หมวด ๔

การออกจากงาน

ข้อ ๓๓ พนักงานออกจากงานเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕
- (๔) ถูกลงโทษให้ออก หรือไล่ออก
- (๕) ถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้อ ๓๖

ข้อ ๓๔ พนักงานผู้ใดประสงค์จะลาออกจากงาน ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาโดยตรงของตน เพื่อเสนอตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ เมื่อผู้ว่าการอนุญาตแล้วจึงให้ออกจากงานได้

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้ว่าการเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานหรือมีเหตุอย่างอื่น ผู้ว่าการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่ยื่นหนังสือลาออกก็ได้

^๑ข้อ ๒๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อ ๓ แห่งข้อบังคับการ ก.พ. แห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือนและการออกจากงานของพนักงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๓๖ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งให้พนักงานออกจากงานตามที่เห็นสมควรในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อการกีฬาแห่งประเทศไทยยุบเลิกตำแหน่งที่ผู้นั้นดำรงอยู่
- (๒) พนักงานผู้นั้นหย่อนความสามารถด้วยเหตุใดๆ ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตน
- (๓) พนักงานผู้นั้นประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่หรือบกพร่องในหน้าที่หรือปฏิบัติงานไม่เป็นที่น่าไว้วางใจ

(๔) เมื่อพนักงานผู้นั้นเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ของตนได้โดยสม่ำเสมอ และผู้ว่าการเห็นสมควรให้ออกจากงาน

(๕) เมื่อแพทย์ที่ทางราชการหรือแพทย์ของ กกท. รับรองลงความเห็นว่าพนักงานผู้นั้นไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

(๖) พนักงานผู้นั้นถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนและผลการสอบสวนไม่ได้ความว่ามีความผิดถึงขั้นลงโทษให้ออก หรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมอง ซึ่งหากจะให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ กกท.

(๗) พนักงานผู้นั้นไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยไม่ได้ขอลาออก

ในการสั่งให้ออกจากงานตาม (๒) หรือ (๓) ให้ผู้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีอยู่ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานเข้าสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้ว และผู้ว่าการเห็นว่าสมควรให้ออกจากงาน ก็ให้ผู้ว่าการสั่งให้ผู้นั้นออกจากงาน

ข้อ ๓๗ พนักงานผู้ใดได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ให้ผู้ว่าการสั่งไล่ออกจากงาน

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ผู้ขอลาออกมีเรื่องถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยและอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาทางวินัย ผู้ว่าการอาจยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เพื่อรอฟังผลของการพิจารณาเรื่องที่ถูกล่ามุดก็ได้ แต่ถ้าเรื่องถึงที่สุดแล้วและผู้ขอลาออกไม่ถูกลงโทษให้ออกหรือไล่ออก ผู้ว่าการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้อีกต่อไปไม่ได้

ข้อ ๓๙ เมื่อได้มีการบรรจุและแต่งตั้งพนักงานผู้ใดแล้ว แต่ภายหลังปรากฏว่าพนักงานผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไป โดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๖ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง หรือขาดคุณสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานของกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ให้ผู้ว่าการสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานได้

ข้อ ๔๐ การให้ออกจากงานเพราะขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕ การลงโทษให้ออกหรือไล่ออก และการสั่งให้พนักงานออกจากงานตามข้อ ๓๖ สำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ตำแหน่งมาตรฐานพนักงานระดับ ๙ ขึ้นไป ผู้ว่าการจะสั่งได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว

ข้อ ๔๑ พนักงานผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้อบังคับนี้ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทยว่าด้วยวินัยของพนักงาน

หมวด ๕*
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๒ การเลื่อนเงินเดือนให้แก่พนักงานครึ่งขั้น และหนึ่งขั้นครึ่ง ที่การกีฬาแห่งประเทศไทยได้
ดำเนินการไปแล้วก่อนข้อบังคับนี้ประกาศใช้บังคับ ให้ถือเป็นการเลื่อนเงินเดือนโดยชอบตามข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๒
พลเอก เทียนชัย สิริสัมพันธ์
รองนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

*หมวด ๕ บทเฉพาะกาล ข้อ ๔๒ เพิ่มเติมโดยข้อ ๔ แห่งข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วย
การบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย

ว่าด้วยเงินค่ารับรอง

พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เห็นเป็นการสมควรออกข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยเงินค่ารับรองของ
ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย และรองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๙) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงขอออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทยว่าด้วยเงินค่ารับรอง พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย มีสิทธิเบิกเงินค่ารับรองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ
ภารกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทยได้เป็นรายเดือน ๆ ละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หากใช้จ่ายเกินกว่าเดือนละ
๒๐,๐๐๐ บาท ให้มีสิทธิเบิกได้ตามที่จ่ายจริง แล้วให้นำเสนอคณะกรรมการ กทท. เพื่อขออนุมัติเป็นคราว ๆ ไป

ข้อ ๔ ให้รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย มีสิทธิเบิกเงินค่ารับรองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ
ภารกิจของการกีฬาแห่งประเทศไทยได้เป็นรายเดือน ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท

ข้อ ๕ การจ่ายเงินค่ารับรองตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ต้องมีใบเสร็จรับเงินที่ถูกต้อง

ข้อ ๖ การจ่ายเงินค่ารับรองตามข้อบังคับนี้ ให้จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีของ
การกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อ ๗ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ธรรมรักษ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการจ่ายเงินโบนัสคณะกรรมการ และพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๓๘ เรื่อง ระบบประเมินผลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ประกอบกับบันทึกข้อตกลงประเมินผลการดำเนินงานของการกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำปีบัญชี ๒๕๕๘ เพื่อรองรับระบบประเมินผลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินโบนัสคณะกรรมการ และพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่การประเมินผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“กทท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย และหมายความรวมถึงรองผู้ว่าการด้วย

“เงินโบนัส” หมายความว่า เงินที่ กทท. จ่ายให้คณะกรรมการ และพนักงานในอัตราที่ได้รับตามผลการดำเนินงานประจำปี

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีหนึ่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีถัดไป

ข้อ ๔ คณะกรรมการที่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสตามข้อบังคับนี้ ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในปีที่มีการประเมินเพื่อจัดสรรเงินโบนัสประจำปีนั้น

กรรมการที่พ้นจากตำแหน่ง หรือที่ได้รับแต่งตั้งในระหว่างปีที่มีการประเมิน ให้มีสิทธิได้รับเงินโบนัสตามระเบียบที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๕ พนักงานที่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสตามข้อบังคับนี้ ต้องเป็นผู้ซึ่งได้ปฏิบัติงานในปีที่มีการประเมินเพื่อจัดสรรเงินโบนัสประจำปีนั้น

การนับเดือนในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๖ พนักงานซึ่งปฏิบัติงานไม่ครบรอบปี เนื่องจากลาออก หรือออกจากงานโดยมิใช่เหตุตามข้อ ๑๐ (๑) แต่ได้ปฏิบัติงานมาไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันของรอบปีที่มีการประเมินเพื่อจัดสรรเงินโบนัส ให้มีสิทธิได้รับเงินโบนัสตามระเบียบที่ กทท. กำหนด

พนักงานซึ่งลาไปศึกษา ฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน ปฏิบัติการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ แข่งขันกีฬา ฝึกซ้อมกีฬา หรือฝึกสอนกีฬา ให้มีสิทธิได้รับเงินโบนัสตามระเบียบที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๗ ระยะเวลาดังต่อไปนี้ไม่นับเป็นเวลาปฏิบัติงานในการคำนวณเงินโบนัสตามข้อ ๖ คือ

- (๑) ระยะเวลาที่พนักงานลา โดยมีได้รับเงินเดือน
- (๒) ระยะเวลาที่พนักงานถูกสั่งพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน แล้วกลับเข้าปฏิบัติงานใหม่
- (๓) ระยะเวลาระหว่างที่พนักงานลาออกแล้วกลับเข้าปฏิบัติงานใหม่
- (๔) ระยะเวลาที่พนักงานลาไปศึกษา ฝึกอบรม สัมมนา ดูงาน ปฏิบัติการวิจัยทั้งในประเทศ

และต่างประเทศ แข่งขันกีฬา ฝึกซ้อมกีฬา หรือฝึกสอนกีฬา เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสี่เดือน

ข้อ ๘ พนักงานซึ่งปฏิบัติงานไม่ครบรอบปีที่มีการประเมินผลการดำเนินงานเพื่อจัดสรรเงินโบนัสประจำปี เพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินโบนัสตามระเบียบที่ กทท. กำหนด คือ

- (๑) ตาย
- (๒) การลาตามระเบียบ กทท. ว่าด้วยการลาของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๙ พนักงานดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิได้รับเงินโบนัสในรอบปีที่มีการประเมินผลการดำเนินงาน คือ

- (๑) ถูกลงโทษทางวินัยไล่ออก หรือให้ออก
- (๒) ลากิจและลาป่วยรวมกันเกินสี่สิบห้าวัน
- (๓) มาทำงานสายเกินสามสิบครั้ง
- (๔) ขาดงาน

ข้อ ๑๐ ในกรณีดังต่อไปนี้ให้รอการจ่ายเงินโบนัสให้แก่พนักงานไว้ก่อน คือ

- (๑) ผู้ที่ถูกสั่งพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน
- (๒) ผู้ที่อยู่ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย
- (๓) ผู้ที่ถูกฟ้องในคดีอาญา

เมื่อการดำเนินการตาม (๑) ถึง (๓) แล้วเสร็จให้พิจารณาจ่ายเงินโบนัสตามระเบียบที่ กทท.

กำหนด

ข้อ ๑๑ การจ่ายเงินโบนัสแก่คณะกรรมการ และพนักงานให้ กทท. ดำเนินการจัดสรรตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินโบนัส ตามระบบประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ มติคณะรัฐมนตรีและที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๒ การคำนวณเงินโบนัสให้แก่พนักงาน ให้คำนวณตามอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างรายเดือน ถัวเฉลี่ยทั้งปีงบประมาณที่ได้รับการประเมิน ตามระเบียบที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๑๓ กรณีที่ กทท. มีกำไรจากการดำเนินงาน (กำไรที่ไม่ได้มาจากเงินอุดหนุน) ให้จัดสรรกำไรตามหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับรัฐวิสาหกิจทั่วไปที่มีกำไร ตามมติคณะรัฐมนตรีและที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการ และพนักงาน ที่ได้รับเงินโบนัสตามระเบียบที่ กทท. กำหนดจะต้องเป็นผู้เสียภาษีเงินได้ โดยให้ผู้ที่มีหน้าที่จ่ายเงินคำนวณ และหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย

ข้อ ๑๕ กรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ให้นำเสนอคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำร้อง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ หลักเกณฑ์
วิธีการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ประชา มาลีนนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๔ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๙) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงวางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๔ ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กท” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นพนักงาน

การกีฬาแห่งประเทศไทย โดยได้รับเงินเดือนจากงบทำการเป็นรายเดือน

“ผู้เดินทางไปปฏิบัติงาน” หมายความว่า ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน และให้หมายความรวมถึงผู้เดินทางไปปฏิบัติงานของ กท. ซึ่งมีได้เป็นพนักงาน

“ผู้มีลาเนาเดิม” หมายความว่า ท้องที่ที่เริ่มปฏิบัติงาน กลับเข้าปฏิบัติงานใหม่ หรือได้รับการบรรจุเป็นพนักงานครั้งแรกหรือครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า บุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะ และร่วมอาศัยอยู่กับผู้เดินทางไปปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

(๑) คู่สมรส

(๒) บุตร

(๓) บิดา มารดาของผู้เดินทาง และหรือ บิดา มารดาของคู่สมรส

ข้อ ๕ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งมีสัญญากับ กท. กำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานไว้เป็นอย่างอื่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในสัญญา

ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งเป็นพนักงานที่มีได้มีตำแหน่งหรือระดับกำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือไม่มีข้อบังคับกำหนดตำแหน่งของผู้นั้นเทียบไว้กับตำแหน่งระดับของพนักงาน ให้ กท. มีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งระดับของพนักงาน เพื่อประโยชน์ในการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานได้

ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งมิได้เป็นพนักงาน ให้ กกท. มีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งระดับของพนักงาน เพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามอัตราของตำแหน่งระดับที่เทียบ

ข้อ ๖ สิทธิที่จะรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปปฏิบัติงาน หรือวันที่ออกจากการปฏิบัติงาน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ พนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับสูงขึ้น ภายหลังจากที่ได้เดินทางไปปฏิบัติงานแล้ว ให้มีสิทธิที่จะรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับที่สูงขึ้น นับแต่วันที่มีคำสั่งแต่งตั้งดังกล่าวแล้ว แม้คำสั่งนั้นจะให้ผลย้อนหลังไปถึงหรือก่อนวันที่ออกเดินทางก็ตาม

ข้อ ๘ พนักงานซึ่งเดินทางไปราชการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทน ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทนตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับตนดำรงอยู่ แต่การเดินทางระหว่างที่ราชการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทน รวมทั้งการเดินทางกลับมาดำรงตำแหน่งเดิม ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการตามอัตราสำหรับตำแหน่งระดับที่ตนรักษาการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่เป็นการเดินทางไปราชการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่แทนในระดับที่ต่ำกว่า ให้ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในอัตราสำหรับตำแหน่งระดับที่ตนดำรงอยู่

ข้อ ๙ การเดินทางไปปฏิบัติงาน ถ้าผู้เดินทางหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีเหตุอันควร ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับระยะเวลาที่หยุดนั้น

ข้อ ๑๐ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งเป็นผู้ได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำ จะเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามข้อบังคับนี้ได้เมื่องดเบี้ยเลี้ยงประจำ

ข้อ ๑๑ การเดินทางไปปฏิบัติงานชั่วคราว ได้แก่

(๑) การไปปฏิบัติงานชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติงานปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติงานโดยปกติ

(๒) การไปศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนาที่ กกท. เป็นผู้จัด หรือส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ทั้งนี้ให้หมายรวมถึงการเดินทางของเจ้าหน้าที่ผู้จัดการศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนา และวิทยากร หรือผู้บรรยายด้วย

(๓) การไปสอบคัดเลือกหรือรับการคัดเลือกตามที่ได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชา

(๔) การไปช่วยปฏิบัติงาน ไปราชการในตำแหน่ง หรือไปปฏิบัติหน้าที่แทน

(๕) การเดินทางข้ามแดนชั่วคราวเพื่อไปปฏิบัติงานในดินแดนต่างประเทศ ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

ข้อ ๑๒ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานชั่วคราว ได้แก่

(๑) เบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ รวมถึงค่าเช่าพาหนะ ค่าเชื้อเพลิงหรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

(๔) ค่ารับรอง

(๕) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๓ การเดินทางภายในประเทศที่ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่น ผู้เดินทางไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่นออกค่าใช้จ่ายเป็นเงินที่แน่นอนจำนวนหนึ่ง โดยมีได้แจกแจงว่าเป็นค่าใช้จ่ายประเภทใด หากผู้เดินทางสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าเงินจำนวนดังกล่าวมีจำนวนน้อยกว่าค่าใช้จ่ายรวมทุกประเภทที่ผู้เดินทางพึงรับตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายสำหรับส่วนที่ยังไม่เต็มจำนวนตามสิทธิของตนจาก กทท. ได้

(๒) ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่นออกค่าใช้จ่ายเป็นค่าเช่าที่พักให้ หรือจัดหาที่พักให้ ให้ถือว่าผู้เดินทางได้รับค่าที่พักตามสิทธิของตนจาก กทท. แล้ว

(๓) ในกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่นออกค่าใช้จ่ายเป็นพาหนะให้ หรือจัดยานพาหนะให้ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าพาหนะจาก กทท. ได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่ค่าพาหนะมีจำนวนน้อยกว่าหรือตัวโดยสารที่ได้รับมีชั้นการเดินทางต่ำกว่าสิทธิที่ผู้เดินทางพึงได้รับตามข้อบังคับนี้ หากผู้เดินทางเลื่อนชั้นการเดินทางให้สูงขึ้น ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าพาหนะสำหรับส่วนที่ยังไม่เต็มจำนวนตามสิทธิของตนจาก กทท. ได้

(ข) ในกรณีที่ได้รับการจัดยานพาหนะให้ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นได้เท่าที่จ่ายจริง และหากมีการจัดหาพนักงานขับยานพาหนะให้ด้วย ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นค่าตอบแทน สำหรับพนักงานขับยานพาหนะนั้นได้วันละไม่เกินสามร้อยบาท

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้เดินทางเป็นผู้ที่ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับนี้อยู่แล้ว และต่อมาได้รับคำสั่งให้เดินทางไปปฏิบัติงานที่อื่นอีกในช่วงเวลาเดียวกัน ผู้เดินทางจะใช้สิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้เพียงครั้งเดียวจะเบิกซ้ำซ้อนไม่ได้

ข้อ ๑๕ ผู้เดินทางซึ่งได้รับเงินจาก กทท. ล่วงหน้าไปแล้วเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง หากมิได้เดินทางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเงิน ให้ผู้เดินทางนำเงินจำนวนนั้นคืนแก่ กทท. ทันที

ข้อ ๑๖ เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้เบิกจ่ายได้ตามบัญชี ๑ ท้ายข้อบังคับนี้
การปรับปรุงบัญชีท้ายข้อบังคับ ให้ผู้ว่าการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๗ การนับเวลาเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่วเวลาออกจากสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติจนถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่ปฏิบัติงานตามปกติ แล้วแต่กรณี
เวลาเดินทางไปปฏิบัติงาน ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้น นับได้เกินสิบสองชั่วโมง ให้ถือเป็นหนึ่งวัน สำหรับส่วนที่นับได้เกินหกชั่วโมงแต่ไม่ถึงสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นครึ่งวัน

ข้อ ๑๘ การเดินทางไปปฏิบัติงานที่จำต้องพักโรงแรม เว้นแต่การพักแรมซึ่งโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ หรือการพักแรมในที่พัก ซึ่ง กทท. จัดให้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ตามบัญชี ๒ ท้ายข้อบังคับนี้
การปรับปรุงบัญชีท้ายข้อบังคับ ให้ผู้ว่าการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้ว่าการ หรือรองผู้ว่าการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเดินทางไปปฏิบัติงานเป็นหมู่คณะในฐานะหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักเพื่อเป็นประธานงานของคณะหรือกับบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกหนึ่งห้องได้ในอัตราค่าเช่าห้องที่พักคนเดียวตามหลักเกณฑ์แนบท้าย หรือจะเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าที่พักคนเดียว

ข้อ ๒๐ ในกรณีไม่มีโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องที่ปฏิบัติ หรือผู้เดินทางไม่สามารถพักแรมในโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องที่ที่ปฏิบัติได้ เนื่องจากไม่มีห้องพักหรือด้วยเหตุจำเป็นประการอื่น ให้ผู้เดินทางพักแรมในโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องที่ใกล้เคียง ซึ่งอยู่ในวิสัยที่จะเดินทางไปปฏิบัติงานได้สะดวกและเหมาะสม

ข้อ ๒๑ การเบิกเบี้ยเลี้ยงเดินทางสำหรับการเดินทางไปปฏิบัติงานเรื่องหนึ่งเรื่องใดในสถานที่ปฏิบัติงานแห่งเดียวกัน ให้เบิกได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ออกเดินทาง ถ้าเกินต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดด้วย

ข้อ ๒๒ ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนา ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อ ๑๒ ให้เป็นไปตามที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๒๓ การเดินทางไปปฏิบัติงาน ณ สถานที่ปฏิบัติงานใดที่ไม่สะดวกในการเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่ปฏิบัติงานนั้นกับสถานที่อยู่ ให้เบิกค่าเช่าที่พักระหว่างที่ปฏิบัติงานได้เพียงระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ออกเดินทาง ถ้าเกินต้องขออนุมัติจากผู้ว่าการเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความจำเป็นและประหยัดด้วย

ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานไม่เกินสามสิบวันตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกค่าเช่าที่พักตามข้อ ๑๘

กรณีปฏิบัติงานเกินกว่าสามสิบวันให้จัดหาที่พักโดยจ่ายค่าเช่าเป็นรายเดือน เพื่อความประหยัดตามอัตราที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักเพื่อรักษาพยาบาล ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พักสำหรับวันที่พักนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบวัน

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเจ็บป่วย และต้องเข้าพักรักษาตัวในสถานพยาบาลให้งดเบิกค่าเช่าที่พัก เว้นแต่กรณีที่จำเป็น

การเจ็บป่วยตามวรรคหนึ่งต้องมีใบรับรองแพทย์ที่ทางราชการหรือแพทย์ กทท. รับรอง ในกรณีที่ไม่มีแพทย์ที่ทางราชการหรือแพทย์ กทท. รับรองอยู่ในท้องที่ที่เกิดการเจ็บป่วย ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต้องชี้แจงประกอบ

ข้อ ๒๕ การเดินทางไปปฏิบัติงานโดยปกติให้ใช้นานพาหนะประจำทาง และให้เบิกค่าพาหนะได้โดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ กทท. ให้ใช้พาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในรายการเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น ๆ

ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติงาน กับสถานียานพาหนะประจำทางหรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติงานภายในเขตจังหวัดเดียวกัน

ถ้าการเดินทางดังกล่าวตาม

(๑) ต้องเดินทางข้ามเขตจังหวัดให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริง

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ปฏิบัติงานวันละไม่เกินสองเที่ยว

(๓) การเดินทางไปปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะตามวรรคสาม ถ้าต้องนำสัมภาระในการเดินทางหรือสิ่งของเครื่องใช้ของ กท. ไปด้วย และเป็นเหตุให้ไม่สะดวกที่จะเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้

ทั้งนี้ การเบิกค่าพาหนะต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กท. กำหนด

การเดินทางไปศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนา การเดินทางไปสอบคัดเลือกหรือรับการคัดเลือก ผู้เดินทางจะเบิกค่าพาหนะรับจ้างตาม (๒) ไม่ได้

ข้อ ๒๖ การเดินทางโดยยานพาหนะประจำทางให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเดินทางไปปฏิบัติงานโดยรถยนต์ ซึ่งเป็นรถโดยสารประจำทาง

(ก) พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินลักษณะมาตรฐาน ๒ หรือ ๑ (ข) หรือ ๑ (ข) พิเศษ หรือ ๑ (ก) แล้วแต่กรณี

(ข) พนักงานและลูกจ้างซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๔ ลงมา ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินลักษณะมาตรฐาน ๒ หรือ ๑ (ข) พิเศษ แล้วแต่กรณี

(๒) ในกรณีเดินทางไปปฏิบัติงานโดยรถไฟ

(ก) ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ หรือพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินอัตราค่าโดยสารสำหรับรถธรรมดาชั้นที่ ๒ หรือรถเร็วชั้นที่ ๒ นั่งนอนปรับอากาศ (บนท.ป.) หรือรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๑ นั่งนอนปรับอากาศ (บนอ.ป.) แล้วแต่กรณี

(ข) พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ และระดับ ๖ ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินอัตราค่าโดยสารรถธรรมดา ชั้นที่ ๒ หรือรถเร็ว ชั้นที่ ๒ นั่งนอนปรับอากาศ (บนท.ป.) หรือรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๒ นั่งนอนปรับอากาศ (บนท.ป.) แล้วแต่กรณี

(ค) พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ และ ๔ และลูกจ้างระดับ ๓ และ ๔ ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินอัตราค่าโดยสารรถธรรมดา ชั้นที่ ๒ หรือรถเร็ว ชั้นที่ ๒ นั่งธรรมดา (บขท.ป.) หรือนั่งนอนธรรมดา (บนท.) หรือรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๒ นั่งธรรมดา (บขท.) หรือนั่งปรับอากาศ (บขท.ป) หรือนั่งนอนธรรมดา (บนท.) แล้วแต่กรณี

(ง) พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๒ ลงมา และลูกจ้างระดับ ๒ ลงมา ให้เบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินอัตราค่าโดยสารรถธรรมดา ชั้นที่ ๓ หรือรถเร็ว ชั้นที่ ๓ หรือรถชั้นที่ ๓ นั่งปรับอากาศ (บขท.) หรือรถด่วนหรือรถด่วนพิเศษ ชั้นที่ ๓ แล้วแต่กรณี

การเดินทางโดยรถไฟซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าธรรมเนียมได้ตามชั้นโดยสารนั้น

(๓) ในกรณีเดินทางไปปฏิบัติงานโดยเครื่องบิน

(ก) ชั้นสูงสุด สำหรับประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ รองผู้ว่าการ หรือพนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙

(ข) ชั้นต่ำสุด สำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมาจนถึงระดับ ๖

(ค) พนักงาน นอกจาก (ก) และ (ข) เดินทางโดยเครื่องบินได้เฉพาะกรณีจำเป็นและหรือเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ของ กท. โดยได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการ ทั้งนี้ ให้โดยสารชั้นต่ำที่สุด

(ง) ผู้เดินทางซึ่งไม่มีสิทธิเบิกค่าพาหนะตาม (ก) (ข) หรือ (ค) แต่ได้เดินทางโดยเครื่องบิน ให้ผู้นั้นมีสิทธิเบิกค่าพาหนะได้ไม่เกินพาหนะภาคพื้นดินในระยะเดียวกันตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางพึงเบิกได้

(๔) ในกรณีเดินทางไปปฏิบัติงานโดยทางเรือ (ถ้ามี) จะต้องเป็นกรณีจำเป็นหรือเป็นเส้นทางที่ตรงและไปถึงที่หมายเร็วที่สุดและประหยัดที่สุด

ข้อ ๒๗ ในท้องที่จังหวัดใดที่ไม่มีอัตราค่าพาหนะประเภทใดกำหนดไว้ ให้ผู้ว่าการกำหนดอัตราค่าพาหนะดังกล่าวขึ้นไว้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุมัติและการตรวจสอบ เมื่อกำหนดแล้วให้รายงานคณะกรรมการ

ข้อ ๒๘ การใช้พาหนะส่วนตัวไปปฏิบัติงาน ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการ หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ จึงจะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะส่วนตัวได้ โดยให้เบิกชดเชยในลักษณะเหมาจ่าย ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่ กกท. กำหนด การคำนวณระยะทางเพื่อการเบิกเงินชดเชยค่าพาหนะให้ใช้ระยะทางของกรมทางหลวงในทางสั้นหรือทางตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้โดยสะดวกเป็นหลักในการคำนวณ

ข้อ ๒๙ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะได้เท่ากับผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิก ในกรณีผู้ไปปฏิบัติหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชามีหลายคน ให้มีสิทธิเบิกค่าเดินทางเท่ากับผู้บังคับบัญชาเพียงหนึ่งคน

ข้อ ๓๐ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อทำหน้าที่รับรอง หรือปฏิบัติงานร่วมกับชาวต่างประเทศ จะเบิกค่าพาหนะในการเดินทางเท่ากับที่ต้องเบิกสำหรับชาวต่างประเทศนั้นก็ได้

ข้อ ๓๑ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานซึ่งต้องนำสิ่งของเครื่องใช้ของทาง กกท. ไปด้วย ให้เบิกค่าพาหนะสำหรับสิ่งของเครื่องใช้นั้นได้โดยประหยัด

ข้อ ๓๒ ค่ารับรองให้เบิกตามความจำเป็น และความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๓๓ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน ให้เบิกค่าใช้จ่ายนั้นได้โดยประหยัด โดยให้อยู่ในอำนาจหรือดุลพินิจของผู้ว่าการ

ข้อ ๓๔ การเดินทางไปปฏิบัติงานประจำ ได้แก่ การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน ไปราชการในตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่แทนเพื่อดำรงตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่

ข้อ ๓๕ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานประจำให้เบิกค่าใช้จ่ายได้ตามข้อ ๑๒ และให้เบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในลักษณะเหมาจ่ายได้ตามบัญชี ๓ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๓๖ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานประจำในกรณีที่มีได้กำหนดไว้ ให้นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ถึงข้อ ๓๓ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๗ การนับเวลาเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่ออกจากสถานที่อยู่จนถึงสถานที่พักที่ไปปฏิบัติงานแห่งใหม่

เวลาเดินทางไปปฏิบัติงานประจำให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงและส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนั้น นับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นหนึ่งวัน สำหรับส่วนที่นับได้เกินหกชั่วโมง แต่ไม่ถึงสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นครึ่งวัน

ข้อ ๓๘ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานประจำจะเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวได้โดยประหยัด

การเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับผู้ติดตาม ให้เบิกได้ดังนี้

(๑) หนึ่งคนสำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๖ ลงมา หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ไม่เกินสองคนสำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

ข้อ ๓๙ ค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัว ได้แก่ คู่สมรส บุตร ปิตา มารดาของผู้เดินทาง และหรือปิตา มารดาของคู่สมรสตามข้อ ๔ ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทางตามข้อ ๓๕ สำหรับผู้ติดตามให้เบิกได้ในอัตราขั้นต่ำสุด

ในกรณีที่เดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ถ้าไม่อาจเข้าพักในที่พักอาศัยที่ กกท. จัดให้ หรือบ้านเช่าได้ และผู้ว่าการหรือผู้บังคับบัญชาที่ผู้ว่าการมอบหมายอนุญาตแล้ว ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าเช่าที่พักเกินเจ็ดวัน ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าการ

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานประจำต่างสำนักงานเดินทางโดยเครื่องบินตามข้อ ๒๖ (๓) ให้บุคคลในครอบครัวเดินทางโดยเครื่องบินไปด้วย

ข้อ ๔๑ ในกรณีจำเป็นซึ่งไม่อาจนำบุคคลในครอบครัวไปพร้อมกับผู้เดินทางได้ ให้ผู้เดินทางรายงานชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและกำหนดเวลาที่จะเลื่อนการเดินทางต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าการหรือผู้บังคับบัญชาที่ผู้ว่าการมอบหมาย

การขอเลื่อนการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ขอก่อนที่พนักงานหรือผู้นั้นจะเดินทาง

ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง ให้ขอก่อนที่พนักงานหรือผู้นั้นจะเดินทาง

ข้อ ๔๒ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานประจำ ซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับค่าใช้จ่ายให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปแล้วส่งคืนทันที

ข้อ ๔๓ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานในกรณีไปประจำสำนักงานซึ่งต่างสังกัด ให้เบิกจากสังกัดเดิม

ข้อ ๔๔ (ยกเลิก)

ข้อ ๔๕ พนักงานซึ่งออกจากงานไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือพนักงานซึ่งถูกพักงานและเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม โดยไม่รอผลการพิจารณาหรือผลการสอบสวน ให้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้เฉพาะค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะในการเดินทางกลับภูมิลำเนาสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวได้ตามอัตราสำหรับตำแหน่งหรือระดับสุดท้ายก่อนออกจากงานหรือก่อนถูกพักงาน แล้วแต่กรณี และให้มีสิทธิเบิกค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวได้เช่นเดียวกับพนักงาน ซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานประจำตามข้อ ๓๕ โดยถือระยะทางระหว่างท้องที่ระดับตำบล ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานแห่งสุดท้าย กับท้องที่ระดับตำบล ซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิม

ในกรณีที่พนักงานถึงแก่ความตาย ให้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ตกแก่ทายาทผู้ใดผู้หนึ่งที่อยู่กับพนักงานขณะถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ไม่มีทายาทที่อยู่กับพนักงานขณะถึงแก่ความตายหรือมีทายาทแต่ไม่สามารถจัดการได้ ให้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งตกแก่ทายาทผู้ใดผู้หนึ่งที่มีได้ไปอยู่ด้วย ถ้าทายาทผู้นั้นต้องเดินทางไปจัดการดังกล่าว ให้เบิกค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่งสำหรับตนเองได้เฉพาะการเดินทางกลับ

การเดินทางและการขนย้ายสิ่งของตามข้อนี้ ให้กระทำภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันออกจากงาน เลิกจ้าง หรือตาย ถ้าเกินต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าการ

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมตามข้อ ๔๕ จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังท้องที่อื่น ซึ่งมีใช้ภูมิลำเนาเดิม โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่สูงกว่าให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการหรือผู้บังคับบัญชาที่ผู้ว่าการมอบหมาย

ข้อ ๔๗ การเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ในกรณีที่มิได้กำหนดไว้ในข้อ ๔๔ หรือ ๔๖ ให้นำข้อ ๓๕ ถึงข้อ ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๘ การเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่ การเดินทางไปปฏิบัติงานนอกราชอาณาจักรของผู้ปฏิบัติงานประจำในประเทศไทย

ข้อ ๔๙ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับนี้ได้แก่

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ หรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของ กกท.

โดยกรณีของกรรมการ เมื่อเดินทางกลับมาแล้วให้รายงานต่อประธานกรรมการ

(๒) พนักงาน

(๓) บุคคลภายนอก ซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานให้แก่ กกท. โดยได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการ

ข้อ ๕๐ บุคคลภายนอกซึ่งเดินทางไปปฏิบัติงานให้แก่ กกท. มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามประเภทและจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการ แต่ต้องไม่เกินอัตราสูงสุดที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสถานภาพ ความรู้ และความสามารถของบุคคลดังกล่าว เว้นแต่บุคคลภายนอกผู้ใดทำสัญญากับ กกท. กำหนดค่าใช้จ่ายในการเดินทางในประเภทใดหรือเรื่องใดไว้แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางในประเภทนั้นหรือเรื่องนั้นตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

ข้อ ๕๑ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว ได้แก่ การเดินทางไปปฏิบัติงานนอกอาณาจักรของผู้ปฏิบัติงานประจำในประเทศไทย

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ รวมทั้งค่าเช่ายานพาหนะ ค่าเชื้อเพลิง หรือพลังงานสำหรับยานพาหนะ ค่าระวางบรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม และอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

(๔) ค่ารับรอง

(๕) ค่าเครื่องแต่งตัว

(๖) ค่าของที่ระลึก

(๗) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน

ข้อ ๕๒ การเดินทางไปต่างประเทศที่ผู้เดินทางมีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนอื่น ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยงานภายในประเทศหรือต่างประเทศ ผู้เดินทางไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามข้อบังคับนี้ ยกเว้นค่าเบี้ยเลี้ยงครั้งอัตรา

ในกรณีที่ผู้เดินทางได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่ครบทุกรายการตามข้อ ๕๑ ผู้เดินทางมีสิทธิขอเบิกค่าใช้จ่ายในรายการที่ไม่ได้รับ ได้จาก กกท. โดยอัตราและหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

นอกจากนี้ หากผู้เดินทางได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่ำกว่าสิทธิตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในส่วนที่ยังไม่เต็มตามสิทธิของตนจาก กกท. ได้

ข้อ ๕๓ เบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกตามกำหนดท้ายข้อบังคับนี้

การเดินทางในวันใดที่จะเป็นต้องพักแรมหรือโดยปกติต้องพักแรมในยานพาหนะหรือในที่ซึ่งได้จัดให้เป็นทางการ ผู้เดินทางจะต้องนำวันดังกล่าวไปรวมในการคำนวณค่าเช่าที่พักในลักษณะเหมาจ่ายตามวรรคหนึ่งไม่ได้

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเจ็บป่วยและจำเป็นต้องพักรักษาพยาบาลให้นำข้อ ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๔ การนับเวลาเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศ เพื่อคำนวณเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้นับตั้งแต่เวลาออกเดินทางจากประเทศไทยหรือที่พักประจำในต่างประเทศจนกลับถึงประเทศไทยหรือที่พักประจำในต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

เวลาเดินทางไปปฏิบัติงานให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน ถ้าไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงหรือเกินยี่สิบสี่ ชั่วโมง และส่วนที่ไม่ถึงหรือเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับได้เกินสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นหนึ่งวัน กรณีที่เกินกว่าหกชั่วโมง แต่ไม่ถึงสิบสองชั่วโมงให้ถือเป็นครึ่งวัน

ข้อ ๕๕ การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวของบุคคลดังต่อไปนี้ให้เบิกค่าเช่าที่พัก ตามที่จ่ายจริงโดยมีใบสำคัญคู่จ่าย คือ

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ หรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในฐานะผู้แทน กทท. เพื่อเข้าร่วมประชุมระดับรัฐมนตรี

การเบิกค่าเช่าที่พักตามที่จ่ายจริงโดยมีใบสำคัญคู่จ่าย นอกจากกรณีของบุคคลตาม (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๕๖ การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ตามที่จ่ายจริง โดยมีใบสำคัญคู่จ่ายตามอัตราที่ กทท. กำหนดท้ายข้อบังคับ และตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้เดินทาง เดินทางไปปฏิบัติงานคนเดียว ให้ผู้เดินทางผู้นั้นมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พัก ได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(๒) ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานเป็นหมู่คณะ

(ก) กรณีผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าคณะ ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป ให้มีสิทธิ เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

(ข) ให้พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา พักแรมรวมกันสองคนต่อหนึ่งห้อง โดยมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนละไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของค่าเช่าที่พัก ในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ในกรณีที่ผู้เดินทางตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่ครบคู่ หรือมีเหตุไม่เหมาะสมที่ผู้เดินทางจะพัก รวมกัน หรือมีเหตุจำเป็นที่ผู้เดินทางผู้ใดไม่อาจพักรวมกับผู้อื่นได้ ให้ผู้เดินทางซึ่งแยกห้องพักคนเดียวนั้นมีสิทธิ เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ในกรณีที่ผู้เดินทางตามวรรคหนึ่งประสงค์จะแยกห้องพักคนเดียว โดยไม่มีเหตุอันจะอ้างได้ ตามวรรคสอง ให้ผู้นั้นมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของค่าเช่าที่พักในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ส่วนผู้เดินทางอีกผู้หนึ่งซึ่งต้องพักห้องพักคนเดียว โดยมีใช้ผู้ที่มีความประสงค์ดังกล่าว ให้มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ข้อ ๕๗ ในกรณีที่ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าขึ้นไป รองผู้ว่าการ หรือหัวหน้าคณะผู้แทน กทท. ในนามของรัฐบาลเดินทางไปปฏิบัติงานเป็นหมู่คณะในฐานะหัวหน้าคณะ หากมีความจำเป็นต้องใช้สถานที่ในที่เดียวกันกับที่พักที่ประสานงานของคณะหรือบุคคลอื่น ให้เบิกค่าเช่าที่พัก ได้เพิ่มขึ้นสำหรับห้องพักอีกห้องหนึ่งในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว หรือเบิกค่าเช่าห้องชุดแทนก็ได้ ทั้งนี้ ค่าเช่าที่พักในแต่ละวัน ต้องมีอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว

ข้อ ๕๘ ในกรณีที่เป็นการเดินทางไปประชุมระหว่างประเทศที่ประเทศเจ้าภาพจัดประชุม ในโรงแรมใดโรงแรมหนึ่ง ผู้เดินทางหรือคณะผู้เดินทางจะเลือกพักในโรงแรมที่จัดประชุม หรือเลือกพัก ในโรงแรมใกล้เคียงกับที่จัดประชุมก็ได้ โดยให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราเดียวกับค่าเช่าห้องพัก ของโรงแรมที่จัดประชุม หรือจะเบิกตามสิทธิของตนก็ได้

การประชุมระหว่างประเทศที่ประเทศเจ้าภาพกำหนดให้ผู้เข้าร่วมประชุมพักในโรงแรมหรือสถานที่ที่จัดเตรียมไว้ให้โดยผู้เข้าร่วมประชุมไม่อาจเลือกหรือหลีกเลี่ยงได้ ให้ผู้เดินทางหรือคณะผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามที่ประเทศเจ้าภาพเรียกเก็บหรืออัตราค่าเช่าห้องพักคู่ของโรงแรมนั้นแล้วแต่กรณี

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้เดินทางเป็นผู้ร้องหรือกระทำการใด ๆ เพื่อให้ประเทศเจ้าภาพจัดเตรียมที่พักตามความต้องการของผู้เดินทาง

ข้อ ๕๙ ในกรณีที่เป็นการเดินทางไปร่วมการแข่งขันกีฬานานาชาติ (Multi Sport Games) ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการรัฐมนตรีที่แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี ที่ปรึกษารัฐมนตรีที่แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรี กรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรีที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรี ผู้ว่าการ หากมีความจำเป็นสามารถเลือกพักในโรงแรมที่เจ้าภาพจัดการแข่งขันใช้เป็นสำนักงานจัดการแข่งขันได้ โดยให้เบิกค่าเช่าห้องพักได้ตามที่จ่ายจริง

สำหรับผู้เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่เลขานุการของผู้ว่าการให้เบิกค่าที่พักได้ในอัตราค่าที่พักต่ำสุดของโรงแรมนั้น หรือตามสิทธิของตน

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่ไม่มีโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องที่ที่ปฏิบัติงานหรือผู้เดินทางไม่สามารถพักในโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องที่ที่ปฏิบัติงานได้ เนื่องจากไม่มีห้องพักหรือด้วยเหตุจำเป็นประการอื่น ให้ผู้เดินทางพักแรมในโรงแรมหรือกิจการให้เช่าสถานที่พักในท้องที่ใกล้เคียง ซึ่งอยู่ในวิสัยที่จะเดินทางไปปฏิบัติงานได้สะดวกและเหมาะสม ในกรณีนี้ให้ผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าพาหนะไปกลับระหว่างสถานที่พักกับสถานที่ปฏิบัติงานได้โดยประหยัดตามที่จ่ายจริง

ข้อ ๖๑ ค่าพาหนะสำหรับผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวและการเดินทางภายในของต่างประเทศ ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง โดยต้องใช้ยานพาหนะที่เหมาะสมตามความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานและต้องคำนึงถึงความรวดเร็วและประหยัด

ข้อ ๖๒ การเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศโดยเครื่องบินจากประเทศไทยไปต่างประเทศหรือจากต่างประเทศกลับประเทศไทย หรือการเดินทางภายในของต่างประเทศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (ก) ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป
- (ข) หัวหน้าคณะผู้แทน กทท. ในนามรัฐบาล
- (ค) พนักงานตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป

(๒) ชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด สำหรับพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๙

(๓) ชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับนอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) และ (๒) หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าระดับดังกล่าว

ในกรณีที่เครื่องบินที่ใช้ในการเดินทางไม่มีชั้นระหว่างชั้นหนึ่งกับชั้นต่ำสุด ให้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) เดินทางโดยชั้นหนึ่ง

ข้อ ๖๓ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้แทน กทท. ในนามของรัฐบาล ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทาง

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาหลายคน ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทางเพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปปฏิบัติงานในหน้าที่เลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามสิทธิของตน

ข้อ ๖๔ ค่ารับรองให้เบิกได้ในกรณีเดินทางเป็นหมู่คณะ เพื่อร่วมงานการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยเบิกตามที่จ่ายจริง ในกรณีรับรองคณะผู้แทนประเทศเจ้าภาพ สื่อมวลชน และผู้ปฏิบัติงานจากประเทศไทยคณะละ ๑ ครั้ง ของการเดินทางตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ

ข้อ ๖๕ ค่าเครื่องแต่งตัวให้เบิกจ่ายได้ตามหลักเกณฑ์ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๖๖ ในกรณีที่ต้องยกเลิกการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้เดินทาง ถ้าผู้เดินทางมีหลักฐานว่าตนได้เสียค่าใช้จ่ายเป็นค่าเครื่องแต่งตัวไปแล้ว หรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายค่าเครื่องแต่งตัว โดยสุจริตให้ถือว่าผู้เดินทางมีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวตามข้อบังคับนี้ และให้ถือวันที่ได้รับเครื่องแต่งตัวดังกล่าวเป็นวันออกเดินทาง

ข้อ ๖๗ ค่าของขวัญสำหรับผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวเพื่อมอบให้บุคคลสำคัญในต่างประเทศตามประเพณี และเพื่อการกระชับสัมพันธไมตรีให้เบิกได้ตามที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเหมาะสมและประหยัด เพื่อประโยชน์ของ กท. โดยอยู่ในดุลยพินิจของผู้ว่าการ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์อื่น ๆ ในประเทศของชาวต่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิของชาวต่างประเทศที่จะได้รับของขวัญ (ถ้ามี) ด้วย

ข้อ ๖๘ ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เนื่องในการเดินทางไปปฏิบัติงาน หากเป็นค่าใช้จ่ายที่มีอัตรากำหนดไว้แน่นอน เช่น ค่าธรรมเนียมการใช้สนามบิน ภาษีการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง ค่าล่าม ค่าวิทยากร ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ว่าการ นอกจากนี้ ให้เบิกจ่ายตามหลักเกณฑ์และวงเงินที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๖๙ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการให้ติดตามไปได้

ข้อ ๗๐ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสตามข้อ ๖๙ ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับผู้เดินทาง เว้นแต่ค่าเช่าที่พักเหมาจ่าย ให้เบิกได้กึ่งหนึ่งของอัตราที่ผู้เดินทางมีสิทธิ แต่ถ้าผู้เดินทางได้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงแล้วให้งดจ่าย

ข้อ ๗๑ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับคู่สมรสมิได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๗๒ ผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว ซึ่งได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับค่าใช้จ่ายให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปแล้วส่งคืนทันที

ข้อ ๗๓ การกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายอัตราต่าง ๆ ซึ่ง กท. เป็นผู้กำหนด ตามข้อ ๒๒ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๘ ข้อ ๓๒ ข้อ ๕๓ ข้อ ๕๕ ข้อ ๕๖ และข้อ ๖๕ ให้ กท. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๗๔ ในระหว่างที่ กท. หรือคณะกรรมการยังมิได้กำหนดค่าใช้จ่ายอัตราต่าง ๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามข้อ ๗๓ หรือตามข้อบังคับนี้ แล้วแต่กรณีให้นำระเบียบ ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือหนังสือของกระทรวงการคลัง ซึ่งออกตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้บังคับโดยอนุโลมไปพลางก่อน จนกว่า กท. หรือคณะกรรมการจะได้กำหนดค่าใช้จ่ายอัตราต่าง ๆ ขึ้นใช้บังคับต่อไป แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗๕ ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามบังคับนี้ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้วินิจฉัย

ข้อ ๗๖ กรณีที่ค่าใช้จ่ายไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ขออนุมัติจากคณะกรรมการเป็นกรณีไป
ข้อ ๗๗ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง
เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

ประชา มาลีนนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

บัญชีท้ายข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙

บัญชี ๑
อัตราค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางในการปฏิบัติงานภายในประเทศ (เหมาจ่าย)
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๖)

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ค่าเบี้ยเลี้ยงวันละ		ค่าเบี้ยเลี้ยงครั้งวัน	
	(บาท)		(บาท)	
	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ก.	ประเภท ข.
-ระดับ ๑ ถึง ระดับ ๒	๒๐๐	๑๕๐	๑๐๐	๗๕
-ระดับ ๓ ถึง ระดับ ๕	๒๕๐	๑๘๐	๑๒๕	๙๐
-ระดับ ๖ ถึง ระดับ ๘	๓๐๐	๒๑๐	๑๕๐	๑๐๕
-ระดับ ๙ ถึง ระดับ ๑๐	๓๖๐	๒๔๐	๑๘๐	๑๒๐
-ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ	๓๖๐	๒๔๐	๑๘๐	๑๒๐

หมายเหตุ

ค่าเบี้ยเลี้ยงประเภท ก. ได้แก่

- การเดินทางไปปฏิบัติงานนอกจังหวัดพื้นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติงานปกติ
- การเดินทางไปปฏิบัติงานจากอำเภอหนึ่งไปปฏิบัติงานในอำเภอเมืองในจังหวัดเดียวกัน

ค่าเบี้ยเลี้ยงประเภท ข. ได้แก่

- การเดินทางไปปฏิบัติงานในท้องที่อื่น นอกจากที่กำหนดในประเภท ก.
- การเดินทางไปปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติงานปกติ

บัญชี ๒
อัตราค่าเช่าที่พักในการไปปฏิบัติงานภายในประเทศ
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๘)

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ค่าเช่าที่พักวันละ
	(บาท)
-ระดับ ๑ ถึง ระดับ ๘	เหมาจ่าย ๑,๐๐๐
-ระดับ ๙ ถึง ระดับ ๑๐	เท่าที่จ่ายจริง ไม่เกิน ๒,๕๐๐
-ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ	เท่าที่จ่ายจริง

หมายเหตุ

- ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นและเหมาะสม
- รองผู้ว่าการ หรือพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ขึ้นไป ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้เท่าที่จ่ายจริงในอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว โดยให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับช่องทางราชการโดยอนุโลม
- พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘ ลงมา หรือผู้ช่วยปฏิบัติงานให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ในลักษณะเหมาจ่าย

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าห้องพักเพิ่มในกรณีเดินทางเป็นหมู่คณะ
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๙)

หัวหน้าคณะ

๑. ให้เบิกตามสิทธิค่าเช่าห้องพักคนเดียว ตามสิทธิการเบิกของหัวหน้าคณะ หรือ
๒. เบิกค่าเช่าห้องชุดในอัตราไม่เกินสองเท่าของอัตราค่าเช่าห้องพักคนเดียว ตามสิทธิของ
๓. ทั้งข้อ ๑ และข้อ ๒ เบิกโดยมีหลักฐานตามที่จ่ายจริง

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเช่าที่พักระหว่างปฏิบัติงานในจังหวัดอื่น
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๒๓)

---

๑. ในการปฏิบัติงาน ๓๐ วันแรก ให้เบิกค่าเช่าที่พักตามสิทธิ ตามบัญชีหมายเลข ๒
๒. กรณีปฏิบัติงานแล้ว ๓๐ วัน และต้องอยู่ปฏิบัติงานต่ออีกไม่เกิน ๑๕ วัน ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ตามสิทธิบัญชีหมายเลข ๒
๓. กรณีเดินทางไปปฏิบัติงานแล้ว ๓๐ วัน และต้องอยู่ปฏิบัติงานต่อไปอีกเกินกว่า ๑๕ วัน ให้เบิกค่าเช่าที่พักได้ไม่เกินเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ในลักษณะเหมาจ่าย

หลักเกณฑ์การเบิกค่าพาหนะรับจ้าง
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๒๕)

---

๑. การเดินทางไป – กลับ ระหว่างสถานที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ปฏิบัติงานกับสถานที่จัดยานพาหนะประจำทาง หรือกับสถานที่จัดพาหนะที่ต้องใช้ในการเดินทางไปยังสถานที่ปฏิบัติงานภายในจังหวัดเดียวกัน

ภายในกรุงเทพมหานคร

๑.๑ การเดินทางไป – กลับ ระหว่างที่อยู่ ที่พัก สถานที่ปฏิบัติงาน กับสถานียานพาหนะประจำทาง หรือสถานที่จัดยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางภายในจังหวัดเดียวกัน ให้เบิกในอัตราเหมาจ่าย ๕๐๐ บาทต่อวัน

๑.๒ กรณีเดินทางไป – กลับ ท่าอากาศยานให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ๕๐๐ บาทต่อวัน

๑.๓ การเดินทางไปปฏิบัติงานในกรณี กกท. ไม่สามารถจัดยานพาหนะของ กกท. ให้ได้ ให้ผู้ปฏิบัติงานเบิกค่าพาหนะรับจ้างได้ตามความจำเป็น โดยผ่านการพิจารณาจากผู้บังคับบัญชาให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ในอัตราเที่ยวละ ๒๐๐ บาท

ภายในจังหวัดอื่น

๑.๑ การเดินทางดังกล่าว ในกรณีจังหวัดอื่น ๆ ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ๑๐๐ บาทต่อวัน

๒. การเดินทางตามข้อ ๑ หากเป็นจังหวัดที่มีเขตติดต่อกองทัพ ฯ ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่าย ๕๐๐ บาทต่อวัน

๓. การเดินทางตามข้อ ๑ หากเป็นการเดินทางข้ามเขตจังหวัดในจังหวัดอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินเที่ยวละ ๒๐๐ บาท

๔. การเบิกจ่ายตามรายการ ๑ ให้ผู้เดินทางรับรองการเบิกจ่ายด้วยตนเอง

๕. ให้อุ่นโลมใช้สำหรับผู้เดินทางที่มีได้เป็นพนักงานด้วย

หลักเกณฑ์การเบิกเงินชดเชยการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ
(กำหนดตามท้ายข้อบังคับ ฯ ข้อ ๒๘)

กรณีไม่มียานพาหนะประจำทางที่จะเดินทางได้สะดวก หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ๆ ต้องใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ ให้เบิกเงินชดเชยให้แก่ผู้เดินทางไปราชการ ซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแล้วแต่กรณีได้ในอัตรา ๑ คัน ดังต่อไปนี้

๑. รถยนต์ส่วนบุคคล	กิโลเมตรละ ๒.๕๐ บาท
๒. รถจักรยานยนต์	กิโลเมตรละ ๑.๕๐ บาท

หลักเกณฑ์การเบิกเงินค่ารับรองการเดินทางไปปฏิบัติงานในประเทศ
(กำหนดตามท้ายข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๒)

หลักเกณฑ์การเบิกค่ารับรอง ซึ่งเลี้ยงรับรองในนามหน่วยงาน

๑. เพื่อรับรองคณะเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาระดับชาติ
๒. เพื่อรับรองสื่อมวลชนที่ทำข่าวให้กับการกีฬา
๓. เพื่อเลี้ยงขอบคุณผู้ร่วมจัดการแข่งขัน
๔. อื่น ๆ ที่ผู้ว่าการ กกท. พิจารณาว่าสมควรให้การรับรอง
    ทั้งนี้ กำหนดให้รับรองได้คณะละ ๑ ครั้ง

อัตราการจ่าย

ตามความจำเป็นและเหมาะสมตามงบประมาณในโครงการนั้น ๆ โดยอยู่ในดุลพินิจของผู้ว่าการ

บัญชี ๓
ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวในการเดินทางไปปฏิบัติงานในราชอาณาจักร
(ตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๕)

ระยะทาง (กม.)	จำนวนเงิน (บาท)
๑ - ๕๐	๒,๐๐๐
๕๑ - ๑๐๐	๒,๕๐๐
๑๐๑ - ๑๕๐	๓,๐๐๐
๑๕๑ - ๒๐๐	๔,๐๐๐
๒๐๑ - ๒๕๐	๔,๕๐๐
๒๕๑ - ๓๐๐	๕,๐๐๐
๓๐๑ - ๓๕๐	๖,๐๐๐
๓๕๑ - ๔๐๐	๖,๕๐๐
๔๐๑ - ๔๕๐	๗,๐๐๐
๔๕๑ - ๕๐๐	๘,๐๐๐
๕๐๑ - ๕๕๐	๘,๕๐๐
๕๕๑ - ๖๐๐	๙,๐๐๐
๖๐๑ - ๖๕๐	๙,๕๐๐
๖๕๑ - ๗๐๐	๑๐,๐๐๐
๗๐๑ - ๗๕๐	๑๑,๐๐๐
๗๕๑ - ๘๐๐	๑๑,๕๐๐
๘๐๑ - ๘๕๐	๑๒,๐๐๐
๘๕๑ - ๙๐๐	๑๓,๐๐๐
๙๐๑ - ๙๕๐	๑๓,๕๐๐
๙๕๑ - ๑,๐๐๐	๑๔,๐๐๐
๑,๐๐๑ - ๑,๐๕๐	๑๕,๐๐๐

ระยะทาง (กม.)	จำนวนเงิน (บาท)
๑,๑๐๑ - ๑,๑๕๐	๑๖,๐๐๐
๑,๑๕๑ - ๑,๒๐๐	๑๗,๐๐๐
๑,๒๐๑ - ๑,๒๕๐	๑๗,๕๐๐
๑,๒๕๑ - ๑,๓๐๐	๑๘,๕๐๐
๑,๓๐๑ - ๑,๓๕๐	๑๙,๐๐๐
๑,๓๕๑ - ๑,๔๐๐	๑๙,๕๐๐
๑,๔๐๑ - ๑,๔๕๐	๒๐,๐๐๐
๑,๔๕๑ - ๑,๕๐๐	๒๐,๕๐๐
๑,๕๐๐ ขึ้นไป	ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ว่าการที่จะ พิจารณาอนุมัติให้เบิกจ่ายเท่าที่ จ่ายจริงตามความจำเป็น

บัญชี ๕
อัตราเบี้ยเลี้ยงเดินทางในการปฏิบัติงานในต่างประเทศ
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๓)

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ประเภท ก.	ประเภท ข.
ระดับ ๘ ลงมา	ไม่เกิน ๔,๕๐๐	๒,๑๐๐
ระดับ ๙ ขึ้นไป	ไม่เกิน ๔,๕๐๐	๓,๑๐๐

หมายเหตุ   ประเภท ก.   เบิกตามจ่ายจริง
                         ประเภท ข.   เบิกเหมาจ่าย

บัญชี ๕
อัตราค่าเช่าที่พักในต่างประเทศ
(กำหนดตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๓)

ผู้ดำรงตำแหน่ง	ประเภท ก.	ประเภท ข.	ประเภท ค.
ระดับ ๘ ลงมา	ไม่เกิน ๗,๕๐๐	ไม่เกิน ๕,๐๐๐	ไม่เกิน ๓,๑๐๐
ระดับ ๙ ขึ้นไป	ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐	ไม่เกิน ๗,๐๐๐	ไม่เกิน ๔,๕๐๐
ประธานกรรมการและผู้ว่าการ	เบิกได้ตามจ่ายจริง		

หมายเหตุ

๑. ประเทศประเภท ก. แยก ๓ ประเภท ดังนี้
  - ๑.๑ ประเทศประเภท ก. ที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มได้อีก ๔๐ % ได้แก่
    - สาธารณรัฐฝรั่งเศส
    - สหพันธรัฐรัสเซีย
    - ญี่ปุ่น
  - ๑.๒ ประเทศประเภท ก. ที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าที่พักเพิ่มได้อีก ๒๕ % ได้แก่
    - สหรัฐอเมริกา
    - สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่ และไอร์แลนด์เหนือ
    - ราชอาณาจักรสเปน
    - สาธารณรัฐอิตาลี
    - สาธารณรัฐสิงคโปร์
  - ๑.๓ ประเทศประเภท ก. ได้รับสิทธิเบิกตามอัตราข้างต้น รายชื่อตามบัญชีแนบท้าย
๒. ประเทศประเภท ข. รายชื่อตามบัญชีแนบท้าย
๓. ประเทศประเภท ค. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และ ข.

ประเภท ก. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

๑. เครือรัฐออสเตรเลีย
๒. สาธารณรัฐออสเตรเลีย
๓. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
๔. สาธารณรัฐฟินแลนด์
๕. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
๖. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
๗. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
๘. ราชอาณาจักรสวีเดน
๙. สมาพันธรัฐสวิส (สวิตเซอร์แลนด์)

๑๐. ราชอาณาจักรเบลเยียม
๑๑. แคนาดา
๑๒. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
๑๓. สาธารณรัฐโปรตุเกส
๑๔. ไต้หวัน
๑๕. สหพันธ์สาธารณรัฐบราซิล
๑๖. สาธารณรัฐโปแลนด์
๑๗. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๑๘. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
๑๙. สาธารณรัฐชิลี
๒๐. นิวซีแลนด์
๒๑. เขตบริหารพิเศษฮ่องกง
๒๒. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๒๓. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๒๔. สาธารณรัฐตุรกี
๒๕. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
๒๖. สาธารณรัฐฮังการี
๒๗. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย
๒๘. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
๒๙. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
๓๐. สาธารณรัฐมอริเชียส
๓๑. สาธารณรัฐเช็ก
๓๒. สาธารณรัฐสโลวัก
๓๓. ราชรัฐโมนาโก

ประเภท ข. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง

๑. ราชอาณาจักรบาห์เรน
๒. สาธารณรัฐประชาชนจีน
๓. สาธารณรัฐไซปรัส
๔. สาธารณรัฐอินเดีย
๕. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๖. สาธารณรัฐอิรัก
๗. รัฐอิสราเอล
๘. ราชอาณาจักรฮังไจร์แดน
๙. รัฐคูเวต
๑๐. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
๑๑. รัฐสุลต่านโอมาน
๑๒. รัฐกาตาร์
๑๓. ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย

๑๔. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ
๑๕. บรูไนดารุสซาลาม
๑๖. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
๑๗. ราชอาณาจักรตองกา
๑๘. ราชรัฐอันดอร์รา
๑๙. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
๒๐. โรมานี
๒๑. สาธารณรัฐบุรุนดี
๒๒. สาธารณรัฐแคเมอรูน
๒๓. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง
๒๔. สาธารณรัฐชาด
๒๕. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอวอรีโคสต์)
๒๖. สาธารณรัฐจิบูตี
๒๗. สหรัฐอาหรับอียิปต์
๒๘. สาธารณรัฐแกมเบีย
๒๙. สาธารณรัฐกานา
๓๐. สาธารณรัฐเคนยา
๓๑. สาธารณรัฐมาลี
๓๒. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
๓๓. สาธารณรัฐไนเจอร์
๓๔. สาธารณรัฐเซเนกัล
๓๕. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
๓๖. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
๓๗. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
๓๘. สาธารณรัฐเบนิน
๓๙. เครือรัฐบาฮามาส
๔๐. สาธารณรัฐคอสตาริกา
๔๑. สาธารณรัฐปานามา
๔๒. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตแบโก
๔๓. จาเมกา
๔๔. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา
๔๕. สาธารณรัฐโครเอเชีย
๔๖. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
๔๗. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
๔๘. สาธารณรัฐมาซิโดเนีย
๔๙. สาธารณรัฐอาร์มีเนีย
๕๐. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
๕๑. สาธารณรัฐเบลารุส
๕๒. สาธารณรัฐเอสโตเนีย

๕๓. จอร์เจีย
๕๔. สาธารณรัฐคาซัคสถาน
๕๕. สาธารณรัฐคีร์กีซ
๕๖. สาธารณรัฐลัตเวีย
๕๗. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
๕๘. สาธารณรัฐมอลโดวา
๕๙. สาธารณรัฐทาจิกิสถาน
๖๐. เติร์กเมนิสถาน
๖๑. ยูเครน
๖๒. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
๖๓. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๖๔. สหรัฐเม็กซิโก
๖๕. มาเลเซีย
๖๖. ราชอาณาจักรเนปาล
๖๗. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๖๘. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
๖๙. สาธารณรัฐยูกันดา
๗๐. สาธารณรัฐแซมเบีย
๗๑. สาธารณรัฐซิมบับเว
๗๒. สาธารณรัฐตูนิเซีย

ประเภท ค. ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมืองอื่น ๆ นอกจากที่กำหนดในประเภท ก. และประเภท ข.

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว
(กำหนดตามข้อบังคับฯ ข้อ ๖๕)

ผู้มีสิทธิได้รับค่าเครื่องแต่งตัวจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ต้องเป็นผู้ที่เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวในประเทศต่าง ๆ ที่ไม่ใช่ประเทศตามบัญชีรายชื่อประเทศต่อไปนี้

๑. สหภาพพม่า
๒. บรูไนดารุสซาลาม
๓. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๔. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๕. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
๖. มาเลเซีย
๗. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๘. สาธารณรัฐสิงคโปร์
๙. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๑๐. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๑๑. สาธารณรัฐหมู่เกาะฟีจี
๑๒. ปาปัวนิวกินี
๑๓. รัฐเอกราชซามัว

ข้อ ๒ การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราว ตามข้อ ๑ ให้เบิกได้ในลักษณะตามตำแหน่งหรือระดับตามอัตราดังนี้

๑. ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ๕ ลงมา ให้ได้รับอัตรา คนละ ๗,๕๐๐ บาท
๒. ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ๖ ลงมา ให้ได้รับอัตรา คนละ ๘,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓ ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวตามข้อ ๒ หรือเคยได้รับค่าเครื่องแต่งกายจากทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจอื่นตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นใดไม่ว่าจะเบิกจ่ายจากงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณหรือเคยได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานใด ๆ ทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ โดยได้รับเต็มสิทธิหรือไม่ก็ตาม ถ้าต้องเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวที่มีใช้ประเทศตามบัญชีรายชื่อประเทศทำระเบียบนี้ ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวอีกได้เมื่อมีการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย

ข้อ ๔ การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ให้ยกเว้นกรณีการเดินทางไปเข้าร่วมการแข่งขันมหกรรมกีฬานานาชาติ (Multi Sport Games) ซึ่ง กทท. ให้การสนับสนุนงบประมาณให้เบิกจ่ายได้ทุกครั้งที่เข้าร่วมการแข่งขันตามที่จัดให้แก่คณะนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ แต่ทั้งนี้หากผู้เดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปีแล้วจะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวจาก กทท. อีกไม่ได้

อนึ่ง ตามกรณีดังกล่าวข้างต้น หากผู้เดินทางไปใช้เครื่องแต่งตัวชุดเบลเซอร์ตามเครื่องหมายของ กทท. ให้มีสิทธิเบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้อีกเมื่อมีการเดินทางไปปฏิบัติงานต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินกว่าสองปีนับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๐

ตามมติคณะรัฐมนตรี ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ได้มีมติเห็นชอบตาม
คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ (ฝ่ายการต่างประเทศ วัฒนธรรม ท่องเที่ยวและกีฬา)
ครั้งที่ ๑/๒๕๔๘ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๘ ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย จัดให้มีการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
ขึ้นปีละหนึ่งครั้งเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมการกีฬาให้ขยายไปทั่วทุกจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน เพื่อส่งเสริมสุขภาพ
พลานามัยแก่ประชาชนและปลูกฝังให้ประชาชนมีน้ำใจนักกีฬา มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ และใช้เวลาว่าง
ให้เป็นประโยชน์

(๒) ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดเข้าใจวิธีการดำเนินการจัดการแข่งขันตามแบบธรรมเนียมสากล
และช่วยให้เจ้าหน้าที่ด้านกีฬาในส่วนภูมิภาค ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการแข่งขันกีฬา
อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ส่งเสริมประสบการณ์การแข่งขันกีฬาแก่ประชาชนอันเป็นการเพิ่มพูนมาตรฐานกีฬา
เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการคัดเลือกเป็นผู้แทนของประเทศในอนาคต

(๔) เพื่อให้ได้มาซึ่งนักกีฬาที่มีความสามารถเตรียมไว้สำหรับการคัดเลือกเป็นผู้แทนของ
ประเทศไปร่วมการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒๑ ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

(๒) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒๑ ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๖

(๓) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒๑ ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๙

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กทท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ภาค” หมายความว่า กลุ่มของจังหวัดที่แบ่งเพื่อการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ตามข้อบังคับนี้

“เจ้าภาพ” หมายความว่า จังหวัดเจ้าภาพที่จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

“หัวหน้าภาค” หมายความว่า จังหวัดหัวหน้าภาคที่จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติเพื่อคัดเลือก

นักกีฬาระดับภาค

“คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน” หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬา

แห่งชาติ

“คณะกรรมการจัดการการแข่งขัน” หมายความว่าถึง คณะกรรมการจัดการการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

“คณะกรรมการกีฬาจังหวัด” หมายความว่าถึง คณะกรรมการกีฬาจังหวัดที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬา

“สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย” หมายความว่าถึง สมาคมที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาหรือส่งเสริมกีฬาโดยตรงในนามของชาติหรือของประเทศไทยและได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬา

“สมาคมกีฬาจังหวัด” หมายความว่าถึง สมาคมกีฬาที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นในจังหวัดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับกีฬาหรือส่งเสริมกีฬาโดยตรงในแต่ละจังหวัดและได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬา

“กีฬาบังคับ” หมายความว่าถึง ชนิดกีฬา กรีฑา และว่ายน้ำ

“กีฬาสากล” หมายความว่าถึง ชนิดกีฬาต่าง ๆ ที่มีการแข่งขันในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ หรือกีฬาซีเกมส์

“กีฬานูรัักษ์” หมายความว่าถึง ชนิดกีฬาต่าง ๆ ที่นิยมเล่นในท้องถิ่น และเจ้าภาพเสนอจัดเพื่อเป็นการอนุรักษ์ ไม่น้อยกว่าหนึ่งชนิดกีฬา

“นักกีฬา” หมายความว่าถึง นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และมีคุณสมบัติไม่ขัดต่อข้อบังคับ กฎ ระเบียบของ กกท. และสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ชนิดกีฬานั้น ๆ ด้วย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่าถึง ผู้ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

“หัวหน้าคณะนักกีฬา” หมายความว่าถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากจังหวัดนั้น ๆ ให้ปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลและควบคุมนักกีฬา ตลอดจนการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่คณะนักกีฬาจนกว่าการแข่งขันกีฬาแห่งชาติจะเสร็จสิ้น

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจวางระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติปีละหนึ่งครั้งเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๗ ให้เจ้าภาพดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติให้เสร็จสิ้นในระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวันแต่ไม่เกินสิบห้าวันโดยรวมพิธีเปิดและปิดด้วย

ข้อ ๘ การแบ่งพื้นที่ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติให้ กกท. กำหนดและประกาศรายชื่อจังหวัดในแต่ละภาคก่อนพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ โดยปกติไม่น้อยกว่าเก้าเดือน

ข้อ ๙ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ให้ดำเนินการเป็นสามขั้นตอน ดังนี้

(๑) การแข่งขันระดับจังหวัด เป็นการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาเป็นตัวแทนของจังหวัด

(๒) การแข่งขันระดับภาค เป็นการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาระดับภาคของแต่ละภาค โดยให้แต่ละจังหวัดภายในภาคส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันตามชนิดและประเภทกีฬา

(๓) การแข่งขันระดับชาติ เป็นการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาที่จังหวัดส่งเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยตรง เว้นแต่ชนิดกีฬาที่กำหนดให้มีการคัดเลือกนักกีฬาในระดับภาค โดยจะต้องดำเนินการจัดการแข่งขันในช่วงระยะเวลาที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๑๐ การคัดเลือกเจ้าภาพในการแข่งขันระดับภาคและการแข่งขันระดับชาติให้เป็นไปตามระเบียบที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๑๑ ชนิดและประเภทกีฬาที่จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ให้ กกท. และเจ้าภาพร่วมกันกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) กีฬาบังคับ

(๒) กีฬาสากล

(๓) กีฬาอนุรักษ์

โดยทั้งสามรายการเจ้าภาพต้องจัดให้มีการแข่งขันรวมกันไม่น้อยกว่า ๓๐ ชนิดกีฬา และให้ กกท. ประกาศชนิดกีฬาที่กำหนดแข่งขันให้ทุกจังหวัดทราบก่อนพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ โดยปกติไม่น้อยกว่าเก้าเดือน

ข้อ ๑๒ ชนิดและประเภทกีฬา ที่จะจัดให้มีการแข่งขันระดับชาติ ข้อ ๙ (๓) ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ต้องมีจังหวัดส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันไม่น้อยกว่าหกจังหวัด และไม่น้อยกว่าสามภาค

ข้อ ๑๓ ตราสัญลักษณ์การแข่งขันของกรกีฬาแห่งประเทศไทย สำหรับการแข่งขันกีฬาที่ กกท. รับรอง ต้องจัดวางไว้อย่างเหมาะสมบนตราสัญลักษณ์เกมส์การแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่เจ้าภาพออกแบบ และต้องได้รับความเห็นชอบจาก กกท. ก่อน

หมวด ๒

คณะกรรมการ

ข้อ ๑๔ ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการสองคณะดังนี้

(๑) คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน

(๒) คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งสองคณะอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะดำเนินกิจการเกี่ยวกับการแข่งขันครั้งนั้น ๆ เสร็จสิ้น

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการอำนวยการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วยผู้ว่าการ กกท. เป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพเป็นรองประธานกรรมการ รองผู้ว่าการ กกท. ทุกท่าน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ นายกษมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขันและผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลขาธิการ กกท. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้กรรมการในคณะกรรมการ กกท. ทุกท่าน และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดยกเว้นจังหวัดเจ้าภาพเป็นกรรมการกิตติมศักดิ์

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

(๒) วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้

(๓) วินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับการแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการ กทท. มอบหมาย

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการกิจการอย่าง

หนึ่งอย่างใด เพื่อประโยชน์แห่งการจัดการแข่งขัน

คำวินิจฉัย มติ คำสั่งของคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขันสมาคมละหนึ่งคน คณะกรรมการกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ นายกสมาคมกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ บุคคลอื่นซึ่งเจ้าภาพเสนอเพื่อแต่งตั้งให้กรรมการ สำหรับตำแหน่งกรรมการและเลขานุการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพแต่งตั้ง ส่วนตำแหน่งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ต้องเป็นพนักงาน กทท.

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพเห็นสมควรจะแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการจัดการแข่งขันด้วยก็ได้

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการจัดการแข่งขันมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) จัดการแข่งขันให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๒) เสนอปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติตามระเบียบ เพื่อให้คณะกรรมการอำนวยการแข่งขันวินิจฉัย

(๓) รายงานคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันในกรณีที่ปรากฏว่าบุคคลหรือคณะบุคคลใด ที่เกี่ยวกับการแข่งขันฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ

(๔) ดำเนินการจัดทำเกี่ยวกับหลักฐานการแข่งขัน ได้แก่ ใบสมัคร รายชื่อ แผนรูป บัตรประจำตัว และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ ตลอดจนทั้งเอกสารที่ใช้เกี่ยวกับการจัดการแข่งขัน และรวมถึงการสรุปผลและประเมินผลการแข่งขัน

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อประโยชน์แห่งการจัดการแข่งขัน

หมวด ๓

สิทธิประโยชน์

ข้อ ๑๙ สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่ กทท. กำหนด

หมวด ๔

ระเบียบและกติกาการแข่งขัน

ข้อ ๒๐ การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ แต่ละชนิดกีฬาให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขัน ตามที่ กทท. กับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกันกำหนด และโดยความเห็นชอบของ กทท.

หมวด ๕
จำนวนนักกีฬา

ข้อ ๒๑ การกำหนดจำนวนนักกีฬา จำนวนทีมในแต่ละชนิดและประเภทกีฬา ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ให้เป็นไปตามระเบียบและกติกากการแข่งขันตามข้อ ๒๐

หมวด ๖
คุณสมบัติของนักกีฬา

- ข้อ ๒๒ ผู้สมัครเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติต้องมีคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ ดังนี้
- (๑) มีสัญชาติไทย
  - (๒) เป็นนักกีฬาที่มีชื่อในทะเบียนนักกีฬาของสมาคมกีฬาจังหวัดนั้น ๆ เพียงจังหวัดเดียว โดยให้ขึ้นทะเบียนไว้กับ กกท. ไม่น้อยกว่าหกเดือน ก่อนเข้าร่วมการแข่งขันในวันพิธีเปิดการแข่งขันครั้งนั้น
  - (๓) การย้ายสังกัดสมาคมกีฬาจังหวัดจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากสมาคมกีฬาจังหวัดที่เป็นต้นสังกัดเดิม และที่จะเป็นต้นสังกัดใหม่เสียก่อน
  - (๔) ไม่เป็นนักกีฬาที่อยู่ในระยะเวลาที่สหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยหรือประธานกรรมการอำนวยการแข่งขัน หรือ กกท. ลงโทษให้พักการแข่งขัน
  - (๕) นักกีฬาซึ่งเป็นผู้ที่เคยเข้าแข่งขันหรือมีชื่อในบัญชีผู้แทนทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ การแข่งขันชิงชนะเลิศของโลก หรือการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติได้เฉพาะชนิดประเภทกีฬา และจำนวนตามระเบียบการแข่งขันของแต่ละชนิดกีฬา
  - (๖) นักกีฬาที่เข้าแข่งขันกีฬาแห่งชาติต้องได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาผู้แทนจังหวัดตาม

หมวด ๗

หมวด ๗
การคัดเลือกนักกีฬาและสมัครเข้าแข่งขัน

ข้อ ๒๓ การสมัครเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นนักกีฬาจังหวัดให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครส่วนบุคคลต่อสมาคมกีฬาจังหวัดที่ต้นสังกัดตามแบบที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๒๔ การแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาในระดับต่าง ๆ ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ระดับจังหวัด ให้แต่ละจังหวัดจัดการแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาระดับจังหวัดให้แล้วเสร็จก่อนการแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาระดับภาคไม่น้อยกว่าหกสิบวัน
- (๒) ระดับภาค ให้หัวหน้าภาคจัดการแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาระดับภาคตามข้อ ๒๑ ให้แล้วเสร็จก่อนพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๕ การส่งแบบแจ้งชนิด ประเภท และจำนวนนักกีฬา (Entry Form by Name) ที่ส่งเข้าแข่งขันให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ระดับภาค ให้แต่ละจังหวัดส่งแบบแจ้งชนิด ประเภท และจำนวนนักกีฬาที่จะเข้าแข่งขันให้หัวหน้าภาคไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน

(๒) ระดับชาติ ให้จังหวัดส่งแบบแจ้งชนิด ประเภท และจำนวนนักกีฬาที่จะเข้าแข่งขันให้เจ้าภาพไม่น้อยกว่าเก้าสัปดาห์ก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน

ข้อ ๒๖ การส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ (Entry Form by Name) ที่ส่งเข้าแข่งขันให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ระดับภาค ให้แต่ละจังหวัดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ให้หัวหน้าภาคไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ก่อนพิธีเปิดการแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาระดับภาค

(๒) ระดับชาติ ให้แต่ละจังหวัดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ให้เจ้าภาพไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน

ข้อ ๒๗ สำหรับนักกีฬาที่ไม่ต้องคัดเลือกนักกีฬาในระดับภาคและเจ้าภาพที่ได้สิทธิ์ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยตรงตามชนิดและประเภทกีฬาที่ กทท. กำหนด และให้ถือปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖

ข้อ ๒๘ จังหวัดใดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ไปให้เจ้าภาพและหัวหน้าภาคไม่ทันภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ ให้ผู้นั้นหมดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนั้น

ข้อ ๒๙ บัญชีรายชื่อนักกีฬาที่จัดส่งให้เจ้าภาพและหัวหน้าภาคจะเปลี่ยนแปลง แก้ไขเพิ่มเติม หรือสับเปลี่ยนตัวบุคคลไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยในเรื่องการเขียนหรือพิมพ์ผิดเท่านั้น

หมวด ๘
กรรมการผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดกีฬา

ข้อ ๓๐ กรรมการผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดกีฬาแต่ละชนิดกีฬาที่มีการแข่งขัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของ กทท. กับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกันกำหนด และโดยความเห็นชอบของ กทท.

หมวด ๙
รางวัลการแข่งขัน

ข้อ ๓๑ ให้เจ้าภาพจัดทำรางวัลในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วย เหรียญรางวัลและประกาศนียบัตร ดังนี้

(๑) รางวัลที่ ๑ เหรียญชูบทอง และประกาศนียบัตร

(๒) รางวัลที่ ๒ เหรียญชูบเงิน และประกาศนียบัตร

(๓) รางวัลที่ ๓ เหรียญชูบทองแดง และประกาศนียบัตร

ข้อ ๓๒ ให้เจ้าภาพจัดพิธีมอบรางวัลนักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขันอย่างสมเกียรติ

หมวด ๑๐

การประท้วง

ข้อ ๓๓ ให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขัน แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประท้วง สองคณะ คือ

(๑) คณะกรรมการพิจารณาประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศ กทท. เป็นประธานกรรมการ นายกสมาคมกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยชนิดกีฬาที่มีการประท้วง ผู้แทนกองทะเบียน กทท. ผู้แทนกองนิติการ กทท. เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองแข่งขันกีฬาเป็นเลิศ กทท. เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้หัวหน้างานแข่งขันกีฬาในประเทศ กทท. เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงเทคนิคกีฬา ประกอบด้วย ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยชนิดกีฬาที่มีการประท้วง เป็นประธานกรรมการ ประธานฝ่ายเทคนิคกีฬา ประธานจัดการแข่งขันกีฬาที่มีการประท้วง ผู้แทน กทท. และผู้จัดการทีมทุกทีมในชนิดกีฬาที่มีการประท้วง ยกเว้นคู่กรณี เป็นกรรมการ และเจ้าภาพพิจารณาแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามที่เห็นสมควรเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงตาม (๑) และ (๒) มีอำนาจพิจารณาการประท้วง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๔ การประท้วงให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬาจังหวัดเป็นผู้ยื่นประท้วงเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมเอกสารหลักฐานต่อประธานกรรมการพิจารณาการประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา และวางเงินประกันการประท้วงเป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน)

(๒) การประท้วงเทคนิคกีฬา ให้เป็นไปตามที่ระเบียบและกติกากการแข่งขันชนิดกีฬานั้น ๆ กำหนดไว้ คำประท้วงให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้ผู้จัดการทีมยื่นต่อประธานกรรมการพิจารณาการประท้วงเทคนิคกีฬาและวางเงินประกันการประท้วงภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบและกติกากการแข่งขันกีฬาดังกล่าวนั้น

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงเห็นว่าคำประท้วงเป็นผลและได้วินิจฉัยให้เป็นไปตามคำประท้วงแล้ว ให้ผู้ยื่นประท้วงได้รับเงินประกันการประท้วงคืน แต่ถ้าคำประท้วงฟังไม่ขึ้น ให้เงินประกันดังกล่าวตกเป็นทุนสำหรับส่งเสริมการกีฬาของเจ้าภาพ

หมวด ๑๑

บทลงโทษ

ข้อ ๓๖ นักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดละเมิดข้อบังคับ หรือระเบียบการแข่งขัน หรือกติกากการแข่งขันหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำตัดสินของคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงตามข้อ ๓๓ ให้ถือว่านักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ผู้นั้นกระทำการขัดต่อเจตนารมณ์ของการส่งเสริมกีฬาตามข้อบังคับนี้ โดยให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติพิจารณาดำเนินการและตัดสิทธิผู้นั้น ออกจากการเป็นผู้แทนจังหวัดในการแข่งขันสำหรับปีนั้นและปีต่อไปอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินห้าปี

ในกรณีที่ปรากฏว่านักกีฬาผู้ละเมิดข้อบังคับนี้ ในส่วนที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้เข้าแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ซึ่งได้รับโทษตามวรรคหนึ่งอยู่ในสังกัดของผู้จัดการทีมกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาผู้ใดให้ประธานกรรมการ

อำนาจการแข่งขันกีฬาแห่งชาติพิจารณางดเบี้ยเลี้ยงและตัดสิทธิผู้นั้นนอกจากการเป็นผู้จัดการทีมกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาในการแข่งขันสำหรับปีนั้นและปีต่อไปอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินห้าปี

ข้อ ๓๗ นักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดประพฤติตนไม่เหมาะสมต่อหน้าที่และขาดมารยาทอันดีงาม และถูกตัดสิทธิให้ออกจากการแข่งขัน เช่น ผละออกจากการแข่งขัน ไม่ออกมาทำการแข่งขันตามกำหนด ก่อเหตุวิวาท ทำร้ายร่างกาย ทำลายสนามหรืออุปกรณ์การแข่งขัน หรือใช้ถ้อยคำหยาบคายต่อผู้แข่งขัน ผู้ตัดสิน เจ้าหน้าที่ หรือนักกีฬา ไม่ว่าจะภายในสนามแข่งขันหรือนอกสนามแข่งขัน ผู้นั้นถูกสั่งลงโทษแล้วให้ผู้แทนสมาคมกีฬาดังกล่าวแจ้งโทษต่อประธานกรรมการอำนาจการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเพื่อพิจารณางดเบี้ยเลี้ยงและตัดสิทธิออกจากรายการเป็นเจ้าหน้าที่หรือนักกีฬา ในการแข่งขันสำหรับปีนั้นและปีต่อไปอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินห้าปี

ข้อ ๓๘ การแข่งขันที่มีนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ละเมิดข้อบังคับหรือระเบียบการแข่งขันหรือกติกาการแข่งขัน ให้มีผลดังนี้

(๑) การแข่งขันแบบพบกันหมด ผลการแข่งขันของฝ่ายละเมิดที่ได้แข่งขันไปแล้วให้ถือว่าไม่ได้มีการแข่งขัน ส่วนผลการแข่งขันของคู่แข่งให้คงไว้ตามเดิม

(๒) การแข่งขันแบบแพ้คัดออก ผลการแข่งขันก่อนการละเมิด ให้ถือว่าฝ่ายละเมิดเป็นฝ่ายแพ้

(๓) การแข่งขันประเภทบุคคล ถ้าบุคคลใดละเมิดให้บุคคลนั้นนอกจากการแข่งขัน ถ้าบุคคลผู้ละเมิดการแข่งขันร่วมอยู่ในทีมใด ให้ทีมนั้นนอกจากการแข่งขัน

(๔) การแข่งขันประเภททีม ถ้าทีมใดเป็นฝ่ายละเมิด ให้ทีมนั้นนอกจากการแข่งขัน

(๕) หากผู้แข่งขันหรือทีมที่ละเมิดนั้นได้รับรางวัลหรือได้รับตำแหน่งในการแข่งขันให้ถือว่ารางวัลหรือตำแหน่งนั้นเป็นโมฆะและให้คืนรางวัลนั้นโดยเร็วพร้อมทั้งให้เลื่อนอันดับถัดไปขึ้นมาแทน

ข้อ ๓๙ เมื่อประธานกรรมการอำนาจการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ได้รับรายงานว่ามีนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่กระทำการละเมิดต่อบทบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบการแข่งขัน กติกาการแข่งขัน หรือเจตนาฝ่าฝืนคำสั่งตัดสินของคณะกรรมการพิจารณาการประท้วง ให้ประธานกรรมการอำนาจการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยสามคนทำหน้าที่สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยให้เชิญนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง ให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบในที่ประชุม ทั้งนี้ การสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีอยู่ และต้องให้โอกาสนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย และให้รายงานผลการดำเนินการสอบสวนพร้อมสำนวน และ/หรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาให้ประธานกรรมการอำนาจการแข่งขันกีฬาแห่งชาติเพื่อพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

คณะกรรมการสอบสวนต้องแต่งตั้งจากผู้ที่ไม่ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ที่ได้รับปริญญาทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๔๐ นักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อประธานกรรมการอำนาจการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งและให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และต้องลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ประธานกรรมการอำนาจการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ อาจวินิจฉัยอุทธรณ์เอง หรือแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้พิจารณาให้ก็ได้ คำวินิจฉัยดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุด

การอุทธรณ์ดังกล่าวข้างต้นไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับการลงโทษ เว้นแต่ประธานกรรมการ
อำนวยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับ

ข้อ ๔๑ เมื่อมีคำสั่งลงโทษตามระเบียบนี้แล้ว ให้ กกท. แจ้งผลการพิจารณาและสั่งลงโทษ
นักกีฬา และ/หรือผู้เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาให้แก่ผู้ถูกลงโทษ สมาคมกีฬาต้นสังกัด หน่วยงาน และองค์กร
กีฬาที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อผู้เกี่ยวข้องดังกล่าวให้ความร่วมมือห้ามนักกีฬา และ/หรือผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วม
หรือมีส่วนในการแข่งขันจนกว่าจะพ้นโทษ

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ฝึกสอนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด
โดยตรง ให้สมาคมกีฬาต้นสังกัด หน่วยงานและองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้ผู้ถูกลงโทษนั้น ปฏิบัติหน้าที่
ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมนักกีฬา หรือการแข่งขันกีฬาของนักกีฬา ตลอดจนถึงงดหรือยกเลิกการจ้าง
ให้ปฏิบัติงานจนกว่าคณะกรรมการจะมีคำสั่งทุเลาหรือให้พ้นจากการลงโทษ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ร้อยโท สุวิทย์ ยอดมณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๐

ตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้ประกาศใช้ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๓) (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งมีความหลากหลายของเนื้อหาและมีการเปลี่ยนแปลงของวิชาการอยู่ตลอด การกีฬาแห่งประเทศไทยพิจารณาเห็นสมควรแก้ไขข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติเพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์ ณ ปัจจุบัน และเพื่อให้สอดคล้องกับการแข่งขันกีฬาแห่งชาติที่มีการเปลี่ยนแปลงให้มีการจัดการแข่งขันปีละครั้งเป็นประจำทุกปี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

(๓) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๔) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๕) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๘

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กกท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ภาค” หมายความว่า กลุ่มของจังหวัดที่แบ่งเพื่อการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติตามข้อบังคับนี้

“เจ้าภาพ” หมายความว่า จังหวัดเจ้าภาพที่จัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

“หัวหน้าภาค” หมายความว่า จังหวัดหัวหน้าภาคที่จัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ เพื่อคัดเลือกนักกีฬาระดับภาค

“คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน” หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

“คณะกรรมการจัดการการแข่งขัน” หมายความว่า คณะกรรมการจัดการการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

“คณะกรรมการกีฬาจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการกีฬาจังหวัดที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬา

“สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย” หมายความว่า สมาคมที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาหรือส่งเสริมกีฬาโดยตรงในนามของชาติหรือของประเทศไทยและได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬา

“สมาคมกีฬาจังหวัด” หมายความว่า สมาคมกีฬาที่ได้รับการแต่งตั้งในจังหวัดซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับกีฬาหรือส่งเสริมกีฬาโดยตรงในแต่ละจังหวัดและได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬา

“กีฬابังคับ” หมายความว่า ชนิดกีฬา กรีฑา และว่ายน้ำ

“กีฬาสากล” หมายความว่า ชนิดกีฬาต่างๆ ที่มีการแข่งขันในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ หรือกีฬาซีเกมส์

“กีฬานูรัักษ์” หมายความว่า ชนิดกีฬาต่างๆ ที่นิยมเล่นในท้องถิ่น และเจ้าภาพเสนอจัดเพื่อเป็นการอนุรักษ์ ไม่น้อยกว่าหนึ่งชนิดกีฬา

“นักกีฬา” หมายความว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และมีคุณสมบัติไม่ขัดต่อข้อบังคับ กฎ ระเบียบของ กกท. และสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ชนิดกีฬานั้นๆ ด้วย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

“หัวหน้าคณะนักกีฬา” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากจังหวัดนั้นๆ ให้ปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลและควบคุมนักกีฬา ตลอดทั้งการอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่คณะนักกีฬาจนกว่าการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติจะเสร็จสิ้น

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจวางระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติปีละหนึ่งครั้งเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๗ ให้เจ้าภาพดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติให้เสร็จสิ้นในระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวันแต่ไม่เกินสิบห้าวันโดยรวมพิธีเปิดและปิดด้วย

ข้อ ๘ การแบ่งพื้นที่ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติให้ กกท. กำหนดและประกาศรายชื่อจังหวัดในแต่ละภาคก่อนพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ โดยปกติไม่น้อยกว่าเก้าเดือน

ข้อ ๙ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ให้ดำเนินการเป็นสามขั้นตอน ดังนี้

(๑) การแข่งขันระดับจังหวัด เป็นการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาเป็นตัวแทนของจังหวัด

(๒) การแข่งขันระดับภาค เป็นการแข่งขันเพื่อคัดเลือกนักกีฬาระดับภาคของแต่ละภาค โดยให้แต่ละจังหวัดภายในภาคส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันตามชนิดและประเภทกีฬา

(๓) การแข่งขันระดับชาติ เป็นการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาที่จังหวัดส่งเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยตรง เว้นแต่ชนิดกีฬาที่กำหนดให้มีการคัดเลือกนักกีฬาในระดับภาค โดยจะต้องดำเนินการจัดการแข่งขันในช่วงระยะเวลาที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๑๐ การคัดเลือกเจ้าภาพในการแข่งขันระดับภาคและการแข่งขันระดับชาติให้เป็นไปตามระเบียบที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๑๑ ชนิดและประเภทกีฬาที่จะจัดให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ให้ กกท. และเจ้าภาพร่วมกันกำหนดดังต่อไปนี้

- (๑) กีฬาบั้งไฟ
- (๒) กีฬาสาธิต
- (๓) กีฬานูรูล์

โดยทั้งสามรายการเจ้าภาพต้องจัดให้มีการแข่งขันรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๔ ชนิดกีฬา และให้ กกท. ประกาศชนิดกีฬาที่กำหนดแข่งขันให้ทุกจังหวัดทราบก่อนพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ โดยปกติไม่น้อยกว่าเก้าเดือน

ข้อ ๑๒ ชนิดและประเภทกีฬา ที่จะจัดให้มีการแข่งขันระดับชาติ ข้อ ๙ (๓) ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ต้องมีจังหวัดส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันไม่น้อยกว่าหกจังหวัด และไม่น้อยกว่าสามภาค

ข้อ ๑๓ ตราสัญลักษณ์การแข่งขันของการกีฬาแห่งประเทศไทย สำหรับการแข่งขันกีฬาที่ กกท. รับรอง ต้องจัดวางไว้อย่างเหมาะสมบนตราสัญลักษณ์เกมส์การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติที่เจ้าภาพออกแบบ และต้องได้รับความเห็นชอบจาก กกท. ก่อน

หมวด ๒

คณะกรรมการ

ข้อ ๑๔ ในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการสองคณะดังนี้

- (๑) คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน
- (๒) คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งสองคณะอยู่ในตำแหน่งจนกว่าจะดำเนินการกิจการเกี่ยวกับการแข่งขันครั้งนั้น ๆ เสร็จสิ้น

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการอำนวยการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วยผู้ว่าการ กกท. เป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพเป็นรองประธานกรรมการ รองผู้ว่าการ กกท. ทุกท่าน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ นายกษมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขันและผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลขาธิการ กกท. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้กรรมการในคณะกรรมการ กกท. ทุกท่าน และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดยกเว้นจังหวัดเจ้าภาพ เป็นกรรมการกิตติมศักดิ์

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน
- (๒) วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้
- (๓) วินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับการแข่งขัน ตามคณะกรรมการ กกท. มอบหมาย

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานเพื่อดำเนินการกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อประโยชน์แห่งการจัดการแข่งขัน

คำวินิจฉัย มติ คำสั่งของคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขันสมาคมละหนึ่งคน คณะกรรมการกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ นายกสมาคมกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ บุคคลอื่นซึ่งเจ้าภาพเสนอเพื่อแต่งตั้งให้กรรมการ สำหรับตำแหน่ง กรรมการและเลขานุการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพแต่งตั้ง ส่วนตำแหน่งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการต้อง เป็นพนักงาน กทท.

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพเห็นสมควรจะแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการจัดการแข่งขันด้วยก็ได้

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการจัดการแข่งขันมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) จัดการแข่งขันให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๒) เสนอปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติตามระเบียบ เพื่อให้คณะกรรมการอำนวยการแข่งขันวินิจฉัย

(๓) รายงานคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันในกรณีปรากฏว่าบุคคลหรือคณะบุคคลใด ที่เกี่ยวกับการแข่งขันฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ

(๔) ดำเนินการจัดทำเกี่ยวกับหลักฐานการแข่งขัน ได้แก่ ใบสมัคร รายชื่อ แผนรูปแบบบัตรประจำตัว และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ ตลอดจนทั้งเอกสารที่ใช้เกี่ยวกับการจัดการแข่งขัน และรวมถึงการสรุปผลและประเมินผลการแข่งขัน

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อประโยชน์แห่งการจัดการแข่งขัน

หมวด ๓

สิทธิประโยชน์

ข้อ ๑๙ สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่ กทท. กำหนด

หมวด ๔

ระเบียบและกติกากีฬาการแข่งขัน

ข้อ ๒๐ การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ แต่ละชนิดกีฬาให้ใช้ระเบียบและกติกากีฬาการแข่งขัน ตามที่ กทท. กับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกันกำหนด และโดยความเห็นชอบของ กทท.

หมวด ๕
จำนวนนักกีฬา

ข้อ ๒๑ การกำหนดจำนวนนักกีฬา จำนวนทีมในแต่ละชนิดและประเภทกีฬา ในการแข่งขัน กีฬาเยาวชนแห่งชาติ ให้เป็นไปตามระเบียบและกติกากการแข่งขัน ตามข้อ ๒๐

หมวด ๖
คุณสมบัติของนักกีฬา

ข้อ ๒๒ ผู้สมัครเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติต้องมีคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบและกติกากการแข่งขันของแต่ละ ชนิดกีฬา ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๒๐ ปีบริบูรณ์ โดยนับตั้งแต่ปีที่เกิดถึงปีที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนั้น
- (๓) เป็นนักกีฬาที่มีชื่อในทะเบียนนักกีฬาของสมาคมกีฬาจังหวัดนั้น ๆ เพียงจังหวัดเดียวโดยให้ ขึ้นทะเบียนไว้กับ กกท. ไม่น้อยกว่าหกเดือน ก่อนเข้าร่วมการแข่งขันในวันพิธีเปิดการแข่งขันครั้งนั้น
- (๔) การย้ายสังกัดสมาคมกีฬาจังหวัดจะกระทำมิได้เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากสมาคม กีฬาจังหวัดที่เป็นต้นสังกัดเดิม และที่จะเป็นต้นสังกัดใหม่เสียก่อน
- (๕) ไม่เป็นนักกีฬาที่อยู่ในระยะเวลาที่สหพันธ์กีฬานานาชาติหรือสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย หรือประธานกรรมการอำนวยการแข่งขัน หรือ กกท. ลงโทษให้พักการแข่งขัน
- (๖) นักกีฬาซึ่งเป็นผู้ที่เคยเข้าแข่งขันหรือมีชื่อในบัญชีผู้แทนทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬา โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ การแข่งขันชิงชนะเลิศของโลก หรือการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติได้เฉพาะชนิดประเภทกีฬา และจำนวนตามระเบียบการแข่งขันของ แต่ละชนิดกีฬา
- (๗) นักกีฬาที่เข้าแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติต้องได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาผู้แทนจังหวัด ตามหมวด ๗

หมวด ๗
การคัดเลือกนักกีฬาและสมัครเข้าแข่งขัน

ข้อ ๒๓ การสมัครเข้าแข่งขันคัดเลือกเป็นนักกีฬาจังหวัดให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครส่วนบุคคลต่อ สมาคมกีฬาจังหวัดที่ต้นสังกัดตามแบบที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๒๔ การแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาในระดับต่าง ๆ ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ระดับจังหวัด ให้แต่ละจังหวัดจัดการแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาระดับจังหวัดให้แล้วเสร็จก่อน การแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาระดับภาคไม่น้อยกว่าหกสิบวัน
- (๒) ระดับภาค ให้หัวหน้าภาคจัดการแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาระดับภาคตามข้อ ๒๑ ให้แล้วเสร็จ ก่อนพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ข้อ ๒๕ การส่งแบบแจ้งชนิด ประเภท และจำนวนนักกีฬา (Entry Form by Name) ที่ส่งเข้าแข่งขันให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ระดับภาค ให้แต่ละจังหวัดส่งแบบแจ้งชนิด ประเภท และจำนวนนักกีฬาที่จะเข้าแข่งขันให้หัวหน้าภาคไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน

(๒) ระดับชาติ ให้จังหวัดส่งแบบแจ้งชนิด ประเภท และจำนวนนักกีฬาที่จะเข้าแข่งขันให้เจ้าภาพไม่น้อยกว่าเก้าสัปดาห์ก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน

ข้อ ๒๖ การส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ (Entry Form by Name) ที่ส่งเข้าแข่งขันให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ระดับภาค ให้แต่ละจังหวัดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ให้หัวหน้าภาคไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ก่อนพิธีเปิดการแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาระดับภาค

(๒) ระดับชาติ ให้แต่ละจังหวัดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ให้เจ้าภาพไม่น้อยกว่าหกสัปดาห์ก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน

ข้อ ๒๗ สำหรับนักกีฬาที่ไม่ต้องคัดเลือกนักกีฬาในระดับภาคและเจ้าภาพที่ได้สิทธิส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันได้โดยตรงตามชนิดและประเภทกีฬาที่ กทท. กำหนด และให้ถือปฏิบัติตามข้อ ๑๒ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖

ข้อ ๒๘ จังหวัดใดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ไปให้เจ้าภาพและหัวหน้าภาคไม่ทันภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๒๕ และข้อ ๒๖ ให้ผู้นั้นหมดสิทธิเข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนั้น

ข้อ ๒๙ บัญชีรายชื่อนักกีฬาที่จัดส่งให้เจ้าภาพและหัวหน้าภาคจะเปลี่ยนแปลง แก้ไข เพิ่มเติม หรือสับเปลี่ยนตัวบุคคลไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยในเรื่องการเขียนหรือพิมพ์ผิดเท่านั้น

หมวด ๘ กรรมการผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดกีฬา

ข้อ ๓๐ กรรมการผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดกีฬาแต่ละชนิดกีฬาที่มีการแข่งขัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของ กทท. กับสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยร่วมกันกำหนด และโดยความเห็นชอบของ กทท.

หมวด ๙ รางวัลการแข่งขัน

ข้อ ๓๑ ให้เจ้าภาพจัดทำรางวัลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ประกอบด้วย เหรียญรางวัล และประกาศนียบัตร ดังนี้

(๑) รางวัลที่ ๑ เหรียญชูบทอง และประกาศนียบัตร

(๒) รางวัลที่ ๒ เหรียญชูบเงิน และประกาศนียบัตร

(๓) รางวัลที่ ๓ เหรียญชูบทองแดง และประกาศนียบัตร

ข้อ ๓๒ ให้เจ้าภาพจัดพิธีมอบรางวัลนักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขันอย่างสมเกียรติ

หมวด ๑๐
การประท้วง

ข้อ ๓๓ ให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขัน แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงสองคณะคือ

(๑) คณะกรรมการพิจารณาประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศ กทท. เป็นประธานกรรมการ นายกสสมาคมกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยชนิดกีฬาที่มีการประท้วง ผู้แทนกองทะเบียน กทท. ผู้แทนกองนิติการ กทท. เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองแข่งขันกีฬาเป็นเลิศ กทท. เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้หัวหน้างานแข่งขันกีฬาในประเทศ กทท. เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงเทคนิคกีฬา ประกอบด้วย ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยชนิดกีฬาที่มีการประท้วง เป็นประธานกรรมการ ประธานฝ่ายเทคนิคกีฬา ประธานจัดการแข่งขันกีฬาที่มีการประท้วง ผู้แทน กทท. และผู้จัดการทีมทุกทีมในชนิดกีฬาที่มีการประท้วง ยกเว้นคู่กรณี เป็นกรรมการ และเจ้าภาพพิจารณาแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามที่เห็นสมควรเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงตาม (๑) และ (๒) มีอำนาจพิจารณาการประท้วงคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงให้เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๓๔ การประท้วงให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬาจังหวัดเป็นผู้ยื่นประท้วงเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมเอกสารหลักฐานต่อประธานกรรมการพิจารณาการประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา และวางเงินประกันการประท้วงเป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน)

(๒) การประท้วงเทคนิคกีฬา ให้เป็นไปตามที่ระเบียบและกติกากการแข่งขันชนิดกีฬานั้น ๆ กำหนดไว้ คำประท้วงให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้ผู้จัดการทีมยื่นต่อประธานกรรมการพิจารณาการประท้วงเทคนิคกีฬาและวางเงินประกันการประท้วงภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบและกติกากการแข่งขันกีฬาดังกล่าวนั้น

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงเห็นว่าคำประท้วงเป็นผลและได้วินิจฉัยให้เป็นไปตามคำประท้วงแล้ว ให้ผู้ยื่นประท้วงได้รับเงินประกันการประท้วงคืน แต่ถ้าคำประท้วงฟังไม่ขึ้น ให้เงินประกันดังกล่าวตกเป็นทุนสำหรับส่งเสริมการกีฬาของเจ้าภาพ

ข้อ ๓๖ นักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดละเมิดข้อบังคับ หรือระเบียบการแข่งขัน หรือกติกาการแข่งขันหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำตัดสินของคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงตามข้อ ๓๓ ให้ถือว่า นักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ผู้นั้นกระทำการขัดต่อเจตนารมณ์ของการส่งเสริมกีฬาตามข้อบังคับนี้ โดยให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติพิจารณาตักเตือนและตัดสิทธิผู้นั้นออกจากการเป็นผู้แทนจังหวัดในการแข่งขันสำหรับปีนั้นและปีต่อไปอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินห้าปี

ในกรณีที่ปรากฏว่านักกีฬาผู้ละเมิดข้อบังคับนี้ ในส่วนที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้เข้าแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ซึ่งได้รับโทษตามวรรคหนึ่งอยู่ในสังกัดของผู้จัดการทีมกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาผู้ใดให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติพิจารณาตักเตือนและตัดสิทธิผู้นั้นออกจากการเป็นผู้จัดการทีมกีฬาหรือผู้ฝึกสอนกีฬาในการแข่งขันสำหรับปีนั้นและปีต่อไปอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินห้าปี

ข้อ ๓๗ นักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ผู้ใดประพฤติตนไม่เหมาะสมต่อหน้าที่และขาดมารยาทอันดีงาม และถูกตัดสินให้ออกจากการแข่งขัน เช่น ผละออกจากการแข่งขันไม่ออกมาทำการแข่งขันตามกำหนด ก่อเหตุวิวาท ทำร้ายร่างกาย ทำลายสนามหรืออุปกรณ์การแข่งขัน หรือใช้ถ้อยคำหยาบคายต่อผู้แข่งขัน ผู้ตัดสิน เจ้าหน้าที่ หรือนักกีฬา ไม่ว่าภายในสนามแข่งขันหรือนอกสนามแข่งขัน ผู้นั้นถูกสั่งลงโทษแล้ว ให้ผู้แทนสมาคมกีฬาดังกล่าวแจ้งโทษต่อประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติเพื่อพิจารณาตักเตือนและตัดสิทธิออกจากรายการเป็นเจ้าหน้าที่หรือนักกีฬา ในการแข่งขันสำหรับปีนั้นและปีต่อไปอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินห้าปี

ข้อ ๓๘ การแข่งขันที่มีนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ละเมิดข้อบังคับหรือระเบียบการแข่งขันหรือกติกาการแข่งขัน ให้มีผลดังนี้

(๑) การแข่งขันแบบพบกันหมด ผลการแข่งขันของฝ่ายละเมิดที่ได้แข่งขันไปแล้ว ให้ถือว่าไม่ได้มีการแข่งขัน ส่วนผลการแข่งขันของคู่แข่งให้คงไว้ตามเดิม

(๒) การแข่งขันแบบแพ้คัดออก ผลการแข่งขันก่อนการละเมิด ให้ถือว่าฝ่ายละเมิดเป็นฝ่ายแพ้

(๓) การแข่งขันประเภทบุคคล ถ้าบุคคลใดละเมิดให้บุคคลนั้นนอกจากการแข่งขันถ้าบุคคลผู้ละเมิดการแข่งขันร่วมอยู่ในทีมใด ให้ทีมนั้น ออกจากการแข่งขัน

(๔) การแข่งขันประเภททีม ถ้าทีมใดเป็นฝ่ายละเมิด ให้ทีมนั้นนอกจากการแข่งขัน

(๕) หากผู้แข่งขันหรือทีมที่ละเมิดนั้นได้รับรางวัลหรือได้รับตำแหน่งในการแข่งขันให้ถือว่ารางวัลหรือตำแหน่งนั้นเป็นโมฆะและให้คืนรางวัลนั้นโดยเร็วพร้อมทั้งให้เลื่อนอันดับถัดไปขึ้นมาแทน

ข้อ ๓๙ เมื่อประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ได้รับรายงานว่ามี นักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่กระทำการละเมิดต่อบัญญัติของกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ การแข่งขัน กติกาการแข่งขัน หรือเจตนาฝ่าฝืนคำสั่งตัดสินของคณะกรรมการพิจารณาการประท้วง ให้ประธาน กรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอย่างน้อยสามคนทำหน้าที่ สอบสวน เพื่อให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยไม่ชักช้า โดยให้เชิญนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง ให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบในที่ประชุม ทั้งนี้ การสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีอยู่ และต้องให้โอกาสนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกกล่าวหา ชี้แจงและนำพยานหลักฐานสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย และให้รายงานผลการดำเนินการสอบสวนพร้อมสำนวน และ/หรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชน แห่งชาติเพื่อพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

คณะกรรมการสอบสวนต้องแต่งตั้งจากผู้ที่ไม่ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ที่ได้รับปริญญาทาง กฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๔๐ นักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬา หรือเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ต่อประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งและให้ อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษ ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และต้องลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ อาจวินิจฉัยอุทธรณ์เอง หรือแต่งตั้ง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้พิจารณาให้ก็ได้ คำวินิจฉัยดังกล่าวให้ถือเป็นที่สุด

การอุทธรณ์ดังกล่าวข้างต้นไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับการลงโทษ เว้นแต่ประธานกรรมการ อำนวยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับ

ข้อ ๔๑ เมื่อมีคำสั่งลงโทษตามระเบียบนี้แล้ว ให้ กกท. แจ้งผลการพิจารณาและสั่งลงโทษ นักกีฬา และ/หรือผู้เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาให้แก่ผู้ถูกลงโทษ สมาคมกีฬาต้นสังกัด หน่วยงาน และองค์กร กีฬาที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อผู้เกี่ยวข้องดังกล่าวให้ความร่วมมือห้ามนักกีฬา และ/หรือผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมหรือมีส่วน ในการแข่งขันจนกว่าจะพ้นโทษ

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ฝึกสอนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด โดยตรง ให้สมาคมกีฬาต้นสังกัด หน่วยงาน และองค์กรกีฬาที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้ผู้ถูกลงโทษนั้น ปฏิบัติหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมนักกีฬา หรือการแข่งขันกีฬาของนักกีฬา ตลอดจนถึงจัดหาหรือยกเลิการจ้าง ให้ปฏิบัติงานจนกว่าคณะกรรมการจะมีคำสั่งทุเลาหรือให้พ้นจากการลงโทษ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ร้อยโท สุวิทย์ ยอดมณี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการจ่ายเงินเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน
หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๐

เพื่อเป็นการพัฒนาพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย ในด้านการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ โดยมีระเบียบหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพิจารณาในด้านต่าง ๆ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

จึงเห็นเป็นการสมควรออกข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๙) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงวางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ มติคณะกรรมการ และคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กกท” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย

“การลาศึกษาเพิ่มเติม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียนหรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในและต่างประเทศ ที่ ก.พ. รับรอง โดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการเพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

“การฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย ตามหลักสูตรของการฝึกอบรม หรือการสัมมนาอบรมเชิงปฏิบัติการ การดำเนินงานตามโครงการ แลกเปลี่ยน การไปเสนอผลงานทางวิชาการ และการประชุมเชิงปฏิบัติการทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

“การดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ หรือประสบการณ์ด้วยการสังเกตการณ์ และแลกเปลี่ยนความเห็นทั้งในและต่างประเทศ

“ปฏิบัติการวิจัย” หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของ กทท. โดยตรง ซึ่งไม่รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษา หรือฝึกอบรม ทั้งภายในและต่างประเทศ

“ค่าใช้จ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ค่าใช้จ่ายเพื่อการครองชีพ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในระเบียบการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ซึ่งเป็นไปตามงบประมาณที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ ประกอบด้วย ผู้ว่าการ เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าการ เป็นรองประธาน ผู้อำนวยการฝ่าย/สำนัก ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) จำนวน ๑ คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองทรัพยากรบุคคล เป็นกรรมการและเลขานุการ หัวหน้างานพัฒนาบุคคล และหัวหน้างานบริหารและสวัสดิการบุคคล เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบโครงการการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาบุคลากรของ กทท. ทั้งที่เป็นโครงการประจำปีของ กทท. จัดสรรเองและโครงการที่แต่ละฝ่าย/สำนัก จัดสรรเพื่อการนี้ด้วย

(๒) กำหนดสาขาวิชา ระยะเวลา และเงินงบประมาณเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ ตามความต้องการของ กทท. และของแต่ละฝ่าย/สำนัก ในแต่ละปีงบประมาณ

(๓) เสนอวงเงินงบประมาณ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ ในแต่ละปีงบประมาณ

(๔) กำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครที่เสนอขอไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ

(๕) กำหนดค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ค่าใช้จ่ายเพื่อการครองชีพ หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้แก่ผู้ได้รับคัดเลือก และคณะทำงาน หรือบุคคลตาม (๔) รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาบุคลากรของ กทท. และฝ่าย/สำนักที่เสนอด้วย

(๖) ให้ความเห็นชอบการเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา การกำหนดระยะเวลาการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย สถานศึกษา หรือสถานที่ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ และแนวทางการศึกษาเพิ่มเติม หรือฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยของผู้ได้รับคัดเลือก

(๗) กำหนดแนวทางในการควบคุม ดูแล และติดตามผลการศึกษาของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก และได้รับค่าใช้จ่ายให้ไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ทั้งภายในและต่างประเทศ

(๘) คัดเลือกให้งบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในและต่างประเทศ

(๙) แต่งตั้งคณะทำงาน หรือมอบหมายให้บุคคลไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ให้ กทท. มีอำนาจจัดวางระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่าย กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ข้อผูกพัน รวมทั้งระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งให้สอดคล้องกับระเบียบที่ทางราชการกำหนด

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย
ชี้ขาด และถือเป็นที่สุด

ข้อ ๙ ให้ผู้ว่าการ เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐
ร้อยโท สุวิทย์ ยอดมณี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยมาตรฐานสภาพการจ้าง
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศต่างๆ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้สอดคล้อง เหมาะสม และเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙(๓) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานสภาพการจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยค่าชดเชยพนักงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

(๒) ข้อบังคับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยระเบียบพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๑

(๓) ข้อบังคับองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินในวันหยุดงาน และทำงานล่วงเวลา พ.ศ. ๒๕๒๑

(๔) ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการลาของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐

(๕) ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยสวัสดิการพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐

(๖) ระเบียบองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๒๕

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ และคำสั่งใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กกท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย และหมายความรวมถึงรองผู้ว่าการด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย

“วันทำงาน” หมายความว่า วันที่กำหนดให้พนักงาน และลูกจ้างทำงานตามปกติ

“วันหยุด” หมายความว่า วันที่กำหนดให้พนักงาน และลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์ หยุดตามประเพณี หรือหยุดพักผ่อนประจำปี

“วันลา” หมายความว่า วันที่พนักงาน และลูกจ้าง ลาป่วย ลาเพื่อทำหมั้น ลาเพื่อคลอดบุตร ลาเพื่อกิจธุระอันจำเป็น ลาเพื่อการฝึกอบรมหรือพัฒนาความรู้ความสามารถ ลาเพื่อรับราชการทหารในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร หรือเพื่อทดลองความพร้อม

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่ กกท. จ่ายให้แก่พนักงาน และลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติ ไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงาน

ที่พนักงาน หรือลูกจ้าง ทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่ กกท.จ่ายให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้างในวันหยุด และวันลา ซึ่งพนักงาน หรือลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใด และโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“การทำงานล่วงเวลา” หมายความว่า การทำงานนอกเวลา หรือเกินกำหนดเวลาทำงานปกติ ในวันทำงาน หรือวันหยุด

“ค่าล่วงเวลา” หมายความว่า เงินที่ กกท.จ่ายให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้าง เป็นการตอบแทนการทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน

“ค่าทำงานในวันหยุด” หมายความว่า เงินที่ กกท.จ่ายให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้าง เป็นการตอบแทนการทำงานในวันหยุด

“ค่าล่วงเวลาในวันหยุด” หมายความว่า เงินที่ กกท.จ่ายให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้าง เป็นการตอบแทนการทำงานล่วงเวลาในวันหยุด

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่พนักงานหรือลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กาย หรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตาย เนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่ กกท. หรือการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่พนักงานหรือลูกจ้างมีความผิดปกติที่เกิดขึ้นทางร่างกาย หรือจิตใจ หรือถึงแก่ความตายด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงานตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

“สูญหาย” หมายความว่า การที่พนักงานหรือลูกจ้างหายไปในช่วงทำงานหรือปฏิบัติ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีเหตุอันสมควรเชื่อว่าพนักงานหรือลูกจ้างถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุ อันตรายที่เกิดขึ้นในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชานั้น รวมตลอดถึงการที่พนักงาน หรือลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทางโดยพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ เพื่อไปหรือกลับจาก การทำงานให้ กกท. ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและพนักงานหรือลูกจ้างถึงแก่ ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

“สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการ ทำงานของร่างกาย หรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟู สมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้พนักงาน หรือลูกจ้างผู้มีสิทธิสำหรับการประสบ อันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหายของลูกจ้างตามข้อบังคับนี้

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตราย หรือการเจ็บป่วยบรรเทา หรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้ หรือวัสดุที่ใช้แทน หรือทำหน้าที่แทน หรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย

“ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟู สมรรถภาพในการทำงาน

“การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า การจัดให้พนักงาน หรือลูกจ้าง ซึ่งประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยและสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกาย หรือจิตใจ หรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย

“ค่าทำศพ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของพนักงาน หรือลูกจ้างตาม ประเพณีทางศาสนาของพนักงาน หรือลูกจ้าง หรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นในกรณีที่พนักงานหรือลูกจ้าง ถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะ หรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจจนไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด

“สวัสดิการ” หมายความว่า การให้สิ่งที่มีค่าอันอำนวยให้พนักงาน หรือลูกจ้างมีชีวิตหรือสภาพ ความเป็นอยู่ที่ดี หรือมีความสะดวกสบายในการทำงาน

“การเลิกจ้าง” หมายความว่า การกระทำใดที่ กกท. ไม่ให้พนักงาน หรือลูกจ้างทำงานต่อไป และไม่จ่ายค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเป็เพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด และหมายความรวมถึงกรณีที่ พนักงานหรือลูกจ้างไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับค่าจ้างเพราะเหตุที่ กกท. ไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ แต่ไม่รวมถึงการพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุเกษียณอายุตามข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ หรือคำสั่งของ กกท.

“ค่าชดเชย” หมายความว่า เงินที่ กกท. จ่ายให้พนักงานเมื่อเลิกจ้างนอกเหนือจาก เงินประเภทอื่น ซึ่ง กกท. ตกลงจ่ายให้แก่พนักงาน

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

วันทำงาน เวลาทำงานปกติ และเวลาพัก

ข้อ ๖ ให้พนักงาน และลูกจ้าง มีเวลาทำงานปกติไม่เกินสัปดาห์ละสี่สิบแปดชั่วโมงโดยให้มี วันทำงาน วันจันทร์ – วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ – ๑๖.๓๐ นาฬิกา มีเวลาพักตั้งแต่เวลา ๑๒.๐๐ – ๑๓.๐๐ นาฬิกา หรือเป็นไปตามที่ได้ทำความตกลงกันตามความเหมาะสมของลักษณะการทำงาน

หมวด ๒

วันหยุด และหลักเกณฑ์การหยุด

ข้อ ๗ ให้พนักงาน และลูกจ้าง มีวันหยุดประจำปีสัปดาห์ ๒ วัน ได้แก่ วันเสาร์และวันอาทิตย์ ส่วนวันหยุดตามประเพณีของ กกท. ให้เป็นไปตามประกาศ กกท. ว่าด้วยวันหยุดประจำปีนั้นๆ และทั้งนี้ต้อง ไม่น้อยกว่าสิบสามวัน

ข้อ ๘ พนักงานสามารถหยุดพักผ่อนประจำปีได้ และให้เป็นไปตามระเบียบ กกท. ว่าด้วยการลาของพนักงาน ซึ่งให้รวมทั้ง วิธีการ และหลักเกณฑ์การหยุดดังกล่าวด้วย

ในกรณีลูกจ้างให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กกท. กำหนด

หลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุด

ข้อ ๙ การจ่ายค่าจ้างแก่พนักงานให้เป็นไปตามโครงสร้างบัญชีเงินเดือนตามมติคณะรัฐมนตรี
ในกรณีการจ่ายค่าจ้างแก่ลูกจ้าง ให้เป็นไปตามอัตราที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๑๐ กกท. อาจกำหนดให้พนักงาน หรือลูกจ้างทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุดได้
เท่าที่จำเป็น โดยได้รับความยินยอมจากพนักงาน หรือลูกจ้างก่อน และต้องขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชา
เป็นคราวๆ ไป

ในกรณีลักษณะ หรือสภาพงานที่ต้องทำติดต่อกันเป็นการเร่งด่วน หรือเป็นงานอื่น
ที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าหยุดไปจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ กกท. ให้พนักงาน กกท.
หรือลูกจ้างขออนุมัติทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุดได้

ข้อ ๑๑ กกท. จะไม่หักเงินค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันทำงาน
ของพนักงาน เว้นแต่เป็นการหักเพื่อ

(๑) ชำระภาษีเงินได้ตามจำนวนที่พนักงานต้องจ่าย หรือชำระเงินอื่นตามที่ กกท. มีระเบียบ
หรือหลักเกณฑ์กำหนดไว้

(๒) ชำระหนี้สินสหกรณ์ออมทรัพย์ กกท. หรือหนี้ที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของพนักงาน
ฝ่ายเดียว โดยได้รับความยินยอมล่วงหน้าจากพนักงาน

(๓) เป็นเงินประกันความเสียหาย หรือชดใช้ค่าเสียหายแก่ กกท. ซึ่งพนักงานได้กระทำโดยจงใจ
หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยได้รับความยินยอมจากพนักงาน

(๔) เป็นเงินสะสมตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

(๕) ชำระค่าบำรุงสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจตามข้อบังคับของสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ
หรือเพื่อชำระเงินอื่นอันเป็นสวัสดิการที่สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจจัดให้เพื่อประโยชน์ของลูกจ้างฝ่ายเดียว
โดยได้รับความยินยอมล่วงหน้าจากลูกจ้าง

(๖) ชำระค่าฌาปนกิจสงเคราะห์ที่ กกท. เข้าร่วมโครงการ

ข้อ ๑๒ การจ่ายค่าจ้างให้แก่พนักงาน และลูกจ้างให้จ่ายในกรณีวันลาเพื่อรับราชการทหาร
ในการเรียก และเพื่อตรวจสอบ เพื่อฝึกวิชาทหาร (เข้ารับการตรวจเลือก หรือรับการเตรียมพล) หรือเพื่อทดลอง
ความพร้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา ทั้งนี้
ระยะเวลาในการลาดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การปฏิบัติตามระเบียบ กกท. ว่าด้วยการลาของพนักงาน

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ กกท. ให้พนักงาน หรือลูกจ้าง ทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน ให้ กกท. จ่าย
ค่าล่วงเวลาให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในวันทำงาน
ตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ กกท. ให้พนักงาน หรือลูกจ้าง ทำงานล่วงเวลาในวันหยุด ให้ กกท.
จ่ายค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าสามเท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมง
ในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ กกท. ให้พนักงาน หรือลูกจ้างทำงานในวันหยุดซึ่งพนักงาน หรือลูกจ้าง
มีสิทธิได้รับค่าจ้าง ให้ กกท. จ่ายค่าทำงานในวันหยุดแก่พนักงาน หรือลูกจ้างในอัตราเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า
หนึ่งเท่าของค่าจ้างในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำงานในวันหยุด

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ กทท. ให้พนักงาน หรือลูกจ้างทำงานในวันหยุด ซึ่งพนักงาน หรือลูกจ้าง ไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้าง ให้ กทท. จ่ายค่าทำงานในวันหยุดแก่พนักงาน หรือลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่าสองเท่าของ ค่าจ้างในวันทำงานตามจำนวนชั่วโมงที่ทำงานในวันหยุด

หมวด ๔

วันและสถานที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด

ข้อ ๑๗ กทท. จะจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้าง ตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน รายชั่วโมง หรือเป็นระยะเวลา อย่างอื่นที่ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย กทท. ต้องจ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์แก่พนักงาน หรือลูกจ้าง

(๒) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างนอกจาก (๑) ให้จ่ายตามกำหนดเวลาที่ กทท. และพนักงาน หรือลูกจ้างตกลงกัน

(๓) ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด กทท. ต้องจ่ายเดือนหนึ่ง ไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่ กทท. เลิกจ้างพนักงาน หรือลูกจ้างให้ กทท. จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตามที่พนักงาน หรือลูกจ้างมีสิทธิได้รับให้แก่พนักงาน หรือลูกจ้างภายใน สามวันนับแต่วันที่เลิกจ้าง

ข้อ ๑๘ สถานที่ที่จ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้เป็นไปตามประกาศที่ กทท. กำหนด

หมวด ๕

วันลา และหลักเกณฑ์การลา

ข้อ ๑๙ การลาและหลักเกณฑ์การลาของพนักงาน หรือลูกจ้างให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กทท. กำหนด

หมวด ๖

วินัย และโทษทางวินัย

ข้อ ๒๐ วินัยและโทษทางวินัยของพนักงานหรือลูกจ้างให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กทท. กำหนด

หมวด ๗
การอุทธรณ์

ข้อ ๒๑ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๒๒ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ให้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าการ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่ง

ให้ผู้ว่าการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์ โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามความเห็นของผู้ว่าการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าผู้ว่าการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังประธานกรรมการ กทท. เพื่อพิจารณาภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคสองและวรรคสามให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ว่าการสั่งการตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงาน หรือให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นประการใดแล้วจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงานให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่ กทท. กำหนดมาใช้ บังคับ

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๒๓ สำหรับกรณีลูกจ้างที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติเรื่องอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่ กทท. กำหนด

หมวด ๘
การร้องทุกข์

ข้อ ๒๔ พนักงานผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ผู้นั้น อาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปแล้วแต่กรณี เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่ กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๗ ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนั้น

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ กทท. กำหนด

หมวด ๙
การเลิกจ้าง และค่าชดเชย

ข้อ ๒๕ กท. ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานซึ่งเลิกจ้าง ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามสิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๒) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานเก้าสิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๓) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานหนึ่งร้อยแปดสิบวันสุดท้าย สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๔) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสองร้อยสี่สิบวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๕) พนักงานซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยวัน หรือน้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามร้อยวันสุดท้ายสำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น

การจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาตามวรรคสองจะกระทำได้สำหรับการจ้างงานในโครงการที่มีลักษณะเป็นครั้งคราวที่มีกำหนดการสิ้นสุด หรือความสำเร็จของงาน หรือในงานที่เป็นไปตามฤดูกาลและได้จ้างในช่วงเวลาของฤดูกาลนั้น ซึ่งงานนั้นจะต้องเสร็จภายในเวลาไม่เกินสองปี โดยได้ทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือไว้ตั้งแต่เริ่มจ้าง

ข้อ ๒๖ ห้าม กท. เลิกจ้างพนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงเพราะเหตุมีครรภ์

ข้อ ๒๗ กท. ไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานซึ่งเลิกจ้างในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่ กท.

(๒) จงใจ หรือประมาทเลินเล่อ ทำให้ กท. ได้รับความเสียหาย หรือเสียหายอย่างร้ายแรง

(๓) ผ่าฝืนข้อบังคับ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของ กท. และ กท. ได้ตักเตือนเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่ กรณีที่ร้ายแรง กท. ไม่จำเป็นต้องตักเตือน ทั้งนี้ หนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานได้กระทำความผิด

(๔) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสิบห้าวันทำงานไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๒๘ พนักงานที่ต้องพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุเกษียณอายุตามข้อบังคับ กท. ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน

ไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามข้อ ๒๕ แต่ถ้าพนักงานผู้นั้นได้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกษียณอายุติดต่อกันตามระยะเวลาดังต่อไปนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานตามอัตราที่กำหนด

(๑) พนักงานผู้ได้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกษียณอายุติดต่อกันครบห้าปีขึ้นไป ให้ได้รับเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานเป็นจำนวนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒) พนักงานผู้ได้ปฏิบัติงานในช่วงก่อนเกษียณอายุติดต่อกันครบสิบห้าปีขึ้นไป ให้ได้รับเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานเป็นจำนวนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน

การจ่ายเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานที่ กกท. จ่ายให้พนักงานกรณีพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุเกษียณอายุ ตามข้อบังคับ กกท. ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน ให้ถือว่าเงินดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของเงินเพื่อตอบแทนความชอบในการทำงานตามวรรคหนึ่งแล้ว

หมวด ๑๐

เงินทดแทน

ข้อ ๒๙ เมื่อพนักงานประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย กกท. ต้องจัดให้พนักงานได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตราย หรือความเจ็บป่วยนั้น และให้ กกท. จ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ตามอัตราที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้อ ๓๐ กรณีที่พนักงาน จำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย ให้ กกท. จ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานให้แก่พนักงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่ กกท. กำหนด ตามอัตราที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้อ ๓๑ เมื่อพนักงาน และลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้ กกท. จ่ายค่าทำศพตามอัตราที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

ข้อ ๓๒ เมื่อพนักงานประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ กกท. จ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่พนักงาน หรือผู้มีสิทธิตามข้อ ๓๓ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

ให้ กกท. จ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงานแก่พนักงานเป็นรายเดือนในอัตราร้อยละสามสิบสามจุดสามสามของเงินเดือนค่าจ้างเต็มเดือนสุดท้ายที่พนักงานได้รับอยู่เป็นเวลาสิบห้าปี

สิทธิในการได้รับเงินดังกล่าวในวรรคสอง ให้เป็นอันระงับในงวดถัดไป เพราะเหตุที่พนักงานผู้ทุพพลภาพถึงแก่ความตาย

ข้อ ๓๓ เมื่อพนักงานประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหายให้บุคคลดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจาก กกท.

(๑) บิดามารดา

(๒) สามีหรือภรรยา

(ก) บุตรซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี หรือมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและยังศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ให้มีสิทธิได้รับไม่เกินอายุยี่สิบห้าปี

(ข) บุตรซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปี และทุพพลภาพ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของพนักงาน ก่อนพนักงานถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย

ให้บุตรของพนักงาน ซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่พนักงานถึงแก่ความตาย หรือวันที่เกิดเหตุสูญหาย มีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ กทท. จ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของพนักงานที่ตาย หรือสูญหายก่อนประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย แต่ผู้ อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากพนักงานที่ตาย หรือสูญหายด้วย

ให้ผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทน สิ้นสุดลง เพราะผู้มีสิทธิผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามี หรือภรรยาสมรสใหม่ หรือมิได้สมรสใหม่แต่มี พฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉันสามีภรรยาด้วยกัน หรือหญิงอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตาม (ก) หรือ (ข) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

การได้รับส่วนแบ่งตามข้อนี้ ถ้ามิได้รับส่วนแบ่งในคราวเดียวกันทั้งหมด ให้รับส่วนแบ่งอยู่ได้ ไม่เกินแปดปี นับแต่วันที่พนักงานถึงแก่ความตาย หรือวันที่สูญหาย

ให้ กทท. จ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนร้อยละหกสิบของเงินเดือนค่าจ้างรายเดือน สำหรับ กรณีที่พนักงานถึงแก่ความตายหรือสูญหาย มีกำหนดแปดปี ทั้งนี้ กรณีจะเป็นประการใดก็ตามต้องไม่ต่ำกว่า เดือนละสองพันบาท และไม่เกินเดือนละเก้าพันบาท

สำหรับลูกจ้าง ให้เป็นไปตามที่ กทท. กำหนด

ข้อ ๓๔ กทท. ไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยของพนักงาน เพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเสพของมีนเมา หรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้

(๒) พนักงานจงใจให้ตนเองประสบอันตราย หรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่พนักงานประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธิ ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อ กทท. ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประสบอันตรายเจ็บป่วย หรือสูญหาย

ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังสิ้นสภาพการเป็นพนักงาน ให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธิยื่น คำร้องเรียกเงินทดแทนต่อ กทท. ภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย

เมื่อ กทท. ได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ กทท. ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยเร็ว และให้ กทท. มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธิทราบโดยไม่ชักช้าว่ามีสิทธิได้รับ เงินทดแทนหรือไม่ จำนวนเท่าใด และเป็นระยะเวลาเท่าใด ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้ กทท. จ่ายเงิน ทดแทนแก่พนักงาน หรือผู้มีสิทธิตั้งแต่วันที่พนักงานประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

ในกรณีที่ปรากฏต่อ กทท. ภายหลังจากผลของการประสบอันตราย หรือการเจ็บป่วยของ พนักงานเปลี่ยนแปลงไป เป็นเหตุให้สิทธิการได้รับเงินทดแทนเปลี่ยนแปลง ให้ กทท. มีหนังสือแจ้ง การเปลี่ยนแปลงของสิทธิให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธิทราบ และจ่ายเงินทดแทนตามสิทธิที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น โดยให้มีผลในการจ่ายเงินทดแทนคราวต่อไป

ในกรณีพนักงาน หรือผู้มีสิทธิไม่พอใจผลการพิจารณาตามหนังสือแจ้งของ กทท. ให้พนักงาน หรือผู้มีสิทธินำคดีไปฟ้องศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

ข้อ ๓๖ กทท. ต้องไม่หักเงินทดแทนเพื่อการใดๆ

หมวด ๑๑

สวัสดิการ

ข้อ ๓๗ กกท. ต้องจัดสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย ค่าทดแทนการขาดรายได้กรณีทุพพลภาพ ค่าทำศพกรณีตาย ทั้งนี้ อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ค่าช่วยเหลือบุตร ค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตร หรือสวัสดิการอื่นให้แก่พนักงาน ตามที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๓๘ กกท. ต้องปิดประกาศการจัดสวัสดิการตามข้อ ๓๗ ให้พนักงาน หรือลูกจ้างทราบ ณ สถานที่ทำงานของพนักงาน หรือลูกจ้าง

หมวด ๑๒

ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ข้อ ๓๙ กกท. ต้องบริหารและจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน เว้นแต่คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ จะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๔๐ กกท. ต้องจัดให้มีการตรวจสอบสภาพของพนักงาน และลูกจ้างและส่งผลการตรวจดังกล่าวแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์ที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่พนักงาน หรือลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กาย หรือเจ็บป่วยในระหว่างการทำงาน หรือในสถานที่ที่พนักงาน หรือลูกจ้างทำงาน ให้ กกท. จัดให้มีการปฐมพยาบาล หรือส่งสถานพยาบาลโดยไม่ชักช้า

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๒ ให้บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มติ และคำสั่งที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ มติ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วีระศักดิ์ โควสุรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร
ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๘ ว่าด้วย
ค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายในการเดินทางของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่น
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๙) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘
จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยค่าตอบแทน และค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่น
แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๘ ว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่าย
ในการเดินทางของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กทท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“สมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย” หมายความว่า สมาคมที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับ
กีฬาหรือส่งเสริมกีฬาโดยตรงในนามของชาติหรือของประเทศ และได้รับอนุญาตจัดตั้งตามมาตรา ๕๓
และมาตรา ๕๔ ตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘

“วิทยากร” หมายความว่า บุคคลที่เชี่ยวชาญทางการกีฬา กีฬาเวชศาสตร์หรือสาขาวิชา
ที่เกี่ยวข้องที่มีความรู้เรื่อง กฎ ระเบียบ กติกาการแข่งขันที่ กทท. เชิญมาเป็นผู้ให้การอบรม บรรยาย แนะนำ
สาธิต ส่งเสริมด้านความรู้ทางวิชาการและภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ที่ทำ
หน้าที่ในการตัดสินกีฬา

“ผู้ช่วยวิทยากร” หมายความว่า บุคคลที่ความรู้เรื่อง กฎ ระเบียบ กติกาการแข่งขัน โดยทำ
หน้าที่เป็นผู้ช่วยวิทยากร ในการช่วยสอนและสาธิตภาคปฏิบัติร่วมกับวิทยากร

“ผู้ตัดสิน” หมายความว่า ผู้ตัดสินของสมาคมกีฬาสมัครเล่น หรือผู้ตัดสินกีฬาที่ กทท.
ได้ขึ้นทะเบียนไว้และเชิญไปเป็นผู้ตัดสิน ทำหน้าที่เป็นกลางในการตัดสินกีฬานั้น ๆ ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ
และกติกากติกาการแข่งขัน

“ผู้ช่วยผู้ตัดสิน” หมายความว่า บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้ตัดสินของสมาคมกีฬา
สมัครเล่น หรือผู้ตัดสินกีฬาที่ กทท. ได้ขึ้นทะเบียนไว้และเชิญไปเป็นผู้ตัดสิน ทำหน้าที่เป็นกลางในการตัดสิน
กีฬานั้น ๆ ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และกติกากติกาการแข่งขัน

“ผู้แทนสมาคมกีฬา” หมายความว่า บุคคลที่ทำหน้าที่ควบคุม ดูแล และกำกับการแข่งขัน
ในกีฬานั้นๆ ให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกติกากติกาการแข่งขัน และเป็นผู้ที่สมาคมกีฬาสมัครเล่น
แห่งประเทศไทย แต่งตั้งเป็นผู้แทนไปปฏิบัติงานตามที่ กทท. เชิญ

ข้อ ๕ ค่าตอบแทน และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตามข้อบังคับนี้ มีดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานชั่วคราว

(๒) ค่าตอบแทนวิทยากร

(๓) ค่าตอบแทนผู้ช่วยวิทยากร

(๔) ค่าตอบแทนผู้ตัดสิน

(๕) ค่าตอบแทนผู้ช่วยผู้ตัดสิน

(๖) ค่าตอบแทนผู้แทนสมาคมกีฬา

ข้อ ๖ ค่าตอบแทนของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬา หากไปปฏิบัติงานในจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนา ให้ได้รับตามบัญชี ๑ ท้ายข้อบังคับนี้

การจ่ายค่าตอบแทนวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬา ให้จ่ายได้คนละไม่เกิน ๒ ชั่วโมงต่อวัน

ข้อ ๗ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่เป็นค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬา หากไปปฏิบัติงานนอกจังหวัดที่ตนมีภูมิลำเนา ให้ได้รับตามบัญชี ๒ ท้ายข้อบังคับนี้

การเดินทางโดยเครื่องบินหรือพาหนะอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในบัญชี ๒ ท้ายข้อบังคับนี้ ให้เบิกจ่ายได้เมื่อผู้ว่าการอนุญาต

ข้อ ๘ การเบิกจ่ายค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการเดินทางของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬา ให้จัดทำรายงานการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการเบิกจ่ายด้วย

ข้อ ๙ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจในการอนุมัติเบิกจ่ายแก่บุคคลที่เดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬา

ข้อ ๑๐ ผู้เดินทางไปทำหน้าที่ซึ่งมิใช่เป็นพนักงานของ กกท. ให้ กกท. มีอำนาจกำหนดเทียบระดับกับตำแหน่งที่ไปปฏิบัติหน้าที่ ตามบัญชี ๑ หรือ ๒ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๑ การปรับปรุงบัญชีค่าตอบแทน บัญชีค่าใช้จ่ายในการเดินทางของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬา ท้ายข้อบังคับนี้ ให้ กกท. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ กกท.

ข้อ ๑๒ ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้วินิจฉัย

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายใดมิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ขออนุมัติจากคณะกรรมการ กกท. เป็นกรณีไป

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่ง เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

วีระศักดิ์ โควสุรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

บัญชี ๑

อัตราค่าตอบแทนวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน
และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

ผู้ปฏิบัติงาน	ชั่วโมง/บาท
วิทยากร	๓๐๐
ผู้ช่วยวิทยากร	๒๐๐
ผู้ตัดสิน	๒๕๐
ผู้ช่วยผู้ตัดสิน	๒๐๐
ผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย	๓๐๐

บัญชี ๒ / ตาราง

อัตราค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางของวิทยากร ผู้ช่วยวิทยากร ผู้ตัดสิน ผู้ช่วยผู้ตัดสิน และผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

ผู้ปฏิบัติงาน	ค่าเบี้ยเลี้ยง	ค่าเช่าที่พัก	ค่าพาหนะเดินทาง
	วัน/บาท	วัน/บาท	
วิทยากร	๓๐๐	๑,๐๐๐	<u>วิทยากร, ผู้ช่วยวิทยากร, ผู้ตัดสิน, ผู้ช่วยผู้ตัดสิน</u> ๑. รถไฟชั้น ๑, ๒ นอนปรับอากาศ ๒. รถโดยสาร ปอ. ๑ ก, ข
ผู้ช่วยวิทยากร	๒๕๐	๑,๐๐๐	<u>ผู้แทนสมาคม</u> ๑. เครื่องบิน (ชั้นปรับอากาศ) ๒. รถไฟชั้น ๑, ๒ นอนปรับอากาศ ๓. รถโดยสาร ปอ. ๑ ก, ข
ผู้ตัดสิน	๓๐๐	๑,๐๐๐	<u>หมายเหตุ</u> ๑. กรณีผู้แทนสมาคม เดินทางโดยเครื่องบิน และ/หรือ รถไฟชั้น ๑ นอนปรับอากาศ ต้องมีเอกสาร (บัตรโดยสารเดินทาง) ประกอบการเบิกจ่ายทุกครั้ง
ผู้ช่วยผู้ตัดสิน	๒๕๐	๑,๐๐๐	
ผู้แทนสมาคมกีฬาสมัครเล่น	๓๐๐	๑,๐๐๐	๒. กรณีวิทยากร, ผู้ช่วยวิทยากร, ผู้ตัดสิน, ผู้ช่วยผู้ตัดสิน เดินทางโดยรถไฟชั้น ๑ นอนปรับอากาศ ต้องมีเอกสาร (บัตรโดยสารเดินทาง) ประกอบการเบิกจ่ายทุกครั้ง

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เห็นชอบและอนุมัติให้มีการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งชาติสองปีต่อครั้ง และมีมติเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ อนุมัติในหลักการให้จังหวัดที่ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งชาติ จะต้องรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งประเทศไทยในปีนั้นต่อไปด้วย สำหรับกำหนดการจัดการแข่งขันให้พิจารณาตามความเหมาะสม และตามมติคณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ได้มีมติเห็นชอบตามคณะกรรมการกลั่นกรอง เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ (ฝ่ายการต่างประเทศ วัฒนธรรมท่องเที่ยวและกีฬา) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย จัดให้มีการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งชาติขึ้นปีละครั้ง เป็นประจำทุกปีนั้น

เพื่อให้สอดคล้องกับมติดังกล่าว การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้กำหนดไว้ในระเบียบ ว่าด้วยการคัดเลือกเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๑ (๙) ว่า “จังหวัดที่ได้รับการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งชาติ ต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งประเทศไทยในปีนั้นๆ ด้วย” โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- เพื่อส่งเสริมให้คนพิการทั่วประเทศได้ตื่นตัว ให้ความสนใจ และได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาได้อย่างทั่วถึงและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- เพื่อส่งเสริมให้คนพิการได้มีการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
- เพื่อส่งเสริมให้คนพิการได้รู้จักแสดงออก และแสดงความสามารถทางด้านกีฬา และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- เพื่อส่งเสริมให้ทุกจังหวัดเข้าใจวิธีการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาคอนฟิการตามแบบธรรมเนียมสากล และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนทั้งให้การสนับสนุนส่งเสริมกีฬาคอนฟิการมากยิ่งขึ้น
- เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ในการแข่งขันให้กับนักกีฬาคอนฟิการ ในอันที่จะพัฒนาไปสู่การแข่งขันกีฬาคอนฟิการในระดับนานาชาติต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก (๑) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๕ (๒) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาคอนฟิการแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กกท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“เจ้าภาพ” หมายความว่า จังหวัดเจ้าภาพที่จัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“จังหวัด” หมายความว่า จังหวัดต่าง ๆ ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน” หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“คณะกรรมการจัดการแข่งขัน” หมายความว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย” หมายความว่า สมาคมที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาหรือส่งเสริมกีฬาโดยตรงในนามของชาติ หรือของประเทศไทย และได้รับอนุญาตจัดตั้งตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติ กทท. พ.ศ. ๒๕๒๘

“สมาคมกีฬาจังหวัด” หมายความว่า สมาคมกีฬาที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นในจังหวัด ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับกีฬาหรือการส่งเสริมกีฬาโดยตรงในแต่ละจังหวัด และได้รับอนุญาตจัดตั้งตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ กทท. พ.ศ. ๒๕๒๘

“นักกีฬา” หมายความว่า นักกีฬาคนพิการที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ที่มีความพิการ ซึ่งเป็นไปตามประเภทความพิการที่ กทท. และสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ฯ ร่วมกันกำหนด

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“หัวหน้าคณะนักกีฬา” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสังกัดให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลควบคุม และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่คณะนักกีฬา จนการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติเสร็จสิ้น

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าการ กทท. รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ต่อเนื่องจากการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

ข้อ ๗ ให้เจ้าภาพดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ให้เสร็จสิ้นในระยะเวลาไม่น้อยกว่าสี่วัน แต่ไม่เกินเจ็ดวัน โดยรวมพิธีเปิดและปิดด้วย

ข้อ ๘ การกำหนดวันแข่งขันต้องได้รับการอนุมัติจาก กทท. หากจำเป็นต้องขยายเวลาการแข่งขันมากกว่าที่กำหนด ต้องได้รับอนุมัติจาก กทท. ก่อน

ข้อ ๙ เจ้าภาพต้องจัดการแข่งขันกีฬาทุกชนิด และจัดพิธีเปิด - ปิด ในจังหวัดเดียวกันทั้งหมด เว้นแต่มีความจำเป็นจะขอจัดการแข่งขันบางชนิดกีฬาในจังหวัดอื่น ๆ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก กทท. ก่อน

ข้อ ๑๐ เจ้าภาพต้องไม่จัดหรืออนุญาตให้จัดกิจกรรมอื่นใดเกี่ยวกับกีฬาทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในช่วงเวลาเดียวกับการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติในจังหวัดเดียวกัน

ข้อ ๑๑ หากเจ้าภาพไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กทท. กำหนด ให้คณะกรรมการ กทท. มีอำนาจยกเลิกการเป็นเจ้าภาพ และพิจารณาลงโทษตามที่เห็นสมควร

หมวด ๒
ชนิดและประเภทกีฬา

ข้อ ๑๒ ชนิดและประเภทกีฬาที่จะจัดให้มีในการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ให้ กทท. และเจ้าภาพร่วมกันกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้ กทท. ประกาศชนิดและประเภทกีฬาที่กำหนดแข่งขันให้จังหวัดทราบก่อนพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ไม่น้อยกว่าเก้าเดือน

หมวด ๓
คณะกรรมการ

ข้อ ๑๔ ในการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการสองคณะ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน

(๒) คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งทั้งสองคณะอยู่ในตำแหน่งจนกว่าการดำเนินกิจการเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติครั้งนั้น ๆ จะเสร็จสิ้น

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน ประกอบด้วย ผู้ว่าการเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพจัดการแข่งขันเป็นรองประธานกรรมการ รองผู้ว่าการ กทท. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ นายกสสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขัน นายกสสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบคน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลขาธิการ กทท. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้กรรมการในคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยทุกคน และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเป็นกรรมการกิตติมศักดิ์

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

(๒) วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

(๓) วินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับการแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยมอบหมาย คำวินิจฉัย มติ คำสั่งของคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขัน (สมาคมละ ๑ คน) ผู้แทนสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ คณะกรรมการกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ นายกสสมาคมกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ บุคคลอื่นซึ่งเจ้าภาพเสนอเพื่อแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ สำหรับตำแหน่งกรรมการและเลขานุการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอเพื่อแต่งตั้ง ส่วนตำแหน่งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการต้องมีพนักงาน กทท. ร่วมด้วย

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) แข่งขันให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามข้อบังคับ
- (๒) เสนอปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากการปฏิบัติตามข้อบังคับ เพื่อให้คณะกรรมการอำนวยการแข่งขันวินิจฉัย
- (๓) รายงานประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันในกรณีที่ปรากฏว่า บุคคลหรือคณะบุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ
- (๔) ดำเนินการเกี่ยวกับหลักฐาน ได้แก่ ใบสมัคร รายชื่อ บัตรประจำตัวนักกีฬา เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการแข่งขัน รวมทั้งการสรุปผลและประเมินผลการแข่งขัน
- (๕) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อประโยชน์แห่งการจัดการแข่งขัน

หมวด ๔

ระเบียบและกติกาการแข่งขัน

ข้อ ๑๙ การแข่งขันแต่ละชนิดกีฬาให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันตามที่ กกท. และสมาคมกีฬา/คณะบุคคลที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนด

หมวด ๕

จำนวนนักกีฬาและเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๐ การกำหนดจำนวนนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ จำนวนทีม ในแต่ละชนิดและประเภทกีฬา ให้เป็นไปตามระเบียบและกติกาการแข่งขันของแต่ละชนิดกีฬา

หมวด ๖

คุณสมบัติของนักกีฬา

ข้อ ๒๑ นักกีฬาที่สมัครเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคณพิการแห่งชาติ ต้องมีคุณสมบัติและอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ โดยนับจากปีที่เกิดจนถึงปีที่เข้าร่วมการแข่งขัน
- (๓) เป็นนักกีฬาที่มีชื่อในทะเบียนนักกีฬาของสมาคมกีฬาจังหวัดนั้น ๆ เพียงจังหวัดเดียว เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ก่อนพิธีเปิดการแข่งขันครั้งนั้น
- (๔) เป็นนักกีฬาที่มีความพิการ ซึ่งเป็นไปตามประเภทความพิการที่ กกท. และสมาคมกีฬาคณพิการแห่งประเทศไทย ฯ ร่วมกันกำหนด

(๕) ไม่เป็นนักกีฬาที่อยู่ในระยะเวลาที่สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ฯ ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขัน หรือ กกท. ลงโทษให้พักการแข่งขัน

(๖) นักกีฬาซึ่งเป็นผู้ที่เคยเข้าแข่งขัน หรือมีชื่อในบัญชีผู้แทนชาติไทย ในการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ เอเชียนพาราเกมส์ อาเซียนพาราเกมส์ การแข่งขันชิงชนะเลิศของโลก หรือการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย จะเข้าแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติได้เฉพาะชนิด ประเภทกีฬา และจำนวน ตามที่ระเบียบและกติกาการแข่งขันกำหนด

หมวด ๗ การสมัครเข้าแข่งขัน

ข้อ ๒๒ นักกีฬาคนหนึ่งสามารถส่งชื่อเข้าร่วมการแข่งขันได้ไม่เกินห้าประเภท ในสองชนิดกีฬา

ข้อ ๒๓ จังหวัดต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันตามแบบใบสมัครที่ กกท. กำหนด โดยได้รับการรับรองและมีหนังสือนำเสนอใบสมัครเข้าแข่งขัน ลงนามโดยผู้บริหารของจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๒๔ ให้จังหวัดส่งแบบแจ้งชนิด ประเภท และจำนวนนักกีฬา (Entry Form by Number) ที่จะเข้าแข่งขันให้เจ้าภาพไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน

ข้อ ๒๕ ให้จังหวัดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ (Entry Form by Name) ที่เข้าแข่งขันให้เจ้าภาพไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน

ข้อ ๒๖ จังหวัดใดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ ไปให้เจ้าภาพไม่ทันภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ ให้ผู้นั้นหมดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนั้น

ข้อ ๒๗ บัญชีรายชื่อนักกีฬาที่จัดส่งให้เจ้าภาพจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม หรือสับเปลี่ยนตัวบุคคลไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยในเรื่องการเขียนหรือพิมพ์ผิดเท่านั้น

หมวด ๘ กรรมการผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาด

ข้อ ๒๘ กรรมการผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดกีฬาแต่ละชนิดกีฬาที่มีการแข่งขัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กกท. และสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขันร่วมกันกำหนด

หมวด ๙ รางวัลการแข่งขัน

ข้อ ๒๙ รางวัลการแข่งขัน ประกอบด้วย เหรียญและประกาศนียบัตรดังต่อไปนี้

- (๑) รางวัลที่ ๑ เหรียญชูบทองและประกาศนียบัตร
- (๒) รางวัลที่ ๒ เหรียญชูบเงินและประกาศนียบัตร
- (๓) รางวัลที่ ๓ เหรียญชูบทองแดงและประกาศนียบัตร

ข้อ ๓๐ ให้เจ้าภาพจัดพิธีมอบรางวัลนักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขันอย่างสมเกียรติ

ข้อ ๓๑ หลักเกณฑ์การมอบรางวัลให้นักกีฬา และการนับจำนวนเหรียญรางวัลให้พิจารณา ดังนี้

(๑) ประเภททีม

(๑.๑) มีทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ๔ ทีมขึ้นไป ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ และประกาศนียบัตร

(๑.๒) มีทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ๓ ทีม ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ และประกาศนียบัตร

(๑.๓) มีทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ๒ ทีม ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ และประกาศนียบัตร

(๒) ประเภทบุคคล

(๒.๑) จำนวนนักกีฬาเข้าแข่งขัน ๔ คน และ ๒ จังหวัดขึ้นไป ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และประกาศนียบัตร

(๒.๒) จำนวนนักกีฬาเข้าแข่งขัน ๓ คน และ ๒ จังหวัดขึ้นไป ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ และประกาศนียบัตร

(๒.๓) จำนวนนักกีฬาเข้าแข่งขัน ๒ คน และ ๒ จังหวัด ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ และประกาศนียบัตร

(๒.๔) จำนวนนักกีฬาเข้าแข่งขัน ๑ คน คณะกรรมการจะจัดให้มีการแข่งขันเฉพาะกีฬาที่มีสถิติ และจะให้การรับรองสถิติและประกาศนียบัตร หากมีการทำลายสถิติเดิม

หมวด ๑๐

การประท้วง

ข้อ ๓๒ ให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงสองคณะ คือ

(๑) คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศเป็นประธานกรรมการ ประธานจัดการแข่งขัน ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ชนิดกีฬาที่มีการประท้วง ผู้แทนกองนิติการ กกท. เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองแข่งขันกีฬาเป็นเลิศ เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้างานแข่งขันและทะเบียนกีฬาในประเทศ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงเทคนิคกีฬา ประกอบด้วย กรรมการตามระเบียบและกติกากการแข่งขันชนิดกีฬาที่มีการประท้วงได้กำหนดไว้ ถ้าระเบียบและกติกาดังกล่าวมิได้กำหนดในเรื่องวิธีการประท้วง หรือคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ชนิดกีฬาที่มีการประท้วงเป็นประธานกรรมการ ประธานจัดการแข่งขันกีฬาที่มีการประท้วงและผู้จัดการทีมไม่น้อยกว่าสองทีมในชนิดกีฬาที่มีการประท้วงยกเว้นคู่กรณี เป็นกรรมการ เจ้าภาพพิจารณาแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่งตามความเห็นสมควรเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงตาม (๑) และ (๒) มีอำนาจพิจารณาการประท้วง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๓ การประท้วงให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬาเป็นผู้ยื่นประท้วงเป็นลายลักษณ์อักษร ต่อประธานกรรมการพิจารณาการประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา ก่อนการแข่งขันแต่ละครั้ง ไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง พร้อมวางเงินประกันการประท้วงตามระเบียบและกติกาแต่ละชนิดกีฬาที่ กกท. กำหนด

(๒) การประท้วงเทคนิคกีฬา ให้เป็นไปตามระเบียบและกติกากการแข่งขันชนิดกีฬานั้น ๆ กำหนดไว้ คำประท้วงที่เป็นลายลักษณ์อักษรให้ยื่นต่อประธานกรรมการพิจารณาประท้วงเทคนิคกีฬาภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบและกติกากการแข่งขันกีฬาดังกล่าวนั้น

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงเห็นว่าคำประท้วงเป็นผล และได้วินิจฉัยให้เป็นไปตามคำประท้วงแล้ว ให้ผู้ยื่นประท้วงได้รับเงินประกันการประท้วงคืน แต่ถ้าคำประท้วงไม่เป็นผล ให้เงินประกันดังกล่าว ตกเป็นทุนสำหรับส่งเสริมการกีฬาของเจ้าภาพ

หมวด ๑๑

บทลงโทษ

ข้อ ๓๕ เจ้าหน้าที่หรือนักกีฬาผู้ใดละเมิดข้อบังคับข้อ ๓๒ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการขัดต่อเจตนารมณ์ของการส่งเสริมกีฬาตามข้อบังคับนี้ ให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันพิจารณาตัดสิทธิ์ผู้นั้นออกจากการเป็นเจ้าหน้าที่หรือนักกีฬาในการแข่งขันครั้งนั้น

การกระทำดังกล่าวตามวรรคก่อน ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันอาจตัดสิทธิ์ในการแข่งขันครั้งต่อ ๆ ไปด้วยก็ได้

ในกรณีที่นักกีฬาซึ่งเข้าแข่งขันขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒๑ อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้จัดการทีม หรือผู้ฝึกสอนกีฬาผู้ใด ให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันพิจารณาตัดสิทธิ์ผู้จัดการทีม หรือผู้ฝึกสอนกีฬาของนักกีฬาผู้นั้น ออกจากการเป็นผู้จัดการทีม หรือผู้ฝึกสอนกีฬา ในการแข่งขันครั้งนั้น หรือครั้งต่อ ๆ ไปแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๖ ถ้าเจ้าหน้าที่หรือนักกีฬาละเมิดข้อบังคับ หรือระเบียบและกติกากการแข่งขัน ให้ผลการแข่งขันเป็นไปตามระเบียบและกติกาของชนิดกีฬานั้น ๆ

หากผู้แข่งขันหรือทีมที่ละเมิดนั้นได้รับรางวัลหรือได้รับตำแหน่งในการแข่งขัน ให้ถือว่ารางวัลหรือตำแหน่งนั้นเป็นโมฆะ และให้คืนรางวัลนั้นโดยเร็ว พร้อมทั้งให้เลื่อนลำดับนักกีฬาตำแหน่งถัดไปแทน

ข้อ ๓๗ เจ้าหน้าที่หรือนักกีฬาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบและกติกากการแข่งขัน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งภายในหรือนอกสนามแข่งขัน ให้ประธานกรรมการจัดการแข่งขันพิจารณาดำเนินการตามที่เหมาะสม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ชุมพล ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๒

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เห็นชอบและอนุมัติให้มีการแข่งขันกีฬาแห่งชาติสองปีต่อครั้ง และมีมติเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ อนุมัติในหลักการให้จังหวัดที่ได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ จะต้องรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในปีนั้นต่อไปด้วย สำหรับกำหนดการจัดการแข่งขันให้พิจารณาตามความเหมาะสม และตามมติคณะรัฐมนตรีในการประชุม เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ได้มีมติเห็นชอบตามคณะกรรมการกลั่นกรอง เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ (ฝ่ายการต่างประเทศ วัฒนธรรมท่องเที่ยวและกีฬา) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย จัดให้มีการแข่งขันกีฬาแห่งชาติขึ้นปีละครั้ง เป็นประจำทุกปีนั้น

เพื่อให้สอดคล้องกับมติดังกล่าว การกีฬาแห่งประเทศไทย ได้กำหนดไว้ในระเบียบ ว่าด้วยการคัดเลือกเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๑ (๙) ว่า “จังหวัดที่ได้รับการคัดเลือกเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยในปีนั้นๆ ด้วย” โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- เพื่อส่งเสริมให้คนพิการทั่วประเทศได้ตื่นตัว ให้ความสนใจ และได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาได้อย่างทั่วถึงและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- เพื่อส่งเสริมให้คนพิการได้มีการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
- เพื่อส่งเสริมให้คนพิการได้รู้จักแสดงออก และแสดงความสามารถทางด้านกีฬา และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- เพื่อส่งเสริมให้ทุกจังหวัดเข้าใจวิธีการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการตามแบบธรรมเนียมสากล และสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนให้การสนับสนุนส่งเสริมกีฬาคนพิการมากยิ่งขึ้น
- เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ในการแข่งขันให้กับนักกีฬาคนพิการ ในอันที่จะพัฒนาไปสู่การแข่งขันกีฬาคนพิการในระดับนานาชาติต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก (๑) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ (๒) ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กกท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“เจ้าภาพ” หมายความว่า จังหวัดเจ้าภาพที่จัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“จังหวัด” หมายความว่า จังหวัดต่าง ๆ ที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน” หมายความว่า คณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“คณะกรรมการจัดการแข่งขัน” หมายความว่า คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย” หมายความว่า สมาคมที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬาหรือส่งเสริมกีฬาโดยตรงในนามของชาติ หรือของประเทศไทย และได้รับอนุญาตจัดตั้งตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติ กกท. พ.ศ. ๒๕๒๘

“สมาคมกีฬาจังหวัด” หมายความว่า สมาคมกีฬาที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นในจังหวัด ซึ่งมีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับกีฬาหรือการส่งเสริมกีฬาโดยตรงในแต่ละจังหวัด และได้รับอนุญาตจัดตั้งตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ กกท. พ.ศ. ๒๕๒๘

“นักกีฬา” หมายความว่า นักกีฬาคนพิการที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ที่มีความพิการ ซึ่งเป็นไปตามประเภทความพิการที่ กกท. และสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ฯ ร่วมกันกำหนด

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ

“หัวหน้าคณะนักกีฬา” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากสังกัดให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแลควบคุม และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้แก่คณะนักกีฬา จนการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติเสร็จสิ้น

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าการ กกท. รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ต่อเนื่องจากการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

ข้อ ๗ ให้เจ้าภาพดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ให้เสร็จสิ้นในระยะเวลาไม่น้อยกว่าสี่วัน แต่ไม่เกินเจ็ดวัน โดยรวมพิธีเปิดและปิดด้วย

ข้อ ๘ การกำหนดวันแข่งขันต้องได้รับการอนุมัติจาก กกท. หากจำเป็นต้องขยายเวลาการแข่งขันมากกว่าที่กำหนด ต้องได้รับอนุมัติจาก กกท. ก่อน

ข้อ ๙ เจ้าภาพต้องจัดการแข่งขันกีฬาทุกชนิด และจัดพิธีเปิด - ปิด ในจังหวัดเดียวกันทั้งหมด เว้นแต่มีความจำเป็นจะขอจัดการแข่งขันบางชนิดกีฬาในจังหวัดอื่น ๆ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก กกท. ก่อน

ข้อ ๑๐ เจ้าภาพต้องไม่จัดหรืออนุญาตให้จัดกิจกรรมอื่นใดเกี่ยวกับกีฬาทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในช่วงเวลาเดียวกับการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติในจังหวัดเดียวกัน

ข้อ ๑๑ หากเจ้าภาพไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กกท. กำหนด ให้คณะกรรมการ กกท. มีอำนาจยกเลิกการเป็นเจ้าภาพ และพิจารณาลงโทษตามที่เห็นสมควร

หมวด ๒ ชนิดและประเภทกีฬา

ข้อ ๑๒ ชนิดและประเภทกีฬาที่จะจัดให้มีในการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ให้ กกท. และเจ้าภาพร่วมกันกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้ กกท. ประกาศชนิดและประเภทกีฬาที่กำหนดแข่งขันให้จังหวัดทราบก่อน พิธีเปิดการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ไม่น้อยกว่าเก้าเดือน

หมวด ๓ คณะกรรมการ

ข้อ ๑๔ ในการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ให้มีคณะกรรมการสองคณะ ดังนี้
(๑) คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน
(๒) คณะกรรมการจัดการแข่งขัน
ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งทั้งสองคณะอยู่ในตำแหน่งจนกว่าการดำเนินกิจการเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติครั้งนั้น ๆ จะเสร็จสิ้น

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน ประกอบด้วย ผู้ว่าการเป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพจัดการแข่งขันเป็นรองประธานกรรมการ รองผู้ว่าการ กกท. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ นายกสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขัน นายกสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบคน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลขาธิการ เป็นกรรมการ และเลขานุการ

ให้กรรมการในคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยทุกคน และผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดเป็นกรรมการกิตติมศักดิ์

ข้อ ๑๖ คณะกรรมการอำนวยการแข่งขัน มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้
(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการจัดการแข่งขัน
(๒) วินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้
(๓) วินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้
(๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับการแข่งขัน ตามที่คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยมอบหมาย คำวินิจฉัย มติ คำสั่งของคณะกรรมการอำนวยการแข่งขันให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๗ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเจ้าภาพเป็นประธาน กรรมการ ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขัน (สมาคมละ ๑ คน) ผู้แทนสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทยฯ คณะกรรมการกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ นายกษมาคมกีฬาจังหวัดเจ้าภาพ บุคคลอื่นซึ่งเจ้าภาพเสนอเพื่อแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ สำหรับตำแหน่งกรรมการและเลขานุการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอเพื่อแต่งตั้ง ส่วนตำแหน่งกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการต้องมีพนักงาน กทท. ร่วมด้วย

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) แข่งขันให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามข้อบังคับ

(๒) เสนอปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากการปฏิบัติตามข้อบังคับ เพื่อให้คณะกรรมการอำนวยการแข่งขันวินิจฉัย

(๓) รายงานประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันในกรณีที่น่าปรากฏว่า บุคคลหรือคณะบุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับหลักฐาน ได้แก่ ใบสมัคร รายชื่อ บัตรประจำตัวนักกีฬา เอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดการแข่งขัน รวมทั้งการสรุปผลและประเมินผลการแข่งขัน

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อประโยชน์แห่งการจัดการแข่งขัน

หมวด ๔

ระเบียบและกติกากีฬาการแข่งขัน

ข้อ ๑๙ การแข่งขันแต่ละชนิดกีฬาให้ใช้ระเบียบและกติกากีฬาการแข่งขันตามที่ กทท. และสมาคมกีฬา/คณะบุคคลที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันกำหนด

หมวด ๕

จำนวนนักกีฬาและเจ้าหน้าที่

ข้อ ๒๐ การกำหนดจำนวนนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ จำนวนทีม ในแต่ละชนิดและประเภทกีฬา ให้เป็นไปตามระเบียบและกติกากีฬาการแข่งขันของแต่ละชนิดกีฬา

หมวด ๖

คุณสมบัติของนักกีฬา

ข้อ ๒๑ นักกีฬาที่สมัครเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติ ต้องมีคุณสมบัติและอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ โดยนับจากปีที่เกิดจนถึงปีที่เข้าร่วมการแข่งขัน
- (๓) เป็นนักกีฬาที่มีชื่อในทะเบียนนักกีฬาของสมาคมกีฬาจังหวัดนั้น ๆ เพียงจังหวัดเดียว เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน ก่อนพิธีเปิดการแข่งขันครั้งนั้น
- (๔) เป็นนักกีฬาที่มีความพิการ ซึ่งเป็นไปตามประเภทความพิการที่ กทท. และสมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ฯ ร่วมกันกำหนด
- (๕) ไม่เป็นนักกีฬาที่อยู่ในระยะเวลาที่สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมกีฬาคนพิการแห่งประเทศไทย ฯ ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขัน หรือ กทท. ลงโทษให้พักการแข่งขัน
- (๖) นักกีฬาซึ่งเป็นผู้ที่เคยเข้าแข่งขัน หรือมีชื่อในบัญชีผู้แทนชาติไทย ในการแข่งขันกีฬาพาราลิมปิกเกมส์ เอเชียนพาราเกมส์ อาเซียนพาราเกมส์ การแข่งขันชิงชนะเลิศของโลก หรือการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งเอเชีย จะเข้าแข่งขันกีฬาคนพิการแห่งชาติได้เฉพาะชนิด ประเภทกีฬา และจำนวน ตามที่ระเบียบและกติกาการแข่งขันกำหนด

หมวด ๗ การสมัครเข้าแข่งขัน

- ข้อ ๒๒ นักกีฬาคนหนึ่งสามารถส่งชื่อเข้าร่วมการแข่งขันได้ไม่เกินห้าประเภท ในสองชนิดกีฬา
- ข้อ ๒๓ จังหวัดต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันตามแบบใบสมัครที่ กทท. กำหนด โดยได้รับการรับรองและมีหนังสือนำส่งใบสมัครเข้าแข่งขัน ลงนามโดยผู้บริหารของจังหวัดนั้น ๆ
- ข้อ ๒๔ ให้จังหวัดส่งแบบแจ้งชนิด ประเภท และจำนวนนักกีฬา (Entry Form by Number) ที่จะเข้าแข่งขันให้เจ้าภาพไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน
- ข้อ ๒๕ ให้จังหวัดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ (Entry Form by Name) ที่เข้าแข่งขันให้เจ้าภาพไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือนก่อนพิธีเปิดการแข่งขัน
- ข้อ ๒๖ จังหวัดใดส่งรายชื่อนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ ไปให้เจ้าภาพไม่ทันภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ ให้ผู้นั้นหมดสิทธิ์เข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนั้น
- ข้อ ๒๗ บัญชีรายชื่อนักกีฬาที่จัดส่งให้เจ้าภาพจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม หรือสับเปลี่ยนตัวบุคคลไม่ได้ เว้นแต่จะเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กน้อยในเรื่องการเขียนหรือพิมพ์ผิดเท่านั้น

หมวด ๘ กรรมการผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาด

- ข้อ ๒๘ กรรมการผู้ตัดสินและผู้ชี้ขาดกีฬาแต่ละชนิดกีฬาที่มีการแข่งขัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กทท. และสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยที่มีการแข่งขันร่วมกันกำหนด

หมวด ๙
รางวัลการแข่งขัน

ข้อ ๒๙ รางวัลการแข่งขัน ประกอบด้วย เหรียญและประกาศนียบัตรดังต่อไปนี้

- (๑) รางวัลที่ ๑ เหรียญชูบทองและประกาศนียบัตร
- (๒) รางวัลที่ ๒ เหรียญชูบเงินและประกาศนียบัตร
- (๓) รางวัลที่ ๓ เหรียญชูบทองแดงและประกาศนียบัตร

ข้อ ๓๐ ให้เจ้าภาพจัดพิธีมอบรางวัลให้นักกีฬาที่ชนะเลิศการแข่งขันอย่างสมเกียรติ

ข้อ ๓๑ หลักเกณฑ์การมอบรางวัลให้นักกีฬา และการนับจำนวนเหรียญรางวัลให้พิจารณาดังนี้

(๑) ประเภททีม

(๑.๑) มีทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ๔ ทีมขึ้นไป ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ และประกาศนียบัตร

(๑.๒) มีทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ๓ ทีม ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ และประกาศนียบัตร

(๑.๓) มีทีมเข้าร่วมการแข่งขัน ๒ ทีม ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ และประกาศนียบัตร

(๒) ประเภทบุคคล

(๒.๑) จำนวนนักกีฬาเข้าแข่งขัน ๔ คน และ ๒ จังหวัดขึ้นไป ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และประกาศนียบัตร

(๒.๒) จำนวนนักกีฬาเข้าแข่งขัน ๓ คน และ ๒ จังหวัดขึ้นไป ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ ที่ ๒ และประกาศนียบัตร

(๒.๓) จำนวนนักกีฬาเข้าแข่งขัน ๒ คน และ ๒ จังหวัด ผู้ชนะเลิศจะได้รับรางวัลที่ ๑ และประกาศนียบัตร

(๒.๔) จำนวนนักกีฬาเข้าแข่งขัน ๑ คน คณะกรรมการจะจัดให้มีการแข่งขันเฉพาะกีฬาที่มีสถิติ และจะให้การรับรองสถิติและประกาศนียบัตร หากมีการทำลายสถิติเดิม

หมวด ๑๐
การประท้วง

ข้อ ๓๒ ให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงสองคณะ คือ

(๑) คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากีฬาเป็นเลิศเป็นประธานกรรมการ ประธานจัดการแข่งขัน ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ชนิดกีฬาที่มีการประท้วง ผู้แทนกองนิติการ กกท. เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองแข่งขันกีฬาเป็นเลิศ เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้างานแข่งขันและทะเบียนกีฬาในประเทศ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงเทคนิคกีฬา ประกอบด้วย กรรมการตามระเบียบและกติกากีฬาที่มีการประท้วงได้กำหนดไว้ ถ้าระเบียบและกติกาดังกล่าวมิได้กำหนดในเรื่อง

วิธีการประท้วง หรือคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย ชนิดกีฬาที่มีการประท้วงเป็นประธานกรรมการ ประธานจัดการแข่งขันกีฬาที่มีการประท้วงและผู้จัดการทีม ไม่น้อยกว่าสองทีมในชนิดกีฬาที่มีการประท้วงยกเว้นคู่กรณี เป็นกรรมการ เจ้าภาพพิจารณาแต่งตั้งบุคคลใด บุคคลหนึ่งตามที่เห็นสมควรเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงตาม (๑) และ (๒) มีอำนาจพิจารณาการประท้วง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาการประท้วงให้เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๓๓ การประท้วงให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) การประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา หัวหน้าคณะนักกีฬาเป็นผู้ยื่นประท้วงเป็นลายลักษณ์อักษร ต่อประธานกรรมการพิจารณาการประท้วงคุณสมบัติของนักกีฬา ก่อนการแข่งขันแต่ละครั้ง ไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง พร้อมวางเงินประกันการประท้วงตามระเบียบและกติกาแต่ละชนิดกีฬาที่ กกท. กำหนด

(๒) การประท้วงเทคนิคกีฬา ให้เป็นไปตามระเบียบและกติกากการแข่งขันชนิดกีฬานั้น ๆ กำหนดไว้ คำประท้วงที่เป็นลายลักษณ์อักษรให้ยื่นต่อประธานกรรมการพิจารณาการประท้วงเทคนิคกีฬาภายใต้ เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในระเบียบและกติกากการแข่งขันกีฬาดังกล่าวนั้น

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาการประท้วงเห็นว่าคำประท้วงเป็นผล และได้ วินิจฉัยให้เป็นไปตามคำประท้วงแล้ว ให้ผู้ยื่นประท้วงได้รับเงินประกันการประท้วงคืน แต่ถ้าคำประท้วง ไม่เป็นผล ให้เงินประกันดังกล่าว ตกเป็นทุนสำหรับส่งเสริมการกีฬาของเจ้าภาพ

หมวด ๑๑

บทลงโทษ

ข้อ ๓๕ เจ้าหน้าที่หรือนักกีฬาผู้ใดละเมิดข้อบังคับข้อ ๓๒ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำการขัด ต่อเจตนารมณ์ของการส่งเสริมกีฬาตามข้อบังคับนี้ ให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันพิจารณาตัดสิทธิ์ ผู้นั้นออกจากการเป็นเจ้าหน้าที่หรือนักกีฬาในการแข่งขันครั้งนั้น

การกระทำดังกล่าวตามวรรคก่อน ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันอาจตัดสิทธิ์ในการ แข่งขันครั้งต่อ ๆ ไปด้วยก็ได้

ในกรณีที่นักกีฬาซึ่งเข้าแข่งขันขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒๑ อยู่ภายใต้การควบคุมของผู้จัดการทีม หรือผู้ฝึกสอนกีฬาผู้ใด ให้ประธานกรรมการอำนวยการแข่งขันพิจารณาตัดสิทธิ์ผู้จัดการทีม หรือผู้ฝึกสอนกีฬา ของนักกีฬาผู้นั้น ออกจากการเป็นผู้จัดการทีม หรือผู้ฝึกสอนกีฬา ในการแข่งขันครั้งนั้น หรือครั้งต่อ ๆ ไป แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๖ ถ้าเจ้าหน้าที่หรือนักกีฬาละเมิดข้อบังคับ หรือระเบียบและกติกากการแข่งขัน ให้ผล การแข่งขันเป็นไปตามระเบียบและกติกาของชนิดกีฬานั้น ๆ

หากผู้แข่งขันหรือทีมที่ละเมิดนั้นได้รับรางวัลหรือได้รับตำแหน่งในการแข่งขัน ให้ถือว่ารางวัล หรือตำแหน่งนั้นเป็นโมฆะ และให้คืนรางวัลนั้นโดยเร็ว พร้อมทั้งให้เลื่อนลำดับนักกีฬาดำเนินการถัดไปแทน

ข้อ ๓๗ เจ้าหน้าที่หรือนักกีฬาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบและกติกากการแข่งขัน หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งภายในหรือนอกสนามแข่งขัน ให้ประธานกรรมการจัดการ แข่งขันพิจารณาดำเนินการตามที่ได้เห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒
ชุมพล ศิลปอาชา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของผู้ว่ากร พนักงาน
และลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่มาตรา ๒๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้มี
ประมวลจริยธรรม เพื่อวัตถุประสงค์

๑. เป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของข้าราชการ ที่สร้างความโปร่งใส มีมาตรฐานในการ
ปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเป็นสากล

๒. ยึดถือเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล
และเป็นเครื่องมือการตรวจสอบการทำงานด้านต่างๆของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตาม
หลักคุณธรรม จริยธรรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓. ทำให้เกิดรูปแบบองค์กรอันเป็นที่ยอมรับ เพื่อความน่าเชื่อถือ เกิดความมั่นใจแก่ผู้มา
บริการและประชาชนทั่วไป ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย

๔. ให้เกิดพันธะผูกพันระหว่างองค์กรและข้าราชการในทุกระดับ โดยให้ฝ่ายบริหารใช้อำนาจ
ในขอบเขต สร้างระบบความรับผิดชอบของข้าราชการต่อตนเอง ต่อองค์กร ต่อผู้บังคับบัญชา ต่อประชาชน
และต่อสังคม ตามลำดับ

๕. ป้องกันการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ และความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้น
รวมทั้งเสริมสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

ทั้งนี้ รวมถึงเพื่อใช้เป็นค่านิยมร่วมสำหรับองค์กรและข้าราชการทุกคน พึงยึดถือเป็นแนวทาง
ปฏิบัติควบคู่ไปกับระเบียบและกฎ ข้อบังคับอื่นๆอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙
แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของ
ผู้ว่ากร พนักงานและลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับประเมนจริยธรรมนี้

“กทท.” หมายถึง การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ประมวลจริยธรรม” หมายถึง ประมวลจริยธรรมของผู้ว่ากร พนักงานและลูกจ้างของ
การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่ากร” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานทุกระดับของการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย และหมายความรวมถึงผู้ช่วยปฏิบัติตามสัญญาจ้าง

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒
มาตรฐานจริยธรรม

ส่วนที่ ๑
มาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก
สำหรับผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อ ๕ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างทุกคน ต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ๙ ประการ ดังนี้

- (๑) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (๒) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ สุจริต และรับผิดชอบ
- (๓) การยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (๔) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกเป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (๕) การให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (๖) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่เบียดเบียนข้อเท็จจริง
- (๗) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้
- (๘) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๙) การยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณขององค์กร

ส่วนที่ ๒
มาตรฐานจริยธรรมขององค์กร

ข้อ ๖ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างต้องจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ข้อ ๗ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

ข้อ ๘ ผู้ว่าการ พนักงาน และลูกจ้างต้องดำรงตนเป็นพลเมืองดีเคารพและปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๙ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างต้องไม่ประพฤติตนอันอาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติภูมิของตำแหน่งหน้าที่

ข้อ ๑๐ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้าง ต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเสียสละ พุ่มเทสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ให้บรรลุสำเร็จและมีประสิทธิภาพตามภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่การกีฬาแห่งประเทศไทย ประเทศชาติ และประชาชน

ข้อ ๑๑ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้าง ต้องมุ่งแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว และมุ่งเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานและประชาชน

ข้อ ๑๒ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้าง ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ เรียบร้อยมีอัธยาศัยดี

ข้อ ๑๓ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้าง ต้องรักษาความลับที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับ จะกระทำต่อเมื่อมีอำนาจหน้าที่ และได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการ หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย หรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเท่านั้น

ข้อ ๑๔ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างต้องรักษาและเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างผู้ร่วมงาน พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในทางที่ชอบ

ข้อ ๑๕ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างต้องไม่รับของขวัญ ของกำนัล หรือประโยชน์อื่นใดอันมีมูลค่าเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่เป็นการให้โดยธรรมจรรยาหรือการให้ตามเพณีที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

ข้อ ๑๖ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างต้องประพฤติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ต้องไม่ปิดบังข้อมูลที่สำคัญในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน และไม่นำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นผลงานของตน

หมวด ๓

กลไกและระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

กลไกการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๑๗ ให้มีคณะกรรมการจริยธรรมที่มาจากการคัดเลือก เพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติตามข้อบังคับประมวลจริยธรรมนี้ โดยผู้ว่าการเป็นผู้ลงนามคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการจริยธรรม ประกอบด้วย

(๑) ให้ผู้บริหารระดับ ๑๐ พิจารณาคัดเลือกกันเอง เป็นประธานกรรมการ

(๒) ให้ที่ประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและสำนักพิจารณาคัดเลือกผู้บริหารระดับ ๗ - ๙ ระดับละ ๑ คน รวม ๓ คน เป็นกรรมการ

(๓) ให้ผู้อำนวยการฝ่ายและสำนัก คัดเลือกพนักงานระดับ ๖ ลงมาในสังกัดจำนวน ๑ คน เสนอที่ประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและสำนัก เพื่อคัดเลือกโดยวิธีลับ เป็นกรรมการจำนวน ๓ คน

(๔) ให้ผู้แทนฝ่ายลูกจ้างในคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์การกีฬาแห่งประเทศไทยคัดเลือกลูกจ้างตามนิยามของประมวลจริยธรรมนี้ เป็นกรรมการ จำนวน ๒ คน

ให้กรรมการตาม (๑) - (๔) เลือกเลขานุการของคณะกรรมการจริยธรรมจำนวน ๑ คน และผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม จำนวน ๑ คนที่มาจากพนักงานผู้ปฏิบัติงานด้านบุคลากรและด้านกฎหมาย

กรรมการตาม (๑) - (๓) อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี สำหรับกรรมการตาม (๔) ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๑ ปี

กรรมการจริยธรรมต้องไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน

ในกรณีกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้น ในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทน หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคสาม หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นมาใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งเพื่อดำรงงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ ๑๗ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดการประชุมคณะกรรมการเกินสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันควร

(๔) ถูกลงโทษทางวินัย

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการจริยธรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้คำแนะนำ เผยแพร่ ปลุกฝัง ยกย่องพนักงาน ลูกจ้างที่เป็นแบบอย่างที่ดี และติดตามการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างสม่ำเสมอ

(๒) คัดกรอง ให้ความช่วยเหลือบุคลากร ซึ่งปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้อย่างตรงไปตรงมา มิให้ถูกกลั่นแกล้ง หรือถูกใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรม รวมถึงการดำเนินการต่อบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกกล่าวหาว่า ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับประมวลจริยธรรมนี้ อันมีผลกระทบต่อแต่งตั้งโยกย้าย เลื่อนขั้นเงินเดือน ตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของบุคลากรผู้นั้นจะกระทำมิได้ ในกรณีที่เห็นว่า ผู้ว่าการ หรือประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณีไม่ให้ความคุ้มครอง หรือปฏิบัติการ อันกระทบสิทธิต่อบุคลากรผู้นั้น อาจยื่นเรื่องโดยไม่ต้องผ่านผู้ว่าการหรือประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี ไปยังผู้ตรวจการแผ่นดินก็ได้

(๓) ดูแลให้มีการปฏิบัติตามข้อบังคับประมวลจริยธรรมในการกีฬาแห่งประเทศไทย ในกรณี ที่มีข้อสงสัย หรือมีข้อร้องเรียนว่ามีการฝ่าฝืนจริยธรรม หรือจรรยาบรรณให้มีการไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น และรายงานการสอบสวนให้ผู้ว่าการ หรือประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พิจารณาแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ โดยอาจมีผู้ร้องขอ หรืออาจดำเนินการตามผู้ว่าการ หรือประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย มอบหมาย แล้วแต่กรณี หรือตามที่เห็นเองก็ได้

(๔) ขอให้กระทรวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัทที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลชี้แจงข้อเท็จจริงส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือส่งผู้แทน หรือบุคคล ในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๕) เรียกผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๖) พิจารณาวินิจฉัยปัญหาอันเกิดจากการใช้บังคับประมวลจริยธรรมนี้ เมื่อได้วินิจฉัยแล้ว ให้ส่ง คำวินิจฉัยให้ผู้ว่าการ หรือประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยแล้วแต่กรณีโดยพลัน ถ้าผู้ว่าการ หรือประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย มิได้วินิจฉัยเป็นอย่างอื่นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ว่าการ

หรือประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย รับเรื่องแล้วแต่กรณีให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจริยธรรม เป็นที่สุด

(๓) ส่งเรื่องให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาวินิจฉัยในกรณีที่เห็นว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำคัญ หรือมีผลกระทบในวงกว้างต่อการกีฬาแห่งประเทศไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) ดำเนินการออกระเบียบ ประกาศ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องตามข้อบังคับประมวลจริยธรรมนี้ และดำเนินการอื่นตามที่ผู้ว่าการ ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้ตรวจการแผ่นดิน มอบหมาย การประชุมคณะกรรมการจริยธรรมให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ

ส่วนที่ ๒ ระบบบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๒๐ ผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างต้องประพฤติปฏิบัติและวางตนอยู่ในกรอบประมวลจริยธรรมนี้อย่างเคร่งครัด ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดี ควรแก่การยกย่องให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมนี้

ข้อ ๒๑ กรณีมีการร้องเรียนที่ทำเป็นหนังสือ และเรื่องที่ร้องเรียนอยู่ในกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการร้องเรียนที่ปรากฏเหตุว่ามีพนักงาน หรือลูกจ้างประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้คณะกรรมการจริยธรรม ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น และส่งคำวินิจฉัยให้ผู้ว่าการพิจารณาสั่งการ

กรณีมีการร้องเรียนที่ทำเป็นหนังสือ และเรื่องที่ร้องเรียนอยู่ในกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการร้องเรียนที่ปรากฏเหตุว่าผู้ว่าการประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรม ให้ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย แต่งตั้งคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่น ตามเห็นสมควร จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคนเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนจริยธรรม

ข้อ ๒๒ การประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ จะถือเป็นการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรง หรือไม่ ให้พิจารณาจากมาตรฐานจริยธรรม โดยพิจารณาจากพฤติกรรมจากการฝ่าฝืน ความสนใจ อายุ ประวัติ และความประพฤติในอดีต การศึกษา สภาพแวดล้อมแห่งกรณี ผลร้ายอันเกิดจากการฝ่าฝืนและเหตุอื่นอันควรนำมาประกอบพิจารณา ทั้งนี้ อาจนำลักษณะพฤติกรรมในทางวินัยมาพิจารณาเทียบเคียงได้แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓ หากดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๒๑ แล้ว ไม่ว่าจะปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมหรือไม่ ให้คณะกรรมการจริยธรรมรายงานผลการสอบสวนให้ผู้มีอำนาจสั่งการพิจารณา วินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๒๔ การดำเนินการสอบสวนทางจริยธรรม และการลงโทษผู้ฝ่าฝืนให้นำแนวทาง และวิธีการสอบสวนตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่การกีฬาแห่งประเทศไทยปฏิบัติมา บังคับช่วยโดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ การสั่งการของผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๓ ให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่จะปรากฏข้อเท็จจริง ในภายหลังที่อาจทำให้ผลการสั่งการนั้นเปลี่ยนแปลงไป

หมวด ๔
ขั้นตอนการลงโทษ

ข้อ ๒๖ การประพฤติปฏิบัติฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามควรแก่กรณี ตามที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๒๗ เมื่อมีการดำเนินการสอบสวนทางจริยธรรม มีการสั่งลงโทษ ให้การกีฬาแห่งประเทศไทย ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๘ ผู้ถูกลงโทษตามข้อ ๒๖ สามารถร้องทุกข์ หรืออุทธรณ์ต่อผู้ออกคำสั่งแล้วแต่กรณี ผ่านในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๒๙ การพิจารณารับเรื่องร้องทุกข์ หรือเรื่องร้องเรียนต่างๆของคณะกรรมการจริยธรรม ให้ปฏิบัติและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามประมวลจริยธรรมนี้ โดยพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการร้องทุกข์ หรือร้องเรียนที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๓๐ เพื่อผลการพิจารณาเป็นที่สุดแล้ว ให้รายงานผลต่อผู้ว่าการ หรือประธานกรรมการ การกีฬาแห่งประเทศไทย หรือผู้ตรวจการแผ่นดิน แล้วแต่กรณีโดยเร็ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๑ จัดให้มีการประเมินการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมนี้ พร้อมดำเนินการปรับปรุง แก้ไขประมวลจริยธรรมให้มีความเหมาะสม (ถ้ามี) และรายงานแจ้งให้ผู้ตรวจการแผ่นดินทราบต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

ชุมพล ศิลปะอาชา

รัฐมนตรีว่าการท่องเที่ยวและกีฬา

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการจ่ายเงิน การรับเงิน และการเก็บรักษาเงิน
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงิน การรับเงิน และการเก็บรักษาเงินของการกีฬาแห่งประเทศไทยไว้ถือปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวมีความเหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงวางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจ่ายเงิน การรับเงิน และการเก็บรักษาเงิน พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“กทท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของ กทท. และให้หมายความรวมถึงรองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยด้วย

“ผู้ช่วยปฏิบัติงาน” หมายความว่า บุคคลที่ กทท. จ้างให้ปฏิบัติงานโดยมีสัญญาจ้างเป็นรายปีงบประมาณ

“หน่วยผู้ให้เบิก” หมายความว่า ฝ่ายการคลังของ กทท. หรือศูนย์ กทท. ภาค แล้วแต่กรณี

“ฝ่ายการคลัง” หมายความว่า ฝ่ายการคลังของ กทท.

“เจ้าหน้าที่การเงิน” หมายความว่า พนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการเงิน และให้หมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งอื่นใดที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานในลักษณะเดียวกัน

“กรรมการเก็บรักษาเงิน” หมายความว่า พนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้ว่าการให้ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุม ดูแล และรับผิดชอบการนำเงินของ กทท. เก็บรักษาในตู้নিরภัย และนำเงินออกจ่ายตลอดจนรายงานเงินคงเหลือหรือปฏิบัติงานอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

“หลักฐานการจ่าย” หมายความว่า หลักฐานที่แสดงว่าได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินหรือเจ้าหน้าที่ตามข้อผูกพันโดยถูกต้องแล้ว

“เงินยืม” หมายความว่า เงินที่ กทท. จ่ายให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายหรือเงินนอกงบประมาณ

“ตู้নিরภัย” หมายความว่า กำป็นหรือตู้เหล็กหรือหีบเหล็กอันมั่นคงซึ่งใช้สำหรับเก็บรักษาเงินของ กทท.

“เงินนอกงบประมาณ” หมายความว่า เงินที่งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของ กท.
นอกจากเงินงบประมาณรายจ่าย

ข้อ ๕ การจ่ายเงิน การรับเงิน และการเก็บรักษาเงินของ กท. ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน
ข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ บรรดาแบบพิมพ์ เอกสาร ทะเบียนคุม รายงาน ที่ใช้ในการจ่ายเงิน การรับเงิน และการเก็บ
รักษาเงิน ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าการกำหนด

ข้อ ๗ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยในกรณีที่มีปัญหา
เกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ รวมถึงให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

การจ่ายเงิน

ส่วนที่ ๑

หลักเกณฑ์การจ่ายเงิน

ข้อ ๘ การจ่ายเงินให้จ่ายได้ตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติคณะกรรมการ หรือมติ
คณะรัฐมนตรีที่อนุญาตให้จ่ายได้และได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจให้จ่าย

ข้อ ๙ การอนุมัติการจ่ายเงินและการสั่งจ่ายเงินเป็นอำนาจของผู้ว่าการหรือผู้ที่ผู้ว่าการ
มอบหมายภายในวงเงินที่กำหนด

ข้อ ๑๐ การสั่งจ่ายเงินตามข้อ ๘ ผู้มีอำนาจสั่งจ่ายจะต้องลงลายมือชื่อพร้อมทั้งระบุชื่อ
นามสกุล ตำแหน่ง และวันที่อนุมัติไว้ในใบขออนุมัติเบิกเงินและใบสำคัญจ่ายเงินตามแบบที่ผู้ว่าการกำหนด

ข้อ ๑๑ การจ่ายเงินจะต้องมีหลักฐานการจ่ายไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินทุกรายการต้องบันทึกการจ่ายเงินไว้ในระบบบริหารทรัพยากร และต้อง
ตรวจสอบการจ่ายเงินกับหลักฐานการจ่ายทุกสิ้นวัน

ข้อ ๑๓ ห้ามเจ้าหน้าที่การเงินเรียกหลักฐานการจ่าย หรือให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงินใน
หลักฐานการจ่ายโดยที่ยังมิได้มีการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงิน

ส่วนที่ ๒

หลักฐานการจ่าย

ข้อ ๑๔ หลักฐานการจ่าย ได้แก่ ใบเสร็จรับเงิน ใบสำคัญรับเงิน ใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน
หนังสือตอบรับเงินของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรอื่นใดไม่ว่าจะเป็นองค์กรภายใต้กฎหมายไทย
หรือกฎหมายต่างประเทศหรือองค์กรที่เกิดจากความร่วมมือระหว่างประเทศ หรือเอกสารอื่นใดที่
กระทรวงการคลังกำหนดให้เป็นหลักฐานการจ่าย

ข้อ ๑๕ หลักฐานการจ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินออกให้อย่างน้อยจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ สถานที่อยู่ หรือที่ทำการของผู้รับเงิน
- (๒) วัน เดือน ปี ที่รับเงิน
- (๓) รายการแสดงการรับเงินระบุว่าเป็นค่าอะไร
- (๔) จำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษร
- (๕) ลายมือชื่อของผู้รับเงิน

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าหน้าที่การเงินประทับตราข้อความว่า “จ่ายเงินแล้ว” โดยลงลายมือชื่อรับรองการจ่ายและระบุชื่อผู้จ่ายเงินด้วยตัวบรรจง พร้อมทั้งวัน เดือน ปี ที่จ่ายกำกับไว้ในหลักฐานการจ่ายทุกครั้งเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ในกรณีหลักฐานการจ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงินเป็นภาษาต่างประเทศ ให้มีคำแปลเป็นภาษาไทยโดยมีสาระสำคัญตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕ และให้ผู้ใช้สิทธิขอเบิกเงินลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของคำแปลด้วย

ในกรณีหลักฐานการจ่ายอื่นที่มีใบเสร็จรับเงินเป็นภาษาต่างประเทศ ให้มีคำแปลเป็นภาษาไทย โดยมีสาระสำคัญตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕ (๑) (๒) (๓) และ (๔) และให้ผู้ใช้สิทธิขอเบิกเงินลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของคำแปลด้วย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พนักงานหรือผู้ช่วยปฏิบัติงาน ไม่สามารถมารับเงินได้ด้วยตนเองจะมอบฉันทะให้ผู้อื่นเป็นผู้รับเงินแทนก็ได้ โดยจะต้องทำตามแบบใบมอบฉันทะที่ผู้ว่าการกำหนด การจ่ายเงินให้แก่บุคคลนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง หากบุคคลนั้นไม่สามารถมารับเงินด้วยตนเองได้ จะทำหนังสือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นมารับเงินแทนก็ได้

การจ่ายเงินในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๘ การจ่ายเงินโดยมีหลักฐานการจ่ายเป็นใบเสร็จรับเงินที่มีรายการไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕ ให้ผู้จ่ายเงินทำใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงินเพื่อใช้เป็นหลักฐานการจ่าย พร้อมแนบใบเสร็จรับเงินดังกล่าวประกอบการตรวจสอบด้วย

ข้อ ๑๙ การจ่ายเงินรายใดซึ่งตามลักษณะไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับเงินได้ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ผู้รับเงินลงชื่อรับเงินในใบสำคัญรับเงินเพื่อใช้เป็นหลักฐานการจ่าย หรือ
- (๒) ให้ผู้จ่ายเงินจัดทำใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงินเพื่อใช้เป็นหลักฐานการจ่าย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่หลักฐานการจ่ายสูญหาย ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าหลักฐานการจ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงินสูญหายให้ใช้สำเนาใบเสร็จรับเงินซึ่งผู้รับเงินรับรองความถูกต้องเป็นหลักฐานการจ่ายแทนได้

(๒) ในกรณีที่ไม่อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินตาม (๑) ได้ ให้พนักงานหรือผู้ช่วยปฏิบัติงานนั้นทำใบรับรองการจ่ายเงิน โดยชี้แจงเหตุผล พหุติการณ์ที่สูญหายหรือไม่อาจขอสำเนาใบเสร็จรับเงินได้ และรับรองว่ายังไม่เคยนำใบเสร็จรับเงินนั้นมาเบิกจ่าย แม้พบภายหลังจะไม่นำมาเบิกจ่ายอีก แล้วเสนอผู้ว่าการเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ใช้ใบรับรองนั้นเป็นหลักฐานประกอบการขอเบิกเงินได้

(๓) กรณีหลักฐานการจ่ายอื่นสูญหาย ให้ถือปฏิบัติตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๒๑ หลักฐานการจ่ายต้องพิมพ์หรือเขียนด้วยหมึก การแก้ไขหลักฐานการจ่ายให้ใช้วิธีขีดฆ่าแล้วพิมพ์หรือเขียนใหม่ แล้วให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ข้อ ๒๒ ให้หน่วยผู้ให้เบิกเก็บรักษาหลักฐานการจ่ายไว้ในที่ปลอดภัย มิให้สูญหายหรือเสียหายได้ ทั้งนี้ เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้วให้เก็บอย่างเอกสารธรรมดาได้

ส่วนที่ ๓ วิธีปฏิบัติในการจ่ายเงิน

ข้อ ๒๓ การจ่ายเงินให้จ่ายเป็นเช็ค เว้นแต่การจ่ายเงินให้กับพนักงานหรือผู้ช่วยปฏิบัติงาน จะจ่ายเป็นเงินสดก็ได้ โดยให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าการกำหนด

การจ่ายเงินด้วยวิธีการอื่น ให้ผู้ว่าการอนุมัติเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๒๔ การออกเช็คสั่งจ่ายเงินให้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) การจ่ายเงินเพื่อโอนเงินของ กทท. ในกิจการของ กทท. ให้ออกเช็คสั่งจ่ายธนาคาร โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก และขีดคร่อมเฉพาะโดยเขียนคำว่า “A/C PAYEE ONLY”

(๒) การจ่ายเงินให้แก่บุคคลภายนอก กทท. จะออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงินเท่านั้น โดยขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก และขีดคร่อมเฉพาะโดยเขียนคำว่า “A/C PAYEE ONLY”

(๓) การจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่การเงินเพื่อขอรับเงินสดมาจ่าย ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามเจ้าหน้าที่การเงิน และขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก

ข้อ ๒๕ การเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินในเช็คที่เป็นตัวเลขและตัวอักษร ให้เขียนหรือพิมพ์ให้ชัดเจน และขีดคำว่า “บาท” หรือขีดเส้นหรือทำสัญลักษณ์หน้าจำนวนเงินทั้งตัวเลขและตัวอักษร โดยไม่มีช่องว่างที่จะเขียนหรือพิมพ์จำนวนเงินเพิ่มเติมได้ และให้ขีดเส้นหรือทำสัญลักษณ์ตรงหลังชื่อผู้รับเงินจนขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” โดยมีให้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อบุคคลอื่นเพิ่มเติมได้

ข้อ ๒๖ การลงลายมือชื่อในเช็คสั่งจ่ายเงิน ให้ผู้ว่าการและ/หรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมายลงลายมือชื่อร่วมกันสองคน

ข้อ ๒๗ ห้ามผู้มีอำนาจตามข้อ ๒๖ ลงลายมือชื่อสั่งจ่ายในเช็คไว้ล่วงหน้า โดยยังมิได้มีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อผู้รับเงิน วันที่ที่ออกเช็ค และจำนวนเงินที่สั่งจ่าย

ข้อ ๒๘ การระงับการจ่ายเงินตามเช็คเมื่อเช็คสูญหายหรือการยกเลิกเช็ค ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าการกำหนด

ส่วนที่ ๔ การเบิกจ่ายเงินยืม

ข้อ ๒๙ การยืมเงินยืมของ กทท. ให้ยืมได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดซื้อจัดจ้าง เช่า หรือการบริการที่จำเป็นต้องชำระด้วยเงินสด

(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานชั่วคราว เช่น การฝึกอบรม สัมมนา ประชุม ปฏิบัติงาน หรือปฏิบัติงานอื่น

(๓) เป็นค่าใช้จ่ายในกรณีที่ กทท. มีข้อผูกพันตามสัญญา หรือมีเงื่อนไขที่กำหนดให้ต้องจ่ายเงินหรือค่าธรรมเนียมล่วงหน้า

- (๔) เป็นค่าตอบแทนต่าง ๆ เช่น เงินรางวัลหรือค่าตอบแทนผู้ช่วยปฏิบัติงาน
- (๕) เป็นค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นและเร่งด่วน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของ กกท.
- (๖) เป็นค่าใช้จ่ายอื่นตามมติคณะกรรมการ

ข้อ ๓๐ การจ่ายเงินยืมเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามข้อ ๒๙ (๒) ให้จ่ายได้สำหรับระยะเวลาการเดินทางที่ไม่เกินเก้าสิบวัน หากมีความจำเป็นจะต้องจ่ายเกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าว ให้ขออนุมัติจากผู้ว่าการเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๓๑ การยืมเงิน ให้ผู้ยืมจัดทำประมาณการรายจ่ายเพื่อเสนอให้ผู้ว่าการหรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมายพิจารณาอนุมัติ

ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินตามข้อ ๙ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินยืมด้วยการอนุมัติการจ่ายเงินยืมตามวรรคสองต้องไม่เกินวงเงินที่ได้รับอนุมัติไว้แล้ว

ข้อ ๓๒ เมื่อได้รับอนุมัติเงินยืมตามข้อ ๓๑ แล้ว ให้ผู้ประสงค์จะยืมเงินนำสัญญาการยืมเงินพร้อมบันทึกที่ได้รับอนุมัติยื่นต่อหน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมสัญญาการยืมเงินให้จัดทำขึ้นสามฉบับ โดยเมื่อผู้ยืมได้รับเงินตามสัญญาการยืมเงินแล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับเงินในสัญญาการยืมเงินทั้งสามฉบับ พร้อมกับมอบให้หน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานสองฉบับ และให้ผู้ยืมเก็บรักษาไว้หนึ่งฉบับ สัญญาการยืมเงินให้เป็นไปตามแบบที่ผู้ว่าการกำหนด

ข้อ ๓๓ ให้หน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมจ่ายเงินยืมตามที่ระบุไว้ในสัญญาการยืมเงินหรือตามที่ได้รับอนุมัติ

การจ่ายเงินยืมจะจ่ายได้เฉพาะผู้ที่ได้ทำสัญญาการยืมเงิน และผู้มีอำนาจได้อนุมัติให้จ่ายเงินยืมตามสัญญานั้นแล้วเท่านั้น

ข้อ ๓๔ การอนุมัติให้ยืมเงินเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของ กกท. ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ยืมเฉพาะเท่าที่จำเป็น และห้ามมิให้อนุมัติให้ยืมเงินรายใหม่หากผู้ยืมยังมีได้ชำระคืนเงินยืมรายเก่าให้เสร็จสิ้นก่อน

ข้อ ๓๕ ให้จ่ายเงินยืมเพื่อใช้จ่ายในการดำเนินกิจการของ กกท. ตามรายการและวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในสัญญาการยืมเงิน

ในกรณีที่ผู้ยืมมิได้ใช้เงินยืมตามรายการและวัตถุประสงค์หรือระยะเวลาที่กำหนดให้นำเงินยืมที่ได้รับทั้งหมดส่งคืนหน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมทันที

ข้อ ๓๖ กรณีที่ต้องจ่ายเงินยืมสำหรับการปฏิบัติงานที่ติดต่อกับเกี่ยวจากปีงบประมาณปัจจุบันไปถึงปีงบประมาณถัดไป ให้เบิกเงินยืมจากงบประมาณในปีปัจจุบัน โดยให้ถือว่าเป็นรายจ่ายของงบประมาณปีปัจจุบัน และให้ใช้จ่ายเงินยืมคืบเกี่ยวปีงบประมาณถัดไป ดังต่อไปนี้

(๑) เงินยืมสำหรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน ให้ใช้จ่ายได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่

(๒) เงินยืมสำหรับการปฏิบัติงานอื่น ๆ ให้ใช้จ่ายได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นปีงบประมาณใหม่

ข้อ ๓๗ การยืมเงินแทนกันจะกระทำมิได้เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการหรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมาย

ส่วนที่ ๕
การหักล้างเงินยืม

ข้อ ๓๘ ให้ผู้ยืมส่งหลักฐานการจ่ายและเงินเหลือจ่ายที่ยืมไป (ถ้ามี) ภายในกำหนดระยะเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เป็นการยืมเงินเพื่อเดินทางไปปฏิบัติงานชั่วคราวทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ให้ส่งแก่หน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดการเดินทางไปปฏิบัติงาน

(๒) กรณีที่เป็นการยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินหมุนเวียนตามมติคณะกรรมการให้ส่งแก่หน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมภายในวันที่ ๑๕ กันยายนของปีงบประมาณที่ยืมเงิน

(๓) กรณีที่เป็นการยืมเงินเพื่อไปปฏิบัติงานนอกจาก (๑) หรือ (๒) ให้ส่งแก่หน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดการปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๙ ในกรณีจำเป็นผู้ยืมอาจขอขยายระยะเวลาการส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อหักล้างเงินยืม โดยทำบันทึกชี้แจงเหตุผลความจำเป็นผ่านหน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมเพื่อตรวจสอบรายละเอียดการยืมเงิน และนำเสนอให้ผู้ว่าการอนุมัติการขยายระยะเวลาการส่งหลักฐานการจ่าย ทั้งนี้ ผู้ยืมจะต้องดำเนินการขอขยายระยะเวลาก่อนครบกำหนดตามข้อ ๓๘

การขยายระยะเวลาการส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อหักล้างเงินยืมตามวรรคหนึ่งให้ขยายได้เพียงครั้งเดียวและไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันครบกำหนดตามข้อ ๓๘

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผู้ยืมได้ส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อหักล้างเงินยืมแล้วมีเหตุต้องทักท้วง ให้หน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ยืมทราบโดยด่วน แล้วให้ผู้ยืมปฏิบัติตามข้อทักท้วงภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อทักท้วง หากผู้ยืมมิได้ดำเนินการตามข้อทักท้วงและไม่ได้ชี้แจงเหตุผลให้ทราบ ให้ กทท. ดำเนินการตามเงื่อนไขในสัญญาการยืมเงิน โดยถือว่าผู้ยืมยังมิได้ส่งใช้คืนเงินยืมเท่าจำนวนที่ทักท้วงนั้น

ข้อ ๔๑ เมื่อผู้ยืมส่งหลักฐานการจ่ายและเงินเหลือจ่ายที่ยืมไป (ถ้ามี) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับคืนบันทึกการรับคืนในสัญญาการยืมเงินพร้อมทั้งออกใบเสร็จรับเงินหรือใบสำคัญรับเงินและ/หรือใบรับใบสำคัญให้ผู้ยืมไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๔๒ ให้ กทท. เก็บรักษาสัญญาการยืมเงินซึ่งยังมีได้ชำระคืนเงินยืมให้เสร็จสิ้นไว้ในที่ปลอดภัยอย่าให้สูญหาย และเมื่อผู้ยืมได้ชำระคืนเงินยืมเสร็จสิ้นแล้ว ให้เก็บรักษาไว้เช่นเดียวกับหลักฐานการจ่าย

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ยืมมิได้ชำระคืนเงินยืมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้หน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมเรียกให้ชดใช้เงินยืมตามเงื่อนไขในสัญญาการยืมเงินให้เสร็จสิ้นโดยเร็วอย่างช้าไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด

ในกรณีที่ผู้ยืมไม่อาจปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ ให้หน่วยผู้ให้เบิกซึ่งเป็นผู้ให้ยืมรายงานให้ผู้ว่าการทราบเพื่อพิจารณาสั่งการบังคับให้เป็นไปตามสัญญาการยืมเงินต่อไป

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ผู้ยืมไม่ดำเนินการหักล้างเงินยืมหรือไม่ส่งคืนเงินเหลือจ่ายตามข้อ ๓๘ หรือไม่ได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาตามข้อ ๓๙ หรือได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาตามข้อ ๓๙ แล้ว แต่ไม่ดำเนินการหักล้างเงินยืมภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ฝ่ายการคลังดำเนินการหักเงินเดือนเพื่อชดใช้เงินยืมที่ค้างชำระทั้งหมดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ครบกำหนดตามข้อ ๓๘ ทั้งนี้ การกำหนดเงื่อนไขในการชดใช้เงินยืมดังกล่าวให้ผู้ว่าการกำหนดเป็นแต่ละกรณีไป

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว หากเงินเดือนที่หักไว้ไม่พอกับยอดเงินยืมที่ค้างชำระ ให้ผู้ว่าการสั่งการให้ผู้ยืมดำเนินการชดใช้เงินยืมส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมด

ในกรณีที่ผู้ยืมไม่ดำเนินการชดใช้เงินยืมส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากผู้ว่าการ ให้ฝ่ายการคลังรายงานต่อผู้ว่าการเพื่อสั่งการให้ดำเนินการทางวินัยหรือทางแพ่งแล้วแต่กรณีต่อไป

หมวด ๒ การรับเงิน

ส่วนที่ ๑ วิธีการรับเงิน

ข้อ ๔๕ การรับเงินให้รับเป็นเงินสดการรับเงินเป็นเช็ค ตัวแลกเงิน ดราฟท์ หรือตราสารอย่างอื่น หรือโดยวิธีอื่นใด ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าการกำหนด

ข้อ ๔๖ การรับชำระเงิน ให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินนั้นออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ชำระเงินทุกครั้ง เว้นแต่กรณีที่ผู้ว่าการหรือกระทรวงการคลังกำหนดให้อาจใช้เอกสารอื่นแทนใบเสร็จรับเงินได้ โดยเอกสารดังกล่าวต้องมีการควบคุมจำนวนเงินที่รับทำนองเดียวกับใบเสร็จรับเงิน

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องไปจัดเก็บหรือรับชำระเงินนอกที่ตั้งปกติให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการจัดเก็บหรือรับชำระเงินตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๔๗ ในกรณีทั่วไป ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มเดียวกันรับชำระเงินทุกประเภท แต่ในกรณีที่การรับชำระเงินประเภทใดมีการรับชำระเป็นประจำและมีจำนวนมากรายจะแยกใบเสร็จรับเงินเล่มหนึ่ง สำหรับการชำระเงินประเภทนั้นก็ได้

ข้อ ๔๘ ให้หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่รับเงินบันทึกข้อมูลการรับเงินภายในวันที่ได้รับเงิน ในกรณีที่มีการรับเงินภายหลังจากที่ได้ปิดบัญชีสำหรับวันนั้นแล้ว ให้บันทึกข้อมูลการรับเงินในวันทำการถัดไป

เงินประเภทใดมีใบเสร็จรับเงินในวันเดียวกันหลายฉบับ จะรวมเงินรับประเภทนั้นตามสำเนาใบเสร็จทุกฉบับมาบันทึกเป็นรายการเดียวกันก็ได้ ในกรณีที่รวบรวมมาบันทึกเป็นรายการเดียวกันให้แสดงให้ทราบว่าเป็นเงินตามใบเสร็จ เลขที่ใดถึงเลขที่ใด จำนวนเงินรวมทั้งสิ้นเท่าใดไว้ด้านหลังสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย พร้อมทั้งให้จัดทำบันทึกสรุปรายการและจำนวนเงินในใบเสร็จรับเงินแต่ละฉบับซึ่งเป็นเงินรับประเภทเดียวกันติดไว้บนใบเสร็จรับเงินประเภทนั้นด้วย

ข้อ ๔๙ เมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บหรือรับชำระเงินนำเงินที่ได้รับ พร้อมกับสำเนาใบเสร็จรับเงินและเอกสารอื่นที่จัดเก็บในวันนั้นทั้งหมด ส่งให้แก่เจ้าหน้าที่การเงินผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๕๐ ให้หน่วยผู้ให้เบิกจัดให้มีการตรวจสอบจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่การเงินได้รับตามข้อ ๔๙ กับหลักฐานและข้อมูลการรับเงินที่บันทึกไว้ว่าถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

หากการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งปรากฏว่าถูกต้อง ให้หน่วยผู้ให้เบิกแสดงยอดรวมเงินทั้งสิ้นตามใบเสร็จรับเงินทุกฉบับที่ได้รับในวันนั้นไว้ในสำเนาใบเสร็จรับเงินฉบับสุดท้าย และลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย แต่หากไม่ถูกต้องให้หน่วยผู้ให้เบิกทำรายงานให้ผู้ว่าการทราบทันทีเพื่อพิจารณาส่งการต่อไป

ส่วนที่ ๒ ใบเสร็จรับเงิน

ข้อ ๕๑ ใบเสร็จรับเงิน ให้ใช้ตามแบบที่ผู้ว่าการกำหนด โดยจัดทำเป็นรูปเล่ม และให้มีสำเนายึดติดเล่มไว้อย่างน้อยหนึ่งฉบับ ใบเสร็จรับเงินที่ออกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าการกำหนด

ข้อ ๕๒ ใบเสร็จรับเงิน ให้พิมพ์หมายเลขกำกับเล่ม และหมายเลขกำกับใบเสร็จรับเงิน เรียงกันไปทุกฉบับ

ข้อ ๕๓ ให้ฝ่ายการคลังจัดทำทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงินไว้ เพื่อให้ทราบ และสามารถตรวจสอบได้ว่าได้จัดพิมพ์ขึ้นเป็นจำนวนเท่าใด ได้จ่ายใบเสร็จรับเงินเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด ให้หน่วยงานใด พนักงาน เจ้าหน้าที่การเงิน หรือผู้ใดไปดำเนินการจัดเก็บเงินเมื่อวัน เดือน ปีใด

ข้อ ๕๔ ในการจ่ายใบเสร็จรับเงินให้แก่หน่วยงาน พนักงาน เจ้าหน้าที่การเงิน หรือผู้ใด ให้ฝ่ายการคลังจ่ายใบเสร็จรับเงินเพื่อจัดเก็บเงิน โดยให้พิจารณาจ่ายในจำนวนที่เหมาะสมแก่ลักษณะงานที่ปฏิบัติ และให้มีหลักฐานการรับส่งใบเสร็จรับเงินนั้นไว้ด้วย

ข้อ ๕๕ ใบเสร็จรับเงินเล่มใด เมื่อไม่มีความจำเป็นต้องใช้ หรือไม่มีการจัดเก็บเงินต่อไปอีก ให้เจ้าหน้าที่การเงินที่มีหน้าที่เกี่ยวกับใบเสร็จรับเงินเล่มนั้น นำส่งคืนฝ่ายการคลังโดยเร็ว

ข้อ ๕๖ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้เจ้าหน้าที่การเงินซึ่งรับใบเสร็จรับเงินเพื่อไปดำเนินการจัดเก็บเงินนั้น รายงานให้ฝ่ายการคลังทราบว่ามิใบเสร็จรับเงินอยู่ในความรับผิดชอบเล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด และได้ใช้ใบเสร็จรับเงินไปแล้วกี่ฉบับ เล่มใด เลขที่ใดถึงเลขที่ใด อย่างช้าไม่เกินวันที่ ๓๑ ตุลาคม ของปีงบประมาณถัดไป

ให้ฝ่ายการคลังจัดทำบันทึกสรุปรายงานการใช้ใบเสร็จรับเงินในแต่ละปีงบประมาณเสนอต่อผู้ว่าการเพื่อทราบบันทึกสรุปรายงานการใช้ใบเสร็จรับเงิน ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้ว่าการกำหนด

ข้อ ๕๗ ใบเสร็จรับเงินเล่มใดใช้สำหรับปีงบประมาณใด ให้ใช้รับเงินภายในปีงบประมาณนั้นเท่านั้น เมื่อเริ่มปีงบประมาณใหม่ก็ให้ใช้ใบเสร็จรับเงินเล่มใหม่ ใบเสร็จรับเงินฉบับใดยังไม่ใช้ ให้คงติดไว้กับเล่ม แต่ให้ปฎิ เจาจรู หรือประทับตราเลิกใช้ เพื่อให้เป็นที่สังเกตว่าไม่อาจใช้รับเงินได้อีกต่อไป

ข้อ ๕๘ ห้ามขูด ลบ แก้ไข เพิ่มเติม จำนวนเงินหรือชื่อผู้ชำระเงินในใบเสร็จรับเงิน หากใบเสร็จรับเงินฉบับใดลงรายการรับเงินผิดพลาดก็ให้ขีดฆ่าจำนวนเงินและเขียนใหม่ทั้งจำนวน แล้วให้ผู้รับเงินลงลายมือชื่อกำกับการขีดฆ่านั้นไว้ด้วย หรือขีดฆ่าเลิกใช้ใบเสร็จรับเงินนั้นทั้งฉบับ โดยออกฉบับใหม่แทน ใบเสร็จรับเงินที่ขีดฆ่าเลิกใช้ของเล่มใดให้ติดไว้กับสำเนาใบเสร็จรับเงินของเล่มนั้น

ข้อ ๕๙ ให้ฝ่ายการคลังเก็บรักษาสำเนาใบเสร็จรับเงินซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินยังมีได้ตรวจสอบไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้สูญหายหรือเสียหายได้ และเมื่อได้ตรวจสอบแล้วก็ให้เก็บรักษาไว้อย่างเอกสารธรรมดาได้

หมวด ๓
การเก็บรักษาเงิน

ส่วนที่ ๑
สถานที่เก็บรักษา

ข้อ ๖๐ การเก็บรักษาเงิน ให้หน่วยผู้ให้เบิกจัดให้มีตู้নিরক্ষ্যสำหรับเก็บรักษาเงิน โดยให้ตั้งไว้ในที่ปลอดภัยในหน่วยผู้ให้เบิกนั้น

ข้อ ๖๑ ตู้নিরক্ষ্যให้มีลูกกุญแจอย่างน้อยสองสำรับ แต่ละสำรับไม่น้อยกว่าสองดอกแต่ไม่เกินสามดอก แต่ละดอกต้องมีลักษณะต่างกัน โดยสำรับหนึ่งมอบให้กรรมการเก็บรักษาเงิน ส่วนสำรับที่เหลือให้เก็บรักษาไว้ที่หน่วยผู้ให้เบิก

ส่วนที่ ๒
การเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๖๒ ให้หน่วยผู้ให้เบิกจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันเป็นประจำทุกวัน หากวันใดไม่มีการรับจ่ายเงิน จะไม่ทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันสำหรับวันนั้นก็ได้ แต่ให้หมายเหตุในรายงานเงินคงเหลือประจำวันที่มีการรับจ่ายเงินวันถัดไปด้วยให้หน่วยผู้ให้เบิกเก็บรักษาเงินสดไว้ ไม่เกินวันละสามหมื่นบาท ถ้าเกินจะต้องนำฝากธนาคารทันที และหากมีความจำเป็นจะต้องเก็บรักษาเงินสดไว้เกินกว่าสามหมื่นบาท ให้เสนอผู้ว่าการหรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมายพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๖๓ ทุกวันทำการเมื่อสิ้นเวลารับจ่ายเงิน ให้เจ้าหน้าที่การเงินผู้รับผิดชอบตรวจสอบจำนวนเงินสดและเช็คคงเหลือกับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และนำเงินที่จะเก็บรักษาและรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ส่งมอบให้แก่คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๖๔ ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินร่วมกันตรวจสอบเงินและเอกสารแทนเงินกับรายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อปรากฏว่าถูกต้องแล้วให้นำเงินเข้าในตู้নিরক্ষ্য และให้กรรมการเก็บรักษาเงินทุกคนลงลายมือชื่อในรายงานเงินคงเหลือประจำวันไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ปรากฏว่าเงินที่ได้รับมอบให้เก็บรักษาไม่ตรงกับจำนวนซึ่งแสดงไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงินและเจ้าหน้าที่การเงินผู้รับผิดชอบร่วมกันบันทึกจำนวนเงินที่ตรวจนับได้นั้นไว้ในรายงานเงินคงเหลือประจำวันและลงลายมือชื่อร่วมกัน แล้วนำเงินเข้าเก็บรักษาในตู้নিরক্ষ্য แล้วให้กรรมการเก็บรักษาเงินรายงานให้ผู้ว่าการทราบทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

กรณีที่เป็นกรณีการเก็บรักษาเงินของศูนย์ กกท. ภาค เมื่อปรากฏเหตุตามที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้กรรมการเก็บรักษาเงินของศูนย์ กกท. ภาคนั้น รายงานให้ผู้ว่าการศูนย์ กกท. ภาค และผู้ว่าการทราบทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๖๕ รายงานเงินคงเหลือประจำวัน เมื่อกรรมการเก็บรักษาเงินได้ลงลายมือชื่อแล้ว ให้เจ้าหน้าที่การเงินผู้รับผิดชอบเสนอผู้ว่าการหรือผู้ที่ผู้ว่าการมอบหมายเพื่อทราบ

กรณีที่เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินของศูนย์ กทท. ภาค ให้เจ้าหน้าที่การเงินผู้รับผิดชอบเสนอรายงานเงินคงเหลือประจำวันต่อผู้อำนวยการศูนย์ กทท. ภาค เพื่อทราบ

ข้อ ๖๖ เมื่อนำเงินเข้าเก็บในตู้নির্যইเรียบร้อยแล้ว ให้กรรมการเก็บรักษาเงิน ล็อคกุญแจตู้নির্যইให้เรียบร้อย

ข้อ ๖๗ ในวันทำการถัดไป หากจะต้องนำเงินออกจ่าย ให้คณะกรรมการเก็บรักษาเงิน มอบเงิน ที่เก็บรักษาทั้งหมดให้เจ้าหน้าที่การเงินผู้รับผิดชอบรับไปจ่าย โดยให้ลงลายมือชื่อรับเงินไว้ในรายงานเงิน คงเหลือประจำวันก่อนวันทำการที่รับเงินนั้นไปจ่าย

ข้อ ๖๘ การเปิดตู้নির্যই ให้กรรมการเก็บรักษาเงินตรวจสอบสภาพความเรียบร้อยของกุญแจ ก่อนเปิดตู้নির্যই เมื่อปรากฏว่าอยู่ในสภาพเรียบร้อยจึงเปิดได้หากปรากฏว่ากุญแจตู้নির্যইอยู่ในสภาพไม่ เรียบร้อยหรือมีพฤติการณ์อื่นใดที่สงสัยว่าจะมีการกระทำต่อตู้নির্যইส่อไปในทางทุจริต ให้กรรมการเก็บรักษา เงินรายงานให้ผู้ว่าการทราบทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป

กรณีที่เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินของศูนย์ กทท. ภาค เมื่อปรากฏเหตุตามที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้กรรมการเก็บรักษาเงินรายงานให้ผู้อำนวยการศูนย์ กทท. ภาค และผู้ว่าการทราบทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการ ต่อไป

ส่วนที่ ๓

กรรมการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๖๙ ให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานระดับ ๓ หรือเทียบเท่าขึ้นไปอย่างน้อยสองคน ทำหน้าที่เป็นกรรมการเก็บรักษาเงิน

ข้อ ๗๐ ให้กรรมการเก็บรักษาเงินเป็นผู้เก็บรักษาลูกกุญแจไว้ในที่ปลอดภัย อย่าให้ สูญหายหรือให้ผู้ใดลักลอบนำไปพิมพ์แบบลูกกุญแจได้ หากปรากฏว่าลูกกุญแจสูญหาย หรือมีกรณีสงสัยว่ามีผู้ ปลอมแปลงลูกกุญแจ ให้รีบรายงานให้ผู้ว่าการทราบเพื่อสั่งการโดยทันที

กรณีที่เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินของศูนย์ กทท. ภาค เมื่อปรากฏเหตุตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้รีบรายงานให้ผู้อำนวยการศูนย์ กทท. ภาค และผู้ว่าการทราบเพื่อสั่งการโดยทันที

ข้อ ๗๑ ถ้ากรรมการเก็บรักษาเงินผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงาน ตามข้อ ๖๙ เป็นกรรมการเก็บรักษาเงินแทนชั่วคราวให้ครบจำนวน โดยการแต่งตั้งผู้ที่จะเป็นกรรมการเก็บ รักษาเงินแทน จะแต่งตั้งไว้เป็นการประจำก็ได้

ข้อ ๗๒ การส่งมอบและรับมอบลูกกุญแจระหว่างกรรมการเก็บรักษาเงินกับผู้ปฏิบัติหน้าที่ กรรมการเก็บรักษาเงินแทนตามข้อ ๗๑ ให้บุคคลดังกล่าวตรวจนับเงินและหลักฐานแทนเงินที่เก็บรักษาไว้ในตู้ নির্যইให้ถูกต้องตามรายงานเงินคงเหลือประจำวัน แล้วบันทึกการส่งมอบและรับมอบ พร้อมกับลงลายมือชื่อกรรมการเก็บรักษาเงินและผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนทุกคนไว้ในรายงานเงิน คงเหลือประจำวันนั้น ห้ามกรรมการเก็บรักษาเงินหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่กรรมการเก็บรักษาเงินแทนตามข้อ ๗๑ มอบ ลูกกุญแจให้ผู้อื่นทำหน้าที่แทน

หมวด ๔
การนำเงินฝากธนาคาร

ข้อ ๗๓ เงินที่คงค้างที่อยู่ในความรับผิดชอบของ กทท.ให้นำไปฝากธนาคารที่กระทรวงการคลังกำหนดในวันที่ได้รับเงิน หรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

ข้อ ๗๔ การนำเงินฝาก ให้จัดทำใบนำฝากเงิน พร้อมทั้งนำเงินสด เช็ค ตั๋วแลกเงิน ดราฟท์ หรือตราสารอย่างอื่นฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของ กทท.

เมื่อนำเงินฝากเรียบร้อยแล้วให้นำสำเนาใบนำฝากเงินที่ธนาคารให้เลขอ้างอิงกลับมาเป็นหลักฐานจำนวนหนึ่งฉบับ

ข้อ ๗๕ ให้หน่วยผู้ให้เบิกบันทึกข้อมูลการนำฝากเงิน โดยระบุวันที่ที่นำเงินฝากเข้าบัญชีธนาคารและจำนวนเงินตามสำเนาใบนำฝากเงิน โดยต้องบันทึกข้อมูลภายในวันที่นำฝาก หรืออย่างช้าภายในวันทำการถัดไป

หมวด ๕
การกันเงินไว้เบิกเหลื่อมปี

ข้อ ๗๖ การกันเงินงบประมาณที่มีใช้เงินอุดหนุนประจำปีไว้เพื่อเบิกเหลื่อมปี ให้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงการคลัง การกันเงินงบประมาณที่เป็นเงินอุดหนุนประจำปีไว้เพื่อเบิกเหลื่อมปี ให้เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติ การกันเงินนอกงบประมาณไว้เพื่อเบิกเหลื่อมปี ให้เสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาอนุมัติ

หมวด ๖
การควบคุมและตรวจสอบ

ข้อ ๗๗ ให้หน่วยผู้ให้เบิกนำเอกสารการรับจ่ายเงินมาเป็นหลักฐานบันทึกบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป

ข้อ ๗๘ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้ฝ่ายการคลังจัดทำรายงานการเงินเสนอผู้ว่าการภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ เพื่อพิจารณาและจัดส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗
สุวัตร สิริทิลล่อ
ปลัดกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา
ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยแห่ง

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยสื่อเบลเซอร์ของการกีฬาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๓๔

เพื่อความเหมาะสมและเป็นเกียรติแก่กรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย พนักงานระดับสูงของการกีฬาแห่งประเทศไทย ประธานคณะกรรมการกีฬาจังหวัด และบุคคลอื่นที่คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยเห็นสมควร ในการที่จะไปร่วมพิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกีฬาโดยสวมเสื้อเบลเซอร์ของการกีฬาแห่งประเทศไทย คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยจึงสมควรวางระเบียบ ว่าด้วยสื่อเบลเซอร์ของการกีฬาแห่งประเทศไทยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทยว่าด้วย สื่อเบลเซอร์ของการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยว่าด้วย สื่อเบลเซอร์ของกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๖

ข้อ ๔ สื่อเบลเซอร์ของการกีฬาแห่งประเทศไทยมี ๒ ประเภท คือ

ประเภทที่ ๑ เป็นเสื้อนอกสากลคอเบาะ สีน้ำเงินเข้มมีดุมโลหะสีทอง กระเป๋าด้านซ้ายบน ปักด้วยดินสีทอง (เป็นส่วนใหญ่) เป็นรูปตราเครื่องหมายของการกีฬาแห่งประเทศไทย และมีชื่อการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นภาษาอังกฤษว่า “SPORT AUTHORITY OF THAILAND” ปักอยู่ด้านล่าง

ประเภทที่ ๒ เช่นเดียวกับประเภทที่ ๑ แต่กระเป๋าด้านซ้ายบนให้ปักด้วยไหมหรือด้ายสี และไม่มีชื่อการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นภาษาอังกฤษปักอยู่ด้านล่าง

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิใช้สื่อเบลเซอร์ตามระเบียบนี้ คือ

(๑) กรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย พนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทยตั้งแต่ตำแหน่งมาตรฐาน พนักงานระดับ ๙ ขึ้นไป ประธานคณะกรรมการกีฬาจังหวัด และผู้ที่คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยเห็นสมควรให้มีสิทธิใช้สื่อเบลเซอร์ประเภทที่ ๑

(๒) ผู้ที่ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเห็นสมควรให้มีสิทธิใช้สื่อเบลเซอร์ประเภทที่ ๒ ผู้ที่มีสิทธิใช้สื่อเบลเซอร์ประเภทที่ ๑ เมื่อพ้นจากตำแหน่งที่ดำรงอยู่ (โดยไม่มีความผิด) ก็ให้มีสิทธิใช้สื่อเบลเซอร์นั้นได้ต่อไป

ข้อ ๖ โอกาสที่จะใช้สื่อเบลเซอร์ตามระเบียบนี้ คือ

(๑) พิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกีฬา

(๒) พิธีการต่าง ๆ ที่มีกำหนดการ หรือบัตรเชิญระบุให้แต่งกายโดยใช้สื่อเบลเซอร์

(๓) พิธีการต่าง ๆ ของการกีฬาแห่งประเทศไทย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๔

ม.ร.ว. เกษมสโมสร เกษมศรี

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการใช้อาคารที่พักนักกีฬา พ.ศ. ๒๕๓๙

เพื่อให้การใช้อาคารที่พักนักกีฬาของกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกีฬาแห่งประเทศไทย จึงวางระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การขออนุญาตเข้าพัก อัตราค่าบำรุง และข้อปฏิบัติการเข้าพักในอาคารที่พักนักกีฬาไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการใช้อาคารที่พักนักกีฬา พ.ศ. ๒๕๓๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๓๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการใช้อาคารที่พักนักกีฬา พ.ศ. ๒๕๓๖” คำสั่งและข้อปฏิบัติอื่นใดซึ่งกำหนดใช้แล้วตามระเบียบข้างต้น หรือขัดแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย

“รองผู้ว่าการ” หมายความว่า รองผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย ฝ่ายบริหาร

“อาคารที่พักนักกีฬา” หมายความว่า อาคารที่ กท. สร้างขึ้นให้เป็นที่พักสำหรับนักกีฬา เจ้าหน้าที่หรือผู้ที่ กท. อนุญาตให้เข้าพัก เพื่อการฝึกซ้อมและแข่งขันหรือประโยชน์ทางการกีฬา และให้หมายรวมถึงทรัพย์สินต่างๆ ของ กท. ภายในอาคารที่พักนักกีฬาด้วย

ข้อ ๕ สมาคม หน่วยงานของรัฐ หรือสถาบันเอกชน ที่ประสงค์จะใช้อาคารที่พักนักกีฬา ให้ยื่นแสดงความจำนงเป็นหนังสือพร้อมรายชื่อผู้จะเข้าพัก แจ้ง กท. ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน ก่อนวันเริ่มใช้อาคารที่พักนักกีฬา

ข้อ ๖ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเบื้องต้นตรวจสอบคำขออนุญาต และเอกสารเบื้องต้นก่อนนำเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อขออนุมัติการใช้

ผลการพิจารณาเป็นประการใดให้แจ้งแก่ผู้ขออนุญาตภายใน ๕ วันทำการ นับตั้งแต่วันที่รับคำขออนุญาต

ข้อ ๗ เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้ผู้ขออนุญาตนำเงินค่าบำรุงการเข้าพักไปชำระที่ฝ่ายการคลังตามอัตราที่ กท. กำหนด

ข้อ ๘ ห้องพักแบ่งออกเป็นประเภทและอัตราค่าบำรุง ดังนี้

๘.๑ อาคารที่พักนักกีฬาเก่า

๘.๑.๑ ในการเก็บบำรุงตัวนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ และการแข่งขันกีฬานานาชาติ ตั้งแต่ ๔ ชนิดขึ้นไป และสมาคมกีฬานักกีฬาเข้าพักเพื่อเตรียมการแข่งขัน การกีฬาแห่งประเทศไทยจะคิดค่าใช้จ่ายคนละ ๑๐๐.- บาท/วัน

๘.๑.๒ การเข้าพักเพื่อประโยชน์ทางการกีฬาอื่น นอกเหนือจาก ๘.๑.๑ จะทำได้ในกรณีที่พักว่าง โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยจะคิดค่าใช้จ่ายคนละ ๑๕๐.- บาท/วัน

๘.๒ อาคารที่พักนักกีฬา ๓๐๐ เตียง

๘.๒.๑ ในการเก็บบำรุงตัวนักกีฬาเพื่อการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ และการแข่งขันกีฬานานาชาติ ตั้งแต่ ๔ ขาติขึ้นไป และสมาคมกีฬาขอนำนักกีฬาเข้าพัก เพื่อเตรียมการแข่งขัน การกีฬาแห่งประเทศไทยจะคิดค่าใช้จ่ายคนละ ๒๐๐.- บาท/วัน

๘.๒.๒ การเข้าพักเพื่อประโยชน์ทางการกีฬาอื่น นอกเหนือจาก ๘.๒.๑ จะทำได้ในกรณีที่พักว่าง โดยการกีฬาแห่งประเทศไทยจะคิดค่าใช้จ่ายคนละ ๒๕๐.- บาท/วัน

๘.๓ การลดหย่อนหรือลดเว้นค่าใช้จ่ายตามข้อ ๘.๑ และ ๘.๒ ให้อยู่ในดุลยพินิจของ ผู้ว่าการ หรือรองผู้ว่าการเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๙ ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้าพักในอาคารที่พักนักกีฬา ต้องถือปฏิบัติตามระเบียบนี้อย่างเคร่งครัด

๙.๑ แต่งกายสุภาพเมื่อพักในอาคารที่พักนักกีฬา (กางเกงขอสั้น/ยาวที่เรียบร้อย)

๙.๒ ติดบัตรประจำตัวเมื่อเข้า/ออก ตลอดเวลาและจะต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อ เจ้าหน้าที่ทุกครั้งที่มีการตรวจสอบ

๙.๓ ห้ามนำกุญแจห้องพักออกนอกอาคารที่พักโดยเด็ดขาด แต่ให้ฝากไว้ที่เจ้าหน้าที่ เมื่อออกนอกที่พัก

๙.๔ ต้องกลับเข้าอาคารที่พักก่อนเวลา ๒๒.๐๐ น. กรณีมีเหตุจำเป็นให้ผู้ควบคุมทีม แจ้งต่อเจ้าหน้าที่อาคารที่พักเป็นลายลักษณ์อักษรทุกครั้ง

๙.๕ การต้อนรับญาติ/ผู้มาเยือน ให้กระทำ ณ สถานที่ที่ กทท. กำหนด โดย กทท. ไม่อนุญาตให้บุคคลขึ้นไปบนอาคารที่พักโดยเด็ดขาด

๙.๖ สิ่งของมีค่าที่นำติดตัวเข้ามาในอาคารที่พักนักกีฬา หากเกิดการสูญหายไม่ว่าด้วย ประการใดๆ กทท. จะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น

๙.๖ ห้ามประกอบอาหารและ/หรือรับประทานอาหารในห้องพักโดยเด็ดขาด

๙.๘ ห้ามเล่นการพนัน ต้มสุรา เสพของมีนเมาต่างๆ ในห้องพักโดยเด็ดขาด

๙.๙ ห้ามส่งเสียงหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการรบกวนหรือก่อให้เกิดความรำคาญ

แก่ผู้อื่น

๙.๑๐ ห้ามนำอาวุธ สิ่งผิดกฎหมาย สัตว์เลี้ยง เข้ามาในบริเวณอาคารที่พักนักกีฬา

ข้อ ๑๐ หากผู้ใช้ที่พักนักกีฬาไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใดๆ กทท. สงวนสิทธิ์ ที่จะยกเลิกการอนุญาตใช้อาคารที่พักนักกีฬา รวมทั้งมีสิทธิ์เรียกรอ้งค่าเสียหายที่เกิดขึ้น

ข้อ ๑๑ ผู้เข้าพักต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่สำรวจความเรียบร้อยของห้องพักก่อนเลิกใช้ หากไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น กทท. จะคืนหลักประกันให้ (ถ้ามี)

ข้อ ๑๒ กรณีผู้เข้าพักกระทำการใดๆ ให้ทรัพย์สินของการกีฬาแห่งประเทศไทยสูญหาย หรือเสียหายไม่ว่าด้วยประการใดๆ ผู้เข้าพักนั้นต้องรับผิดชอบชดใช้ตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๓ ให้ผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาสถานกีฬา เป็นผู้รักษาการใช้เป็นไปตามระเบียบนี้กับให้มี อำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๙

สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์

ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยเข็มวิริยะ อุทิศและเกียรติบัตรของพนักงาน
พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีการยกย่องพนักงาน เพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ด้วยความวิริยะ อุทิศตน เสียสละกำลังกายและกำลังความคิดประกอบกิจอันเป็นประโยชน์ยิ่งเพื่อความก้าวหน้าของการกีฬาแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทยจึงได้กำหนดให้จัดทำเข็มวิริยะ อุทิศ และเกียรติบัตรของพนักงานขึ้น

อาศัยอำนาจตามความมาตรา ๑๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ จึงวางระเบียบว่าด้วยเข็มวิริยะ อุทิศ และเกียรติบัตรของพนักงานไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยเข็มวิริยะ อุทิศ และเกียรติบัตรของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กกท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อ ๔ เข็มวิริยะ อุทิศ จำแนกเป็น ๓ อันดับ คือ

อันดับ ๑ เข็มรัศมีสีทอง

อันดับ ๒ เข็มรัศมีเงิน

อันดับ ๓ เข็มรัศมีทองแดง

ข้อ ๕ เข็มวิริยะ อุทิศมีลักษณะเข็มเป็นโลหะกลมแบน เส้นผ่าศูนย์กลาง ๔.๐ เซนติเมตร ด้านหน้ามีรูปตรา กกท. ประดับในวงกลมใจกลางเข็ม พื้นลงยาสีขาวยาวเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑.๗ เซนติเมตร ถัดมาเป็นวงแหวนล้อมรอบพื้นลงยาสีน้ำเงิน กว้าง ๐.๕ เซนติเมตร ส่วนบนวงแหวนมีอักษร “วิริยะ อุทิศ” ส่วนล่างของวงแหวนมีอักษร “๓๐ ปี ๒๕ ปี หรือ ๑๕ ปี” แล้วแต่กรณี เป็นตัวอักษรสีทอง ซึ่งมีขอบนอกสุดเป็นรัศมีตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๖ ให้มอบเข็มวิริยะ อุทิศแก่พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ใน กกท. ตั้งแต่ ๓๐ ปี ๒๕ ปี หรือ ๑๕ ปี พร้อมเกียรติบัตรในวันคล้ายวันสถาปนา กกท. ดังนี้

๖.๑ พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ใน กกท. ครบ ๓๐ ปี ให้ได้รับเข็มวิริยะ อุทิศรัศมีทอง (เข็มอันดับ ๑)

๖.๒ พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ใน กกท. ครบ ๒๕ ปี ให้ได้รับเข็มวิริยะ อุทิศรัศมีเงิน (เข็มอันดับ ๒)

๖.๓ พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ใน กกท. ครบ ๑๕ ปี ให้ได้รับเข็มวิริยะ อุทิศรัศมีทองแดง (เข็มอันดับ ๓) คุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับเข็มวิริยะ อุทิศ ให้ประดับไว้ที่กลางอกเสื้อด้านขวาสำหรับเครื่องแบบพนักงาน

ข้อ ๘ ให้ผู้ว่าการ กทท. รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหา
เกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖
สนธยา คุณปลื้ม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

หลักเกณฑ์คุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับเข็มวิริยะอุทิศและเกียรติบัตรของพนักงาน

บุคคลที่พึงได้รับการพิจารณาเสนอขอรับเข็มวิริยะอุทิศ จะต้องมีความคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๑. เป็นพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย
  ๒. เป็นผู้ประพฤติและปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่การกีฬาแห่งประเทศไทย ด้วยความอุตสาหะ ซื่อสัตย์ และเอาใจใส่ต่อหน้าที่สม่าเสมอ
  ๓. การเสนอขอรับเข็มวิริยะอุทิศ จะขอรับเข็มก่อนครบกำหนดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้แห่งระเบียบนี้ได้
  ๔. พนักงาน ต้องปฏิบัติหน้าที่ติดต่อกันมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ ปีบริบูรณ์ ๒๕ ปีบริบูรณ์ หรือ ๑๕ ปีบริบูรณ์ แล้วแต่กรณี นับตั้งแต่วันเริ่มจ้างจนถึงวันก่อนวันคล้ายวันสถาปนากการกีฬาแห่งประเทศไทยของปีที่จะขอรับเข็มไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน รวมทั้งพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ ๓๐ ปีขึ้นไป ให้ถือว่าเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลดังกล่าวในการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นเวลาปฏิบัติหน้าที่ในการกีฬาแห่งประเทศไทย ๓๐ ปีบริบูรณ์ นับแต่วันที่ระเบียบใช้บังคับ
- พนักงานที่เคยถูกลงโทษทางวินัยในปีใด จะไม่นับระยะเวลาของปีนั้นรวมเข้าเป็นเวลาการปฏิบัติหน้าที่ในการเสนอขอรับเข็ม

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการคัดเลือกเจ้าภาพระดับภาคในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
และกีฬาเยาวชนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๖

เพื่อให้การคัดเลือกเจ้าภาพระดับภาคในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และกีฬาเยาวชนแห่งชาติ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความวข้อ ๕ และข้อ ๑๐ (๑) แห่งข้อบังคับ กท. ฉบับที่ ๒๑ ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และข้อบังคับ กท. ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการคัดเลือกเจ้าภาพระดับภาคในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และกีฬาเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“เจ้าภาพ” หมายความว่า จังหวัดเจ้าภาพจัดการแข่งขันคัดเลือกนักกีฬาในระดับภาค เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และกีฬาเยาวชนแห่งชาติ

“ภาค” หมายความว่า กลุ่มของจังหวัดที่แบ่งเพื่อการแข่งขันกีฬาแห่งชาติและกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ตามข้อบังคับ กท. ฉบับที่ ๒๑ ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และข้อบังคับ กท. ว่าด้วยการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๕ การเสนอขอเป็นเจ้าภาพจะต้องทำในนามจังหวัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกีฬาจังหวัดเท่านั้น

ข้อ ๖ การคัดเลือกเจ้าภาพ ให้จังหวัดที่อยู่ภายในภาคตกลงกันเลือกจังหวัดใดจังหวัดหนึ่งเป็นจังหวัดเจ้าภาพ และให้เจ้าภาพจัดการแข่งขันในปีนั้น ๆ แจ้งผลการคัดเลือกให้ กท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อ ๗ การคัดเลือกเจ้าภาพ ต้องกระจายโอกาสให้จังหวัดภายในภาค

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกเจ้าภาพ มีดังต่อไปนี้

(๑) ความพร้อมด้านสนาม

(๑.๑) สนามกีฬากลาง เพื่อใช้เป็นสถานที่จัดพิธีเปิด - ปิด การแข่งขัน

(๑.๒) ลู่วิ่ง - ลาน ยางสังเคราะห์ ขนาดมาตรฐานสากล สำหรับแข่งขันกรีฑา

(๑.๓) สระว่ายน้ำ ขนาดมาตรฐานสากล

(๑.๔) โรงยิมเนเซียมและสนามกีฬากลางแจ้งที่ได้มาตรฐานและมีจำนวนเพียงพอ

กับชนิดกีฬาที่จัดแข่งขัน

(๑.๕) สนามฝึกซ้อมได้มาตรฐานเพียงพอกับจำนวนชนิดกีฬาที่จัดแข่งขัน และไม่

ห่างไกลที่ฝึกนักกีฬา

(๒) ความพร้อมด้านที่พัก

(๒.๑) มีที่พักเพียงพอต่อจำนวนนักกีฬา เจ้าหน้าที่ ผู้ตัดสิน คณะกรรมการจัดการแข่งขัน และผู้สังเกตการณ์จากจังหวัดต่าง ๆ

(๒.๒) มีความสะดวกต่อการเดินทางไปยังสนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขัน

(๒.๓) มีที่พักเพียงพอ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ผู้สนใจชมการแข่งขัน ตลอดทั้งผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ

(๓) ความพร้อมด้านบุคลากร

(๓.๑) มีบุคลากรเพียงพอที่จะร่วมกันจัดการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓.๒) มีองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่สามารถรองรับและสนับสนุนการจัดการแข่งขัน

(๔) ความพร้อมด้านคมนาคมและการสื่อสาร เพื่อความสะดวกสำหรับนักกีฬา เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ

(๕) ความพร้อมด้านความปลอดภัยและการจราจร มีบุคลากรรักษาความปลอดภัยเพียงพอ และมีระบบจราจรที่ดี

(๖) ความพร้อมด้านงบประมาณ มีงบประมาณสนับสนุนการจัดการแข่งขันได้อย่างเพียงพอ และหน่วยงานองค์กรภายในจังหวัดให้การสนับสนุนงบประมาณเป็นอย่างดี

(๗) ความพร้อมอื่น ๆ

(๗.๑) ความพร้อมด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ

(๗.๒) ความพร้อมด้านสถานพยาบาล

(๗.๓) ความสนใจและการสนับสนุนกีฬาของประชาชนในจังหวัด

(๗.๔) ความพร้อมด้านประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่

ข้อ ๙ เจ้าภาพสามารถกระจาย และมอบหมายให้จังหวัดอื่น ๆ ภายในภาคที่เสนอขอเป็นเจ้าภาพร่วมจัดการแข่งขันในชนิดกีฬาที่จังหวัดนั้น ๆ มีศักยภาพและความพร้อมในด้านต่าง ๆ ได้

ข้อ ๑๐ เจ้าภาพต้องแจ้งกำหนดการแข่งขัน ชนิดและประเภทกีฬาที่จัดการแข่งขัน สถานที่จัดพิธีเปิด - ปิดการแข่งขัน สนามแข่งขันและฝึกซ้อม ฯลฯ ให้ กกท. ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนพิธีเปิดการแข่งขันระดับภาคไม่น้อยกว่าสี่เดือน

ข้อ ๑๑ หากเจ้าภาพไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กกท. กำหนด ให้ กกท. มีอำนาจยกเลิกการเป็นเจ้าภาพ

ข้อ ๑๒ กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และถือเป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ว่าการ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สันติภาพ เตชะวณิช

ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการขอและการให้ใช้อุปกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการขอและการให้ใช้อุปกรณ์เครื่องนอนของกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการขอและการให้ใช้อุปกรณ์เครื่องนอน พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการขอและการให้ใช้อุปกรณ์เครื่องนอน พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๔ บรรดาข้อความ ระเบียบ หรือคำสั่งใดๆ ที่กำหนดไว้แล้วหรือซึ่งขัดแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“กทท.” หมายถึง การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายถึง ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“อุปกรณ์เครื่องนอน” หมายถึง ที่นอน หมอน มุ้ง ผ้าห่ม ผ้าปูที่นอน ปลอกหมอน และให้หมายรวมถึงอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

“บุคคลผู้ขอใช้” หมายถึง บุคคลธรรมดา นิติบุคคล หรือหน่วยงานใดๆ ที่ประสงค์จะใช้และขอใช้อุปกรณ์เครื่องนอน

ข้อ ๖ บุคคลผู้ขอใช้ ต้องยื่นคำขออนุญาตต่อ กทท. เป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมวัตถุประสงค์ การขอใช้ จำนวนอุปกรณ์เครื่องนอน และระยะเวลาการใช้โดยชัดเจน บุคคลผู้ขอใช้อุปกรณ์เครื่องนอนจะต้องได้รับอนุญาตจาก กทท. ก่อน

ข้อ ๗ บุคคลผู้ขอใช้ ต้องวางเงินมัดจำเพื่อเป็นหลักประกันความเสียหายหรือสูญหายใดๆ อันอาจเกิดกับอุปกรณ์เครื่องนอน ณ งานการเงินส่วนกลาง กองงบประมาณและการเงิน ฝ่ายการคลัง ดังนี้

(๑) หน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา สมาคมกีฬา หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ วางเงินมัดจำ ๑๐% ของราคาอุปกรณ์เครื่องนอนที่ได้รับอนุญาต

(๒) หน่วยงานใดๆ ที่มีได้กำหนดไว้ตาม (๑) วางเงินมัดจำ ๒๐% ของราคาอุปกรณ์เครื่องนอนที่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๘ อัตราค่าบำรุงการใช้อุปกรณ์เครื่องนอนให้เป็นไปตามบัญชีท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙ กำหนดค่าบำรุงการใช้ จำนวนเงินมัดจำ จะได้รับการพิจารณายกเว้นหรือลดหย่อนได้ โดยอนุมัติจากผู้ว่าการ

ข้อ ๑๐ บุคคลผู้ขอใช้ ต้องส่งคืนอุปกรณ์เครื่องนอนเมื่อครบกำหนดการขอใช้ กรณีมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาการใช้ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ

ข้อ ๑๑ กรณีอุปกรณ์เครื่องนอนเสียหาย สูญหาย หรือบุคคลผู้ขอใช้ไม่สามารถนำส่งคืน กทท. ด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม ให้บุคคลผู้ขอใช้ชดเชยค่าอุปกรณ์เครื่องนอนแก่ กทท. ภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก กทท. ค่าอุปกรณ์เครื่องนอน ให้เป็นไปตามบัญชีแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ ให้หัวหน้างานบริการ กองบริหารทรัพย์สิน ฝ่ายสถานกีฬาและบริการ มีหน้าที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ ให้ผู้อำนวยการฝ่ายสถานกีฬาและบริการ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖

สันติภาพ เตชะวณิช

ผู้อำนวยการกีฬาแห่งประเทศไทย

บัญชีท้ายระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการขอและการให้ใช้อุปกรณ์
พ.ศ. ๒๕๕๖

อุปกรณ์เครื่องนอน	ค่าบำรุงรักษาอุปกรณ์/ชุด/บาท	หมายเหตุ
ที่นอน	ชุดละ ๓๐ บาท (เดิม ๒๐ บาท)	ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน หากเกินกำหนดคิดค่าปรับ ๕๐ % จากจำนวนค่าบำรุง ที่เกิดขึ้นต่อวัน
หมอนพร้อมปลอกหมอน		
มุ้ง		
ผ้าห่ม		
ผ้าปูที่นอน		

อุปกรณ์เครื่องนอน	ค่าใช้จ่ายเสียหาย/สูญหาย/บาท	หมายเหตุ
ที่นอน	หลังละ ๘๐๐ บาท	ในกรณีที่เกิดการชำรุด/สูญหาย ผู้ขอใช้จะต้องดำเนินการค่าใช้จ่าย ให้กับ กกท. ในแต่ละรายการ
หมอนพร้อมปลอกหมอน	ชุดละ ๑๒๐ บาท	
มุ้ง	หลังละ ๑๗๐ บาท	
ผ้าห่ม	ผืนละ ๓๐๐ บาท	
ผ้าปูที่นอน	ผืนละ ๓๐๐ บาท	

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินโบนัสคณะกรรมการ และพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบการเบิกจ่ายเงินโบนัสของคณะกรรมการ และพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อรองรับระบบประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ มติคณะรัฐมนตรี และที่กระทรวงการคลังกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ แห่งข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยเงินโบนัสคณะกรรมการ และพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินโบนัสคณะกรรมการ และพนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่การประเมินผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กทท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย และหมายความรวมถึงรองผู้ว่าการด้วย

“เงินโบนัส” หมายความว่า เงินที่ กทท. จ่ายให้คณะกรรมการ และพนักงานในอัตราที่ได้รับตามผลการดำเนินงานประจำปี

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ของปีหนึ่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีถัดไป

ข้อ ๔ คณะกรรมการต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในปีที่มีการประเมิน ทั้งนี้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งหรือที่ได้รับแต่งตั้งในระหว่างปีที่มีการประเมินให้มีสิทธิได้รับเงินโบนัสตามระยะเวลา การดำรงตำแหน่ง สำหรับประธานกรรมการให้ได้รับเงินโบนัสสูงกว่ากรรมการอื่นหนึ่งในสี่ของจำนวนเงินโบนัสที่กรรมการได้รับ

การจ่ายเงินโบนัสให้แก่คณะกรรมการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามระบบประเมินผลการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ มติคณะรัฐมนตรี และที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ พนักงานมีสิทธิได้รับเงินโบนัส ดังนี้

(๑) พนักงานซึ่งปฏิบัติงานครบรอบปี ให้ได้รับเงินโบนัสตามระบบประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ มติคณะรัฐมนตรี และที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยคำนวณตามอัตราเงินเดือนถัวเฉลี่ยทั้งปีงบประมาณที่ได้รับการประเมิน

(๒) พนักงานที่ปฏิบัติงานไม่ครบรอบปี แต่ได้ปฏิบัติงานมาไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ได้รับเงินโบนัสในอัตราเดียวกับพนักงาน ตาม (๑) แต่ให้คิดคำนวณลดลงตามสัดส่วนของจำนวนเดือนและวันที่ได้ปฏิบัติงานจริง

(ก) พนักงานที่ปฏิบัติงานไม่ครบรอบปี แต่ถึงแก่ความตาย หรือลาออกระหว่างปี หรือลาออกไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือลาติดตามคู่สมรส หรือลาคลอดบุตรตามกฎหมาย หรือถูกยืมตัวไปปฏิบัติงานที่หน่วยงานอื่น หรือไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้ได้รับเงินโบนัสในอัตราเดียวกับพนักงาน ตาม (๑) แต่ให้คิดคำนวณลดลงตามสัดส่วนของจำนวนเดือนและวันที่ได้ปฏิบัติงานจริง

(ข) พนักงานซึ่งลาไปศึกษา ฝึกอบรม สัมมนา ใช้งาน หรือปฏิบัติการวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศ แข่งขันกีฬา ฝึกซ้อมกีฬา หรือฝึกสอนกีฬา เป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสี่เดือน ให้ได้รับเงินโบนัสในอัตราเดียวกับพนักงาน ตาม (๑) แต่ให้คิดคำนวณลดลงตามสัดส่วนของจำนวนเดือนและวันที่ได้ปฏิบัติงานจริง

การนับเดือนให้นับการปฏิบัติงานถึงวันก่อนหน้าวันที่เดียวกันของเดือนถัดไปเป็นหนึ่งเดือน เว้นแต่เริ่มปฏิบัติงานในวันที่หนึ่งให้นับการปฏิบัติงานถึงวันสิ้นเดือนของเดือนนั้นเป็นหนึ่งเดือน

กรณีที่ปฏิบัติงานไม่ครบเดือนให้คำนวณเงินโบนัสเป็นรายวัน

ข้อ ๖ พนักงานที่ลาออก หรือให้ออกโดยไม่มีความผิด มีสิทธิได้รับเงินโบนัสตามหลักเกณฑ์ให้ข้อ ๕ ยกเว้นในกรณีที่ให้ออกเพราะขาดคุณสมบัติพนักงานรัฐวิสาหกิจ ตามข้อบังคับ กท. ฉบับที่ ๑๒ ว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การปรับอัตราเงินเดือน การเลื่อนเงินเดือน และการออกจากงานของพนักงาน

ข้อ ๗ พนักงานที่ถูกสั่งพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน หรืออยู่ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย หรือถูกฟ้องในคดีอาญา ให้รอการจ่ายเงินโบนัสไว้ก่อนจนกว่าการดำเนินการจะแล้วเสร็จ จึงจะพิจารณาจ่ายเงินโบนัสตาม ข้อ ๕ ดังนี้

(๑) กรณีไม่ปรากฏความผิด หรือถูกว่ากล่าวตักเตือน หรือถูกลงโทษภาคทัณฑ์ให้จ่ายเต็มจำนวน

(๒) กรณีถูกลงโทษตัดเงินเดือนให้จ่ายในอัตราสองในสามของจำนวนที่จะได้รับจริง

(๓) กรณีถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนให้จ่ายในอัตราครึ่งหนึ่งของจำนวนที่จะได้รับจริง

ข้อ ๘ พนักงานซึ่งมีสิทธิได้รับเงินโบนัส แต่ปรากฏว่าได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพนักงานผู้นั้นว่ากระทำผิดวินัยก่อนวันที่มีการประเมินเพื่อจัดสรรเงินโบนัส ให้คำนวณและกันเงินโบนัสตามสิทธิที่จะได้รับและรอการจ่ายเฉพาะรายนั้นไว้ก่อน เมื่อผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและมีคำสั่งว่าผู้นั้นไม่มีความผิด หรือมีคำสั่งลงโทษแล้ว ให้พิจารณาดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีคำสั่งว่าผู้นั้นไม่มีความผิด หรือมีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ส่งจ่ายเงินโบนัสที่รอการจ่ายไว้ได้ตามที่ระเบียบนี้กำหนด ถ้าได้รอการจ่ายเงินโบนัสไว้เกินหนึ่งปี ให้ส่งจ่ายเงินโบนัสย้อนหลังไปในแต่ละปีที่ได้รอการจ่ายเงินโบนัสไว้ แม้ว่าผู้นั้นจะได้ออกจากงานไปแล้วก็ตาม

(๒) ถ้ามีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้จ่ายเงินโบนัสที่รอการจ่ายไว้ ถ้าได้รอการจ่ายเงินโบนัสไว้เกินหนึ่งปี ให้จ่ายเงินโบนัสที่รอการจ่ายไว้ในปีที่มีคำสั่งลงโทษ และให้ส่งจ่ายเงินโบนัสย้อนหลังไปในแต่ละปีที่ได้รอการจ่ายโบนัสไว้ตามระเบียบนี้กำหนด แม้ว่าผู้นั้นจะได้ออกจากงานไปแล้วก็ตาม

(๓) ถ้ามีคำสั่งลงโทษไล่ออก หรือให้ออก ให้งดจ่ายเงินโบนัสทุกปีที่ได้รอการจ่ายเงินโบนัสไว้

ข้อ ๙ พนักงานซึ่งมีสิทธิได้รับเงินโบนัส แต่ปรากฏว่าผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนและหน่วยงาน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่พนักงานอัยการ หรือนิติกร กองนิติการ กท. โดยความเห็นชอบของผู้ว่าการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ และศาลได้ประทับฟ้องคดีนั้นแล้ว ก่อนวันได้รับเงินโบนัส ให้คำนวณและกั้นเงินโบนัสตามสิทธิที่จะได้รับและรอการจ่ายเฉพาะรายนั้นไว้ก่อน เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาแล้วให้พิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าศาลพิพากษาว่าผู้นั้นไม่มีความผิด ให้ส่งจ่ายเงินโบนัสที่รอการจ่ายไว้ ถ้าได้รอการจ่ายเงินโบนัสไว้เกินหนึ่งปี ให้ส่งจ่ายเงินโบนัสย้อนหลังไปในแต่ละปีที่ได้รับรอการจ่ายเงินโบนัสไว้แม้ว่าผู้นั้นจะได้ออกจากงานไปแล้วก็ตาม

(๒) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษเบากว่าโทษจำคุก และได้รอการจ่ายเงินโบนัสไว้เกินหนึ่งปี ให้งดจ่ายเงินโบนัสที่รอการจ่ายไว้ในปีที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษ แต่ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานไปแล้วเนื่องจากเกษียณอายุ หรือเหตุอย่างอื่นให้งดจ่ายโบนัสในปีที่จะได้เงินโบนัสปีสุดท้าย ส่วนในปีอื่นให้ส่งจ่ายเงินโบนัสย้อนหลังไปในแต่ละปีที่ได้รับรอการจ่ายเงินโบนัสไว้

(๓) ถ้าศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้งดจ่ายเงินโบนัสทุกปีที่ได้รับรอการจ่ายเงินโบนัสไว้

ข้อ ๑๐ กรณีที่ได้รับรอการจ่ายเงินโบนัสของพนักงานผู้ใดไว้เพราะเหตุถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๘ และหรือเหตุถูกฟ้องคดีตามข้อ ๙ ให้รอการจ่ายเงินโบนัสผู้นั้นไว้จนกว่าผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับรายงานการสอบสวนและมีคำสั่งว่าผู้นั้นไม่มีความผิด หรือมีคำสั่งลงโทษหรือจนกว่าศาลมีคำพิพากษา แล้วจึงพิจารณาการจ่ายเงินโบนัสตามข้อ ๘ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือตามข้อ ๙ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี โดยจะพิจารณาการจ่ายเงินโบนัสที่รอการจ่ายไว้ นับแต่วันที่มีคำพิพากษาที่ลงโทษหนักที่สุดเป็นเกณฑ์

ข้อ ๑๑ กรณีที่พนักงานถึงแก่ความตาย และผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินโบนัสตามระเบียบนี้ ให้จ่ายเงินโบนัสแก่บุคคลซึ่งพนักงานที่ถึงแก่ความตายได้ทำหนังสือแสดงเจตนาไว้แก่ กท. กรณีที่ไม่ได้ทำหนังสือแสดงเจตนาไว้ ให้จ่ายเงินโบนัสแก่ทายาท หรือคู่สมรส ตามกฎหมาย

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินโบนัสให้แก่พนักงาน กท. ประจำปี ให้กท. ดำเนินการจัดสรรตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินโบนัส ตามระบบประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ มติคณะรัฐมนตรีและที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามหลักเกณฑ์ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

เฉลิมชัย บุณย์รักษ์

รองผู้ว่าการ รักษาการแทน

ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ การกีฬาแห่งประเทศไทย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“กทท.” หมายถึง การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายถึง ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ศูนย์” หมายถึง กองสารสนเทศ ฝ่ายสารสนเทศและวิชาการกีฬา

“ระบบคอมพิวเตอร์” หมายถึง อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ

“ระบบคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของ กทท.” หมายถึง ระบบคอมพิวเตอร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ประกอบ ซอฟต์แวร์ เครือข่ายภายในอินทราเน็ตหรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การใช้งานจากภายนอกองค์กร (Remote Access) โปรแกรมการใช้งาน (Application) ไวรัส หรือชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์

“ข้อมูลคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้

“ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ของ กทท. ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นสาย ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลา ชนิดของการบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ของ กทท. นั้น

“ผู้ให้บริการระบบ” หมายถึง ผู้ให้บริการระบบแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ตหรือให้สามารถติดต่อถึงการโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ของ กทท. ทั้งนี้ ต้องเป็นการให้บริการในนามของ กทท. หรือเพื่อประโยชน์ของ กทท.

“ผู้ให้บริการ” หมายถึง พนักงาน กทท. หรือผู้ช่วยปฏิบัติงาน หรือผู้ให้บริการระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแจ้งความจำเป็นในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์มายังศูนย์

ข้อ ๔ ระบบคอมพิวเตอร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์เชื่อมของ กทท. จัดหาเพื่อให้บริการที่เกี่ยวข้องกับกิจการของ กทท. เท่านั้น ไม่อนุญาตให้ใช้ในกิจการที่ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการของ กทท.

ข้อ ๕ การเข้าใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และการต่อเชื่อมทางอินเทอร์เน็ตของ กทท. จะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนในการขออนุญาตเข้าใช้ โดยจะมีการลงทะเบียนการเข้าใช้งาน ตามขั้นตอนของ กทท.

ข้อ ๖ ในการขออนุญาตเข้าใช้งานครั้งแรก ให้ผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ให้บริการเป็นผู้ขอ โดยปฏิบัติตามขั้นตอนการขอเข้าใช้ระบบที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๗ ขั้นตอนการขอใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของ กกท. มีดังนี้

๗.๑ ผู้ใช้บริการจะต้องยื่นคำขอใช้ตามแบบฟอร์มการขอใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ทำระเบียบนี้มายังศูนย์เพื่อเป็นการแสดงตน

๗.๒ เมื่อคำขอได้รับการอนุมัติแล้ว ผู้ให้บริการระบบจะส่งข้อมูลพื้นฐานในการเข้าใช้ระบบคอมพิวเตอร์ไปยังผู้ให้บริการ เช่น บัญชีรายชื่อผู้ให้บริการ ขั้นตอนการเข้าระบบ เป็นต้น

ข้อ ๘ การใช้ระบบคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำผิดทางคอมพิวเตอร์ ดังนี้

๘.๑ ศูนย์จะจัดชื่อผู้ให้บริการ (User ID) และรหัสผ่าน (Password) ให้กับผู้ใช้บริการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งกฎในการใช้งาน และรหัสผ่านเพื่อความปลอดภัยของระบบโดยรวม เช่น ความยาวของตัวอักษร ระยะเวลาที่จะต้องเปลี่ยนรหัส เป็นต้น

๘.๒ รหัสผ่านของผู้ใช้ถือเป็นทรัพย์สินของ กกท. และ กกท. ไม่อนุญาตให้มีการแจ้งรหัสผ่านที่เป็นข้อมูลส่วนตัวให้กับบุคคลอื่น และไม่อนุญาตให้ใช้ชื่อและรหัสผ่านร่วมกัน

๘.๓ หากจะยกเลิกการใช้ชื่อและรหัสผ่าน ผู้ใช้บริการต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรมายังศูนย์เพื่อดำเนินการยกเลิก

๘.๔ กกท. ไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่นที่มีใช้ของ กกท. ในการเชื่อมต่อเข้ากับเครือข่ายของ กกท.

ข้อ ๙ การใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสนทนา และการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใด เช่น การส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ การส่งข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ การส่งโทรสาร เป็นต้น จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

๙.๑ ในการติดต่อสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ว่าจะเป็นจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสนทนา หรือการติดต่อสื่อสารใด ๆ ให้ถือเสมือนหนึ่งเป็นหนังสือราชการซึ่งจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

๙.๒ การรักษาความลับของเอกสาร ห้ามส่งเอกสารลับโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่จะได้รับการเข้ารหัสโดยได้รับการยืนยันจากศูนย์

๙.๓ การส่งข้อมูลใด ๆ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยห้ามส่งข้อมูลอันเป็นเท็จ ข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อ กกท. หรือบุคคลอื่น รวมถึงห้ามส่งรูปหรือข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องลามกอนาจาร

๙.๔ ห้ามส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ โดยผู้รับไม่พึงประสงค์ (SPAM e-mail)

๙.๕ พนักงาน และลูกจ้าง กำหนดให้ใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e - mail Account) ของ กกท. ในการติดต่อสื่อสารเท่านั้น

ข้อ ๑๐ การใช้เว็บไซต์ของ กกท. และการเข้าใช้อินเทอร์เน็ต ห้ามผู้บริการ ส่งรูปหรือข้อมูลใด ๆ บนเว็บไซต์ของ กกท. หรือเว็บไซต์อื่น ๆ และทำการเก็บรูป หรือข้อมูลใด ๆ ที่เข้าข่ายผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ หรือมีไวรัส หรือชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ หรือไม่เกี่ยวข้องกับกิจการของ กกท.

- ข้อ ๑๑ การใช้งานโปรแกรมต่าง ๆ จะต้องปฏิบัติ ดังนี้
- ๑๑.๑ จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของระบบโดยให้ผู้บังคับบัญชาโดยตรงเป็นผู้ขอสิทธิในการใช้
- ๑๑.๒ ผู้ใช้บริการจะต้องใช้โปรแกรมการใช้งานที่ กทท. กำหนดให้เท่านั้น
- ๑๑.๓ ห้ามผู้บริคนำโปรแกรมการใช้งานใด ๆ มาติดตั้งบนเครื่องคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์รวมถึงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ของ กทท. โดยไม่ได้รับความยินยอมจากศูนย์และผู้บังคับบัญชาโดยตรง
- ๑๑.๔ ห้ามผู้บริคนำโปรแกรมการใช้งานที่ละเมิดลิขสิทธิ์
- ข้อ ๑๒ ผู้บริคนำหน้าทีตรวจสอบ ดูแล และแจ้งให้ผู้ให้บริการระบบทราบเมื่อมีปัญหาในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ของศูนย์ รวมถึงปัญหาความปลอดภัย หรือปัญหาในการใช้งานที่ไม่ถูกต้อง
- ข้อ ๑๓ ผู้ใช้สามารถยกเลิกการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ของศูนย์โดยการแจ้งให้ศูนย์รับทราบเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อยกเลิกบัญชีผู้ใช้
- ข้อ ๑๔ เพื่อความปลอดภัย หรือการบำรุงรักษา หรือมีการกระทำผิดระเบียบนี้ ศูนย์ขอสงวนสิทธิในการยกเลิก หรือยุติการใช้งานของบัญชีผู้ใช้ชั่วคราว หรือถาวร
- ข้อ ๑๕ ระเบียบนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อกำหนดในการปฏิบัติงานของพนักงาน ลูกจ้าง และผู้ใช้ทุกคน จะต้องปฏิบัติตาม
- ข้อ ๑๖ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจดังนี้
- ๑๖.๑ ตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบ
- ๑๖.๒ พิจารณาการอนุมัติยกเว้น หรือผ่อนผันการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
- ๑๖.๓ พิจารณาคำร้องเรียนเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
- ข้อ ๑๗ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
กนกพันธุ์ จุลเกษม
ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยข้อปฏิบัติในการใช้สถานกีฬาและอุปกรณ์กีฬาของการเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๑

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการใช้สถานกีฬาและอุปกรณ์กีฬาของการเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ จึงวางระเบียบการใช้สถานกีฬาและอุปกรณ์กีฬาของการเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทยว่าด้วยข้อปฏิบัติในการใช้สถานกีฬาและอุปกรณ์กีฬาของการเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบคำสั่งและข้อปฏิบัติอื่นใดซึ่งกำหนดใช้แล้วตามระเบียบข้างต้น ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถานกีฬา” หมายความว่า พื้นที่บริเวณสนามกีฬาห้วหมาก และให้รวมถึงสิ่งปลูกสร้าง สิ่งก่อสร้าง ทรัพย์สินและสิ่งสาธารณูปโภคต่างๆ ภายในสนามกีฬาห้วหมาก ประกอบด้วย

- ๔.๑ อาคารราชมังคลาภิเษกสถาน
- ๔.๒ อาคารอินดอร์สเตเดียม
- ๔.๓ อาคารศูนย์ฝึกกีฬาในร่ม
- ๔.๔ อาคารศูนย์ฝึกกีฬาเพื่อการแข่งขัน
- ๔.๕ อาคารสระว่ายน้ำ
- ๔.๖ สนามเทนนิส
- ๔.๗ สนามฟุตบอล ๑
- ๔.๘ ลานพลาซ่า
- ๔.๙ พื้นที่โดยรอบ

“อุปกรณ์กีฬา” หมายความว่า อุปกรณ์ หรือครุภัณฑ์ ตามที่การเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย กำหนด และรวมถึงอุปกรณ์สนามและครุภัณฑ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของสนามกีฬาห้วหมาก

“กกท.” หมายความว่า การเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย

ข้อ ๕ สมาคม หน่วยงานของรัฐ หรือสถาบันเอกชน ที่ประสงค์จะใช้สนามกีฬาหรืออุปกรณ์กีฬาของสถานกีฬา ให้ยื่นความจำนงเป็นหนังสือแจ้งให้กับ กกท. ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน ก่อนวันเริ่มใช้

ข้อ ๖ เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้ผู้ได้รับอนุญาตมาชำระเงินสดหรือเช็คที่ธนาคารรับรอง (แคชเชียร์เช็ค) เป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ตามอัตราที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๗ การขอใช้สถานกีฬาของ กกท. ต้องวางเงินมัดจำล่วงหน้าร้อยละ ๒๐ ของค่าบำรุงสถานที่ โดยให้ทำสัญญามัดจำไว้หลังจากได้รับหนังสืออนุญาตให้ใช้สถานกีฬาแล้วภายในกำหนด ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง หากผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามถือว่าผู้ได้รับอนุญาตสละสิทธิ์ในการใช้สถานกีฬานั้นๆ

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้ขอใช้สถานกีฬามีวัตถุประสงค์เพื่อกิจกรรมอันมีกฎหมายหรือระเบียบของราชการกำหนด ให้ผู้ขอใช้ส่งหลักฐานการอนุญาตจากหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นในการขอใช้สถานที่เพื่อการกุศล หรือสาธารณประโยชน์ อัจฉริยะหรือยกเว้นค่าใช้จ่ายในสถานกีฬาได้ตามความจำเป็น ซึ่งผู้ว่าการและรองผู้ว่าการมีอำนาจในการ พิจารณาลดหย่อน หรือยกเว้นค่าบำรุงการใช้สถานกีฬาให้แก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาและสมาคมกีฬา ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๐ ในการใช้สถานกีฬาและอุปกรณ์กีฬา หากปรากฏว่ามีสิ่งของหรือทรัพย์สินของ กทท. ขำรุคหรือเสียหาย ให้ผู้ได้รับอนุญาตชดใช้ค่าเสียหายตามจำนวนที่ กทท. แจ้งให้ทราบ และจะต้องทำประกัน วิทยาศาสตร์อาคารที่เช่าให้กับ กทท. เป็นหลักประกันตลอดระยะเวลาตั้งแต่เตรียมการจนถึงสิ้นสุดการใช้

ข้อ ๑๑ การใช้สถานกีฬาที่คาดว่าจะมีประชาชนเข้าชมเป็นจำนวนมาก ผู้ได้รับอนุญาต จะต้องพร้อมที่จะจัดให้มีการบริการดังต่อไปนี้

๑๑.๑ จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจอำนวยความสะดวกในด้านความปลอดภัยและการจราจร

๑๑.๒ จัดแพทย์ พยาบาล และรถพยาบาลเพื่อบริการผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินและสามารถ นำส่งโรงพยาบาลได้ทันที

๑๑.๓ จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจอำนวยความสะดวกในด้านความปลอดภัยและการจราจร

๑๑.๔ จัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่เทศกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกเรียบร้อย ให้แก่สถานกีฬา

๑๑.๕ หากมีผู้เข้าชมจำนวนมาก ผู้ขอใช้จะต้องจัดให้มีโทรทัศน์วงจรปิดมาติดตั้ง อย่างน้อย ๒ จุด

ข้อ ๑๒ การนำเอาอุปกรณ์อื่น ๆ เข้ามาในบริเวณที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ จะต้องได้รับอนุญาต จาก กทท. ก่อนทุกครั้ง

ข้อ ๑๓ ผู้ได้รับอนุญาตที่ประสงค์จะให้มีการถ่ายทอดวิทยุ โทรทัศน์ และถ่ายทำภาพยนตร์ จะต้องขออนุญาต กทท. ก่อน

ข้อ ๑๔ ให้มีการกำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับการเข้า – ออก และการจอดรถของพนักงาน กทท. เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างการใช้สถานกีฬานั้นด้วย

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับอนุญาตต้องนำเงินบำรุงและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามจำนวนที่ตกลงกันมอบให้ กทท. พร้อมทั้งลงนามสัญญาการใช้สถานที่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน มิฉะนั้นจะถือว่าไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ สถานที่กีฬานั้น และถ้าหากไม่ไปทำสัญญาตามกำหนด กทท. จะยึดเงินค้ำประกันไว้ทั้งหมด โดยผู้ได้รับอนุญาต จะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ มิได้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีการก่อสร้างประกอบการใช้สถานกีฬา เช่น อาคารแสดงสินค้า เต้นท์ เวที การแสดง อาคารที่ทำการชั่วคราว ฯลฯ ผู้ขอใช้สถานที่ต้องเสนอรูปแบบรายการของการก่อสร้างนั้นให้ กทท. ตรวจสอบไม่น้อยกว่า ๑๕ วันก่อนวันงาน และจะต้องดำเนินการก่อสร้างตามรูปแบบที่ได้รับอนุมัติ อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๗ การขอสงวนสิทธิ์ที่หนึ่งสำหรับกิจกรรมของ กทท.

๑๗.๑ อาคารอินดอร์สเตเดียม กทท. ขอสงวนสิทธิ์ที่หนึ่งข้างที่ระดับด้านซ้าย จำนวน ๑๐๐ ที่นั่ง

๑๗.๒ อาคารราชมั่งคณาภิเษกสถาน กทท. ขอสงวนสิทธิ์ที่หนึ่งบริเวณติดกับที่นั่งของผู้สื่อข่าว จำนวน ๓๐๐ ที่นั่ง

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีการใช้ระบบไฟฟ้า ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องติดต่อประสานงานการใช้กับ เจ้าหน้าที่ กทท. ก่อนดำเนินการทุกครั้ง

ข้อ ๑๙ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สถานกีฬา จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อปฏิบัติ และเงื่อนไขของสถานกีฬาโดยเคร่งครัด

ข้อ ๒๐ ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ ที่เกิดจากการจัดกิจกรรม การใช้บริการ การใช้สนาม อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในสถานกีฬาที่ไม่ได้กำหนดในระเบียบนี้ ให้อยู่ในอำนาจของ ผู้ว่าราชการ หรือรองผู้ว่าราชการ

ข้อ ๒๑ ให้รองผู้ว่าราชการฝ่ายกีฬาอาชีพและสันทนาการ เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจในการออกประกาศ คำสั่งใด ๆ ในการใช้สถานกีฬาและอุปกรณ์กีฬาที่ไม่ขัดกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

กนกพันธุ์ จุลเกษม

ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

กำหนดรายละเอียดอัตราค่าบริการสถานที่และหลักเกณฑ์ทั่วไป
 ในการใช้สถานกีฬาของกรมกีฬาแห่งประเทศไทย
 ในส่วนของฝ่ายธุรกิจและสิทธิประโยชน์ ประจำปี ๒๕๕๑

ลำดับ	สถานที่เช่าใช้	ค่าบริการสถานที่	ค่ากระแสไฟฟ้า	ค่าน้ำประปา	ค่าวัสดุ สุขภัณฑ์	ค่าเบี้ย เลี้ยง เจ้าหน้าที่	หมายเหตุ
๑	ศูนย์ฝึกกีฬาในร่ม	๑,๕๐๐บาท/ชม แรก ชม.ถัดไป ชม.ถัดไป ชม.ละ๓๐๐ บาท เศษของ ชม. คิดเป็น๑ชม.	๓๐๐บาท/ชม. หลังเวลา๑๗.๐๐ น. ชม.ละ๔๐๐บาท เศษของชม คิดเป็น ๑ชม.			๔คน/ ห้องกีฬา	-อัตราค่าเช่าใช้ สถานที่และค่าใช้จ่าย คิดเฉพาะต่อการใช้๑ ห้องกีฬา/วัน เท่านั้น สำหรับการจัดการ แข่งขัน -ค่าเบี้ยเลี้ยง วัน ธรรมดาวันละ๒๕๐ บาท/วัน วันเสาร์- อาทิตย์และวันหยุด นักขัตฤกษ์ วันละ ๔๐๐บาท/วัน
๒	ห้องวอลเลย์บอล						
๓	ห้องบาสเกตบอล						
๔	ห้องแบดมินตัน						
๕	ห้องเทเบิลเทนนิส						
๖	ห้องยูโด						
๗	ห้องยิมนาสติก						
๘	ห้องมวย						
๙	สนามเทนนิส						
๑๐	สระว่ายน้ำ	๓,๐๐๐/ ๒ชม.ครึ่ง/รอบ	๓๐๐บาท/ชม. หลังเวลา ๑๗.๐๐น. ชั่วโมงละ๔๐๐ บาท เศษของชั่วโมง คิดเป็น๑ชม.			๑๔คน/ ห้องกีฬา	-อัตราค่าเช่าใช้ สถานที่สำหรับ จัดการแข่งขัน -ค่าเบี้ยเลี้ยง วัน ธรรมดา วันละ๒๕๐/ วัน วันเสาร์-วัน อาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์ วันละ ๔๐๐บาท/วัน

กำหนดรายละเอียดอัตราค่าบริการสถานที่และหลักเกณฑ์ทั่วไปในการใช้
 สถานกีฬาของกรมกีฬาแห่งประเทศไทย
 ในส่วนของฝ่ายธุรกิจและสิทธิประโยชน์ ประจำปี ๒๕๕๑

ลำดับ	สถานที่ที่ใช้	ค่าบริการสถานที่	ค่ากระแสไฟฟ้า	ค่าน้ำประปา	ค่าวัสดุ สุขภัณฑ์	ค่าเบี้ยเลี้ยง เจ้าหน้าที่	หมายเหตุ
๑๐	สนามฟุตบอล	๕๐๐บาท/ฟุตบอล๑๑คู่/๑คู่ ๑,๐๐๐/ฟุตบอล๑๑คน/๒คู่ ๑,๐๐๐บาท/ฟุตบอล๗คน ครึ่งวัน/๒สนาม ๒,๐๐๐บาท/ฟุตบอล๗คน เต็มวัน/๒สนาม	ชม.๔๐๐บาท ชม.๔๐๐บาท ชม.๔๐๐บาท ชม.๔๐๐บาท			๔คน/ห้องกีฬา ๔คน/ห้องกีฬา ๘คน/ห้องกีฬา ๘คน/ห้องกีฬา	-อัตราค่าเช่าใช้ สถานที่สำหรับการ จัดการแข่งขัน -ค่าเบี้ยเลี้ยงวัน ธรรมดาวันละ ๒๕๐/วัน วันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุด นักขัตฤกษ์วันละ ๔๐๐บาท/วัน
๑๑	ราชวังคลาภิเษกสถาน -กิจกรรมกีฬา -การแสดงดนตรี -นิทรรศการ และการส่งเสริมวิชาการ -การเปิดตัวผลิตภัณฑ์ -การประชุมสัมมนา -การเลี้ยงสังสรรค์ -การถ่ายทำภาพยนตร์ -การถ่ายภาพนิ่ง	๒๐๐,๐๐๐บาท/วัน ไม่อนุญาต ๓๐,๐๐๐บาท/วัน ๕๐,๐๐๐บาท/วัน ๒๐๐,๐๐๐บาท/วัน ๔ชม.แรก๑๕,๐๐๐บาท ชม.ต่อไปชม.๔,๐๐๐บาท ๒ชม.แรก๔,๐๐๐บาท ชม.ต่อไปชม.๒,๐๐๐บาท	ตามที่ ใช้จริง	ตามที่ ใช้จริง	๓๐,๐๐๐บาท /วัน	จำนวน เจ้าหน้าที่ขึ้นอยู่กับ ปริมาณเนื้อ งานในการเช่า สถานที่ในแต่ละ ครั้ง	มีการวางเงินมัด จำก่อนวันทำ สัญญาเช่าใช้ สถานที่พร้อม ระบุพร้อม เงื่อนไขข้อตกลง ค่าใช้จ่ายต่างๆ ในหนังสือ สัญญาระหว่าง กกท.กับผู้เช่าใช้

กำหนดรายละเอียดอัตราค่าบริการสถานที่และหลักเกณฑ์ทั่วไปในการใช้
 สถานีกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย
 ในส่วนของฝ่ายธุรกิจและสิทธิประโยชน์ ประจำปี ๒๕๕๑

ลำดับ	สถานที่ที่ใช้	ค่าบริการสถานที่	ค่า กระแสฟ้า	ค่า น้ำประปา	ค่าวัสดุ สุขภัณฑ์	ค่าเบี้ยเลี้ยง เจ้าหน้าที่	หมายเหตุ
๑๒	อินดอร์สเตเดียม -กิจกรรมกีฬา -การแสดงดนตรี -นิทรรศการและ การส่งเสริมวิชาการ -การเปิดตัว ผลิตภัณฑ์ -การประชุมสัมมนา -การเลี้ยงสังสรรค์ -การถ่ายทำภาพยนตร์	๑๐๐,๐๐๐บาท/วัน ๑๕๐,๐๐๐บาท/ครึ่ง ๓๐,๐๐๐บาท/วัน ๕๐,๐๐๐บาท/วัน ๑๐๐,๐๐๐บาท/วัน ๗๐,๐๐๐บาท/ครึ่ง ๔ชม.แรก๑๐,๐๐๐บาท ชม.ต่อไปชม.ละ๓,๐๐๐บาท	ตามที่ใช้จริง	ตามที่ใช้จริง			มีการวางเงินมัดจำก่อน วันที่ทำสัญญาการ เช่าใช้สถานที่ พร้อม ระบุเงื่อนไขข้อตกลง ค่าใช้จ่ายต่างๆก่อน ลงนามในหนังสือ สัญญาระหว่างกกท. กับผู้เช่าใช้
	-การถ่ายทำภาพนิ่ง	๒ชม.แรก๓,๐๐๐บาท ชม.ต่อไปชม.ละ๑,๕๐๐บาท					
	ลานพลาซ่า -กิจกรรมกีฬา -การแสดงดนตรี -นิทรรศการและ การส่งเสริมวิชาการ -การเปิดตัว ผลิตภัณฑ์ -การประชุมสัมมนา -การเลี้ยงสังสรรค์	๓๐,๐๐๐บาท/วัน ๑๐๐,๐๐๐/ครึ่ง ๒๐,๐๐๐บาท/วัน ๓๕,๐๐๐บาท/วัน ๕๐,๐๐๐บาท/วัน ๓๐,๐๐๐บาท/ครึ่ง	ตามที่ใช้จริง	ตามประมาณ การเหมาจ่าย ระหว่างกกท. กับผู้เช่าใช้ ในแต่ละครั้ง	ตามประมาณ การเหมาจ่าย ระหว่างกกท. กับผู้เช่าใช้ ในแต่ละครั้ง	จำนวน เจ้าหน้าที่ ขึ้นอยู่กับ ปริมาณ เนื้องานใน การเช่า สถานที่ใน แต่ละครั้ง	มีการวางเงินมัดจำก่อน วันที่ทำสัญญาการ เช่าใช้สถานที่ พร้อม ระบุเงื่อนไขข้อตกลง ค่าใช้จ่ายต่างๆก่อน ลงนามในหนังสือ สัญญาระหว่างกกท. กับผู้เช่าใช้

กำหนดรายละเอียดอัตราค่าบำรุงสถานที่และหลักเกณฑ์ทั่วไปในการใช้
 สถานกีฬาของการกีฬาแห่งประเทศไทย
 ในส่วนของฝ่ายธุรกิจและสิทธิประโยชน์ ประจำปี ๒๕๕๑

ลำดับ	สถานที่ที่ใช้	ค่าบำรุงสถานที่	ค่ากระแสไฟฟ้า	ค่าน้ำประปา	ค่าวัสดุสุขภัณฑ์	ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่	หมายเหตุ
	-การถ่ายทำภาพยนตร์	๔ชม.แรก๗,๐๐๐บาท					
		ชม.ต่อไปชม.ละ๒,๐๐๐บาท					
	-การถ่ายทำภาพนิ่ง	๒ชม.แรก๒,๐๐๐บาท					
		ชม.ต่อไปชม.ละ๑,๐๐๐บาท					
๑๔	พื้นที่โดยรอบ		ตามที่ใช้จริง	ตามประมาณ	ตามประมาณ	จำนวน	มีการวางเงินมัด
	-กิจกรรมกีฬา	๑๐,๐๐๐บาท/วัน		การเหมาจ่าย	การเหมาจ่าย	เจ้าหน้าที่	จำก่อน
	-การแสดงดนตรี	ไม่อนุญาต		ระหว่างกกท.	ระหว่างกกท.	ขึ้นอยู่กับ	วันทำสัญญา
	-นิทรรศการ	๑๐,๐๐๐บาท/วัน		กับผู้เช่าใช้	กับผู้เช่าใช้	ปริมาณ	การเช่าใช้
	และการส่งเสริมวิชาการ	(๓,๐๐๐ตร.ม.)		ในแต่ละครั้ง	ในแต่ละครั้ง	เนื้อหาในการ	สถานที่พร้อม
	-การเปิดตัวผลิตภัณฑ์	๒๐,๐๐๐บาท/วัน				เข้าสถานที่ใน	ระบุเงื่อนไข
		(๔,๐๐๐/๔ชม.)				แต่ละครั้ง	ข้อตกลงค่าใช้จ่าย
	-การประชุมสัมมนา	๓๐,๐๐๐บาท/วัน					จ่ายต่างๆ
	-การเลี้ยงสังสรรค์	๑๐,๐๐๐บาท/ครั้ง					ก่อนลงนามใน
	-การถ่ายทำภาพยนตร์	๔ชม.แรก๗,๐๐๐บาท					สัญญาระหว่าง
		ชม.ต่อไปชม.ละ๒,๐๐๐บาท					กกท.กับผู้เช่าใช้
	-การถ่ายทำภาพนิ่ง	๒ชม.แรก๒,๐๐๐บาท					
		ชม.ต่อไปชม.ละ๑,๐๐๐บาท					

หมายเหตุ

- สำหรับบุคคลทั่วไปจะลดหย่อนหรือเว้นได้ตามกรณีโดยผู้ว่าการ
- กิจกรรมอื่นที่ไม่เข้าข่ายประเภทกิจกรรมที่กำหนดให้อยู่ในดุลพินิจของผู้ว่าการพิจารณา

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด
พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่อหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการคำนวณค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุดของการกีฬาแห่งประเทศไทย เป็นไปอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานสภาพการจ้าง พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดตามประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ ประกอบข้อ ๑๗ แห่งข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยมาตรฐานสภาพการจ้าง พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงออกระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกหลักเกณฑ์การทำงานล่วงเวลาและการทำงานในวันหยุดของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่ผ่านมา โดยให้ประพุดิตตามระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า พนักงานหรือลูกจ้างของการกีฬาแห่งประเทศไทย

“วันทำงาน” หมายความว่า วันที่กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างทำงานปกติ

“วันหยุด” หมายความว่า วันที่กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์

หยุดตามประเพณี

“เวลาทำงานปกติ” หมายความว่า วันจันทร์-วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา มีเวลาพักตั้งแต่เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา หรือเป็นไปตามที่ได้ทำตามตกลงกันตามความเหมาะสมของลักษณะการทำงาน สำหรับเวลาพักประจำวันไม่ให้นำรวมเป็นเวลาทำงาน

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินที่การกีฬาแห่งประเทศไทยจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่พนักงานและลูกจ้างเป็นรายเดือนแต่ไม่รวมถึงเงินตอบแทนในลักษณะค่าล่วงเวลา เงินรางวัล หรือประโยชน์อย่างอื่น

“การทำงานล่วงเวลา” หมายความว่า การทำงานนอกเวลา หรือเกินกำหนดเวลาทำงานปกติในวันทำงานหรือวันหยุด

“ค่าล่วงเวลา” หมายความว่า เงินที่ กท. จ่ายให้พนักงาน หรือลูกจ้างเป็นการตอบแทนการทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน

“ค่าทำงานในวันหยุด” หมายความว่า เงินที่ กท. จ่ายให้พนักงาน หรือลูกจ้างเป็นการตอบแทนการทำงานล่วงเวลาในวันหยุด

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจออกประกาศ กำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การทำงานล่วงเวลา การทำงานในวันหยุด และการทำงานล่วงเวลาในวันหยุด

ข้อ ๖ การทำงานล่วงเวลา การทำงานในวันหยุด และการทำงานล่วงเวลาในวันหยุดของ กกท. ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปฏิบัติงานก่อนเป็นคราวๆไป กกท. จะให้ผู้ปฏิบัติงานยินยอมตั้งแต่เมื่อแรกเข้าทำงาน จะถือว่าเป็นการยินยอมทำงานล่วงเวลาไปมิได้ โดยให้เป็นไปตามที่กำหนด ดังนี้

(๑) เป็นการงานนอกเวลา หรือ

(๒) เป็นการงานเกินกำหนดเวลาทำงานปกติในวันทำงาน หรือวันหยุด

ข้อ ๗ ผู้บังคับบัญชาระดับผู้อำนวยการฝ่ายหรือตำแหน่งเทียบเท่ามีอำนาจสั่งหรืออนุมัติให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด หากผู้ปฏิบัติงานทำงานล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ก่อนได้รับคำสั่งหรือการอนุมัติ ไม่ว่าจะกรณีใดๆห้ามมิให้ กกท. จ่ายค่าล่วงเวลา หรือค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าล่วงเวลาในวันหยุดดังกล่าว

ข้อ ๘ การทำงานล่วงเวลา หรือค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าล่วงเวลาในวันหยุด ผู้เสนอต้องยื่นเรื่องเพื่อขออนุมัติโดยแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับความสำคัญของลักษณะงาน งบประมาณ ผู้ปฏิบัติงาน เอกสารหลักฐานอื่น แล้วแต่กรณี กกท. กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙ การอนุมัติให้ผู้ปฏิบัติงานล่วงเวลา หรือค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าล่วงเวลาในวันหยุด ต้องพิจารณาถึงความสำคัญของงาน ความจำเป็นเร่งด่วน งบประมาณที่จัดสรร หรือลักษณะสภาพของงานจะต้องทำงานติดต่อกันไป ถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรือลักษณะอื่นที่ กกท. กำหนดและต้องไม่เป็นลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน

หมวด ๒

หลักเกณฑ์การจ่ายล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด

ข้อ ๑๐ การจ่ายล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดของ กกท. ให้เป็นไปตามอัตรา ดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้รับคำสั่ง หรือได้รับอนุมัติให้ทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน มีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลาในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของเงินเดือน ซึ่งคำนวณเป็นรายชั่วโมงตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

(๒) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้รับคำสั่ง หรือได้รับอนุมัติให้ทำงานในวันหยุด มีสิทธิได้รับค่าทำงานในวันหยุดในอัตราหนึ่งเท่าของเงินเดือนในวันทำงาน ซึ่งคำนวณเป็นรายชั่วโมงตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

(๓) ผู้ปฏิบัติงานซึ่งได้รับคำสั่ง หรือได้รับอนุมัติให้ทำงานล่วงเวลาในวันหยุด มีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลาในอัตราสามเท่าของเงินเดือน ซึ่งคำนวณเป็นรายชั่วโมงตามจำนวนชั่วโมงที่ทำ

ข้อ ๑๑ การคำนวณค่าล่วงเวลาและค่าทำงานในวันหยุดของผู้ปฏิบัติงานให้คิดเป็นรายชั่วโมง ดังนี้

$$\text{อัตราชั่วโมงละ} = \frac{\text{เงินเดือน}}{๓๐ \text{ คูณ } ๗}$$

อัตราการจ่ายค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้เป็นไปตาม ตารางบัญชีโครงสร้างอัตราเงินเดือนตามคำสั่งเลื่อนเงินเดือนพนักงานในแต่ละปีแบบทำระเบียบนี้ หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงตามมติคณะรัฐมนตรี

กรณีไปปฏิบัติงานในสถานที่อื่น การนับระยะเวลาการทำงานเพื่อคำนวณค่าล่วงเวลา และค่าล่วงเวลาในวันหยุดตามข้อ ๑๐ ไม่ให้นับระยะเวลาในระหว่างเดินทางรวมเป็นระยะเวลาการทำงาน เว้นแต่พนักงานขับรถให้นับระยะเวลาในระหว่างขับรถตามหน้าที่รวมเป็นระยะเวลาทำงานด้วย

ข้อ ๑๒ ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งได้รับคำสั่ง หรือได้รับอนุมัติให้เดินทางไปปฏิบัติงานภายในประเทศ ซึ่งมีสิทธิได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางตามข้อบังคับการกษาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ และแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับค่าล่วงเวลา หรือค่าทำงานในวันหยุด หรือค่าล่วงเวลาในวันหยุด

ข้อ ๑๓ กกท. จะจ่ายค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามวิธีการที่ กกท. กำหนด โดยเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

หมวด ๓
การควบคุม กำกับ ดูแล

ข้อ ๑๔ ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดต้องมีการควบคุม กำกับ ดูแล การทำงานล่วงเวลา การทำงานในวันหยุด และการทำงานล่วงเวลาในวันหยุดของผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับคำสั่งหรือได้รับอนุมัติให้สำเร็จ เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด

ข้อ ๑๕ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้เป็นไปตามวงเงินงบประมาณที่มีการจัดสรรในแผนงานประจำปีของแต่ละฝ่ายและสำนัก และห้ามปรับเปลี่ยนหรือโยกย้ายงบประมาณด้านอื่นมาสมทบ ทั้งนี้ ให้ใช้วงเงินงบประมาณในปีที่ผ่านมาเป็นเกณฑ์ การพิจารณา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

กนกพันธุ์ จุลเกษม

ผู้ว่าการการกษาแห่งประเทศไทย

ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย

ว่าด้วยการลาของพนักงาน

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการลาของพนักงาน ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการลาของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการลาของพนักงาน พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“กท.” หมายความว่า การกีฬาแห่งประเทศไทย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของ กท. และให้หมายความรวมถึงรองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยด้วย

“เข้ารับการตรวจเลือก” หมายความว่า เข้ารับการตรวจเลือกเพื่อรับราชการ เป็นทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

“เข้ารับการเตรียมพล” หมายความว่า เข้ารับการระดมพล เข้ารับการตรวจสอบพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

“ลาไปดำเนินการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา” หมายความว่า ลาเพื่อไปกระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬา การฝึกซ้อม การติดต่อประสานงาน การประชุม การสัมมนา การตัดสิน และการควบคุมคณະนักกีฬา และให้หมายความรวมถึงการฝึกอบรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาด้วย

“ลาติดตามคู่สมรส” หมายความว่า ลาติดตามสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศหรือทางราชการ สั่งให้ไปปฏิบัติงานในต่างประเทศตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ตามความต้องการของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้น เหมือนเต็มเวลาราชการหรือตามที่รัฐวิสาหกิจนั้นกำหนด แล้วแต่กรณี แต่ไม่รวมถึงกรณีที่คู่สมรสลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงานในต่างประเทศ

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าการรักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยในกรณีที่มีปัญหา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๖ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับพนักงานซึ่งประสงค์จะลาตามประเภทการลาที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๗ การลาทุกประเภทตามระเบียบนี้ ถ้ามีกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเกี่ยวกับการลาประเภทใดไว้เป็นพิเศษ ผู้ลาและผู้มีอำนาจอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลานั้นด้วย

ข้อ ๘ ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้
ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาตามระเบียบนี้ไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติงานได้ และมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจรอขออนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาตได้ ให้ผู้ลาเสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตชั้นเหนือขึ้นไปเพื่อพิจารณา และเมื่ออนุญาตแล้วให้แจ้งให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามระเบียบนี้ทราบด้วย

ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาจะมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นเป็นผู้อนุญาตแทนก็ได้ โดยให้คำนึงถึงระดับตำแหน่งและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจเป็นสำคัญ

การลาของพนักงานในช่วงก่อนและหลังวันหยุดทำการประจำสัปดาห์หรือวันหยุดทำการประจำปีหรือวันหยุดอื่นตามมติคณะรัฐมนตรี เพื่อให้มีวันหยุดต่อเนื่องกัน ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตใช้ดุลพินิจตามความเหมาะสมและจำเป็นที่จะอนุญาตให้ลาได้ โดยมีให้เสียหายแก่การปฏิบัติงาน

ข้อ ๙ พนักงานผู้ใดได้รับคำสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติงาน ณ หน่วยงานอื่นใดของทางราชการ หากประสงค์จะลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว ลาพักผ่อน หรือลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลในระหว่างเวลาที่ไปช่วยปฏิบัติงาน ให้เสนอขออนุญาตลาต่อผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ไปช่วยปฏิบัติงาน แล้วให้หน่วยงานนั้นรายงานจำนวนวันลาให้หน่วยงานต้นสังกัด ของผู้นั้นทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ข้อ ๑๐ การนับวันลาตามระเบียบนี้ให้นับตามปีงบประมาณ
การนับวันลาเพื่อประโยชน์ในการเสนอหรือจัดส่งใบลา อนุญาตให้ลา และคำนวณวันลาให้นับต่อเนื่องกันโดยนับวันหยุดทำการที่อยู่ในระหว่างวันลาประเภทเดียวกันรวมเป็นวันลาด้วย เว้นแต่การนับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณวันลาสำหรับวันลาป่วย วันลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร วันลากิจส่วนตัว และวันลาพักผ่อน ให้นับเฉพาะวันทำการ

การลาครั้งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่าย ให้นับเป็นการลาครั้งวันตามประเภทของการลานั้น
การลาป่วยหรือลากิจส่วนตัวซึ่งมีระยะเวลาต่อเนื่องกัน จะเป็นในปีงบประมาณเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ให้นับเป็นการลาครั้งหนึ่ง ถ้าจำนวนวันลาครั้งหนึ่งรวมกันเกินอำนาจของผู้มีอำนาจอนุญาตระดับใด ให้นำใบลาเสนอขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตสำหรับการลาในครั้งนั้น

พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร ลากิจส่วนตัวซึ่งมิใช่ลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๐ หรือลาพักผ่อน ซึ่งได้หยุดไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีภารกิจที่จำเป็นเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติงานระหว่างการลาก็ได้

การลาของพนักงานที่ถูกเรียกกลับมาปฏิบัติงานระหว่างการลาตามวรรคห้า ให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติงาน เว้นแต่ผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นว่าการเดินทางกลับมาปฏิบัติงานต้องใช้เวลาให้ถือว่าสิ้นสุดก่อนวันเดินทางกลับ

พนักงานซึ่งได้รับอนุญาตให้ลา หากประสงค์จะยกเลิกวันลาที่ยังไม่ได้หยุดปฏิบัติงาน ให้เสนอขอยกเลิกวันลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลา และให้ถือว่าวันลาเป็นอันสิ้นสุดก่อนวันมาปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๑ เพื่อควบคุมให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ให้ฝ่ายและสำนักจัดทำบัญชีลงเวลาการปฏิบัติงานของพนักงานในสังกัด โดยมีสาระสำคัญตามตัวอย่างท้ายระเบียบนี้ หรือจะใช้เครื่องบันทึกเวลาการปฏิบัติงานแทนก็ได้

ในกรณีจำเป็น ผู้ว่าการอาจกำหนดวิธีลงเวลาการปฏิบัติงาน หรือวิธีควบคุมการปฏิบัติงานของพนักงานที่มีการปฏิบัติงานในลักษณะพิเศษเป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ ทั้งนี้จะต้องมีหลักฐานให้สามารถตรวจสอบวันและเวลาการปฏิบัติงานได้ด้วย

ข้อ ๑๒ การลาให้ใช้ใบลาตามแบบท้ายระเบียบนี้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วนจะใช้ใบลาที่มีข้อความไม่ครบถ้วนตามแบบหรือจะลาโดยวิธีการอย่างอื่นก็ได้ แต่ต้องส่งใบลาตามแบบในวันแรกที่มาปฏิบัติงาน

กท. อาจนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาประยุกต์ใช้ในการเสนอใบลา อนุญาตให้ลา และยกเลิกวันลา สำหรับการลาป่วย ลาพักผ่อน หรือลาปฏิบัติงานส่วนตัวซึ่งมิใช่ลาปฏิบัติงานส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๒๐ ก็ได้ ทั้งนี้ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวจะต้องเป็นระบบที่มีความปลอดภัย รัดกุม สามารถตรวจสอบตัวบุคคล และเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการลาไว้เป็นหลักฐานได้

ข้อ ๑๓ พนักงานซึ่งประสงค์จะไปต่างประเทศในระหว่างการลาตามระเบียบนี้ หรือในระหว่างวันหยุดงาน ให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ

ข้อ ๑๔ พนักงานผู้ใดไม่สามารถมาปฏิบัติงานได้ อันเนื่องมาจากเหตุการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นกับบุคคลทั่วไปในท้องถิ่น หรือเหตุการณ์พิเศษซึ่งเกิดขึ้นกับพนักงานผู้นั้น และมีได้เกิดจากความประมาท เลินเล่อหรือความผิดของพนักงานผู้นั้นเอง โดยเหตุการณ์พิเศษดังกล่าวร้ายแรงจนเป็นเหตุขัดขวางทำให้ไม่สามารถมาปฏิบัติงาน ณ สำนักงานที่ตั้งตามปกติ ให้พนักงานผู้นั้นรับรายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรวมทั้งอุปสรรคขัดขวางที่ทำให้มาปฏิบัติงานไม่ได้ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้ว่าการทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติงาน

ในกรณีที่ผู้ว่าการเห็นว่ากรณีที่พนักงานไม่สามารถมาปฏิบัติงานได้เป็นเพราะเหตุการณ์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้สั่งให้การหยุดงานของพนักงานผู้นั้นไม่นับเป็นวันลาตามจำนวนวันที่ไม่มาปฏิบัติงาน อันเนื่องมาจากเหตุการณ์พิเศษดังกล่าว ถ้าเห็นว่าไม่เป็นเหตุการณ์พิเศษ ให้ถือว่าวันที่พนักงานผู้นั้นไม่มาปฏิบัติงานเป็นวันลาปฏิบัติงานส่วนตัว

หมวด ๒ ประเภทการลา

ข้อ ๑๕ การลาแบ่งออกเป็น ๑๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) การลาป่วย
- (๒) การลาคลอดบุตร
- (๓) การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร
- (๔) การลาปฏิบัติงานส่วนตัว
- (๕) การลาพักผ่อน

- (๖) การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจย์
- (๗) การลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล
- (๘) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย
- (๙) การลาไปดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา
- (๑๐) การลาไปต่างประเทศ
- (๑๑) การลาติดตามคู่สมรส
- (๑๒) การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

ส่วนที่ ๑ การลาป่วย

ข้อ ๑๖ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ในกรณีจำเป็น จะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติงานก็ได้

ในกรณีที่พนักงานผู้ขอลามีอาการป่วยจนไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว

การลาป่วยตั้งแต่สามสิบวันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองของแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาด้วย ในกรณีจำเป็นหรือเห็นสมควรผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งให้ใช้ใบรับรองของแพทย์อื่นซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบแทนก็ได้

การลาป่วยไม่ถึงสามสิบวัน ไม่ว่าจะเป็นการลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งติดต่อกัน ถ้าผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นสมควร จะสั่งให้มีใบรับรองของแพทย์ตามวรรคสามประกอบใบลา เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตก็ได้

พนักงานซึ่งลาป่วยให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาในปีหนึ่งไม่เกินหกสิบวัน แต่ถ้าผู้ว่าการเห็นสมควรจะให้จ่ายเงินเดือนต่อไปอีกก็ได้ แต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ส่วนที่ ๒ การลาคงขาดบุตร

ข้อ ๑๗ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาคงขาดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว โดยไม่ต้องมีใบรับรองของแพทย์

การลาคงขาดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อน หรือหลังวันที่คลอดบุตรก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้ว ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาคงขาดบุตร และได้หยุดงานไปแล้ว แต่ไม่ได้ลาคงขาดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขอยกเลิกวันลาคงขาดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตอนุญาตให้ยกเลิกวันลาคงขาดบุตรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดงานไปแล้วเป็นวันลาอีกส่วนตัว

การลาคลอดบุตรคาบเกี่ยวกับการลาประเภทใดซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาของการลาประเภทนั้นให้ถือว่าการลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มวันลาคลอดบุตร พนักงานซึ่งลาคลอดบุตรให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินเก้าสิบวัน

ส่วนที่ ๓

การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตร

ข้อ ๑๘ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาไปช่วยเหลือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่คลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ภริยาคลอดบุตร และให้มีสิทธิลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรได้หนึ่งครั้งติดต่อกันได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ โดยผู้มีอำนาจอนุญาตอาจให้แสดงหลักฐานประกอบการพิจารณาอนุญาตด้วยก็ได้

พนักงานซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอดบุตรตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวัน

ส่วนที่ ๔

การลากิจส่วนตัว

ข้อ ๑๙ พนักงานซึ่งประสงค์จะลากิจส่วนตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดงานได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน จะเสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมระบุเหตุจำเป็นไว้ แล้วหยุดงานไปก่อนก็ได้ แต่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้ผู้มีอำนาจอนุญาตทราบโดยเร็ว

ในกรณีมีเหตุพิเศษที่ไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อนตามวรรคหนึ่งได้ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติงาน

พนักงานซึ่งลากิจส่วนตัวให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาในปีหนึ่งไม่เกินสี่สิบห้าวัน เว้นแต่เป็นการลาในปีที่เริ่มบรรจุเป็นพนักงาน ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๐ พนักงานที่ลาคลอดบุตรตามข้อ ๑๗ แล้ว หากประสงค์จะลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร ให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบวันทำการ โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา

ส่วนที่ ๕
การลาพักผ่อน

ข้อ ๒๑ พนักงานมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีงบประมาณหนึ่งได้สิบวันทำการ เว้นแต่พนักงานดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีที่ได้รับบรรจุเข้าเป็นพนักงานยังไม่ถึงหกเดือน

(๑) ผู้ซึ่งได้รับการบรรจุเข้าเป็นพนักงานครั้งแรก

(๒) ผู้ซึ่งลาออกจากการเป็นพนักงานเพราะเหตุส่วนตัว แล้วต่อมาได้รับการบรรจุเข้าเป็นพนักงานอีก

(๓) ผู้ซึ่งลาออกจากการเป็นพนักงานเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง แล้วต่อมาได้รับการบรรจุเข้าเป็นพนักงานอีกหลังหกเดือนนับแต่วันออกจากการเป็นพนักงาน

(๔) ผู้ซึ่งถูกสั่งให้ออกจากการเป็นพนักงานในกรณีอื่น นอกจากกรณีไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารและกรณีไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ แล้วต่อมาได้รับการบรรจุเข้าเป็นพนักงานอีก

พนักงานซึ่งลาพักผ่อนประจำปีตามวรรคหนึ่งให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาตลอดระยะเวลาที่ลานั้น

ข้อ ๒๒ ถ้าในปีใดพนักงานผู้ใดมิได้ลาพักผ่อนประจำปี หรือลาพักผ่อนประจำปีแล้วแต่ไม่ครบสิบวันทำการ ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อ ๆ ไปได้ แต่วันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกินยี่สิบวันทำการ

สำหรับผู้ที่ได้เป็นพนักงานติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี ให้มีสิทธิในวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกินสามสิบวันทำการ

พนักงานซึ่งใช้สิทธิลาพักผ่อนในวันที่ได้สะสมมาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาตลอดระยะเวลาที่ลานั้น

ข้อ ๒๓ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อน ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดงานได้

ข้อ ๒๔ การอนุญาตให้ลาพักผ่อน ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ โดยมีให้เสียหายแก่งานของ กทท.

ส่วนที่ ๖
การลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์

ข้อ ๒๕ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือพนักงานที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งประสงค์จะลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบียให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนวันอุปสมบทหรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ในกรณีมีเหตุพิเศษทำให้ไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อนระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นประกอบการลา และให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจอนุญาตที่จะพิจารณาให้ลาหรือไม่ก็ได้

พนักงานซึ่งลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน เว้นแต่เป็นการลาในปีที่เริ่มบรรจุเป็นพนักงาน มิให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลา

ข้อ ๒๖ พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ตามข้อ ๒๕ แล้ว จะต้องอุปสมบทหรือออกเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ภายในสิบวันนับแต่วันเริ่มลา และจะต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติงานภายในห้าวันนับแต่วันที่ลาสิกขาหรือวันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยหลังจากการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ทั้งนี้ จะต้องนับรวมอยู่ภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตการลา

พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทหรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์และได้หยุดงานไปแล้ว หากปรากฏว่ามีปัญหาอุปสรรคทำให้ไม่สามารถอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจญ์ตามที่ขอลาไว้เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติและขอยกเลิกวันลา ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาตให้ยกเลิกวันลาอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจญ์ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดงานไปแล้วเป็นวันลาอีกส่วนตัว

ส่วนที่ ๗

การลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

ข้อ ๒๗ พนักงานที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการตรวจเลือก ให้รายงานลาต่อผู้บังคับบัญชา ก่อนวันเข้ารับการตรวจเลือกไม่น้อยกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง ส่วนพนักงานที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการเตรียมพล ให้รายงานลาต่อผู้บังคับบัญชาภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลารับหมายเรียกเป็นต้นไป และให้ไปเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลตามวันและเวลาในหมายเรียกนั้นโดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาต และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอรายงานลาไปตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ

พนักงานซึ่งลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาตลอดระยะเวลาที่ลา

ข้อ ๒๘ เมื่อพนักงานที่ลาพ้นจากการเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพลแล้ว ให้มารายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติต่อผู้บังคับบัญชาภายในเจ็ดวัน เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็น ผู้ว่าการอาจขยายเวลาให้ได้แต่รวมแล้วไม่เกินสิบห้าวัน โดยผู้ว่าการจะให้จ่ายเงินเดือนระหว่างลาตลอดระยะเวลาที่ขยายให้ก็ได้

ส่วนที่ ๘

การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัย

ข้อ ๒๙ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

ให้ผู้ว่าการมีอำนาจอนุญาตการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ตามวรรคหนึ่ง ของพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่าพนักงานระดับ ๑๐ ได้ทุกตำแหน่ง สำหรับการลาของพนักงานที่ดำรงตำแหน่งสูงกว่าพนักงานระดับ ๑๐ ให้เสนอประธานกรรมการเพื่อพิจารณาอนุญาต

พนักงานซึ่งลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัยให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาไม่เกินสี่ปี นับแต่วันที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติการวิจัย จนถึงวันก่อนวันมารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงาน แต่ถ้าได้รับอนุญาตให้ลาเกินสี่ปีก็ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาตลอดระยะเวลาที่ลา แต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินหกปี

ส่วนที่ ๙
การลาไปดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬา

ข้อ ๓๐ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาไปดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาในประเทศหรือต่างประเทศ หากเป็นกรณีที่มีหนังสือจากหน่วยงาน เป็นการแข่งขันกีฬาที่เกี่ยวข้องกับกิจการของ กกท. หรือเป็นการแข่งขันกีฬาในนามของชาติหรือประเทศไทย ให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ โดยไม่ถือเป็นวันลา

พนักงานซึ่งประสงค์จะลาไปดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬานอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้ว่าการ โดยไม่ถือเป็นวันลา แต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินสิบห้าวันทำการ

ให้ผู้ว่าการออกประกาศกำหนดจำนวนวันที่พนักงานมีสิทธิลาไปดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาในแต่ละครั้ง โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับชนิด ประเภท และรายการแข่งขันกีฬานั้นด้วย

ส่วนที่ ๑๐
การลาไปต่างประเทศ

ข้อ ๓๑ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาไปต่างประเทศด้วยเหตุใด ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในส่วนที่ ๘ ส่วนที่ ๙ และส่วนที่ ๑๑ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

ให้ผู้ว่าการมีอำนาจอนุญาตการลาไปต่างประเทศตามวรรคหนึ่งของพนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่าพนักงานระดับ ๑๐ ได้ทุกตำแหน่ง สำหรับการลาของพนักงานที่ดำรงตำแหน่งสูงกว่าพนักงานระดับ ๑๐ ให้เสนอประธานกรรมการเพื่อพิจารณาอนุญาต

พนักงานซึ่งลาไปต่างประเทศให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาในปีหนึ่งไม่เกินสี่สิบห้าวัน เว้นแต่เป็นการลาในปีที่เริ่มบรรจุเป็นพนักงาน ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกินสี่สิบห้าวัน

ส่วนที่ ๑๑
การลาติดตามคู่สมรส

ข้อ ๓๒ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาติดตามคู่สมรส ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้ว่าการเพื่อพิจารณาอนุญาต โดยให้ลาได้ไม่เกินสองปีและไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา ทั้งนี้ในกรณีจำเป็นอาจอนุญาตให้ลาต่อได้อีกสองปี แต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกินสี่ปี ถ้าเกินสี่ปีให้ลาออกจากงาน

ข้อ ๓๓ การพิจารณาอนุญาตให้พนักงานลาติดตามคู่สมรส ผู้ว่าการจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้โดยมิให้เสียหายแก่งานของ กกท. แต่เมื่อรวมแล้วจะต้องไม่เกินระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๒ และจะต้องเป็นกรณีที่คู่สมรสอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือปฏิบัติงานในต่างประเทศเป็นระยะเวลาติดต่อกัน ไม่ว่าจะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในประเทศเดียวกันหรือไม่

ข้อ ๓๔ พนักงานที่ได้ลาติดตามคู่สมรสครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๓๒ ในระหว่างเวลาที่คู่สมรสอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานในต่างประเทศติดต่อกันคราวหนึ่งแล้ว ไม่มีสิทธิขอลาติดตามคู่สมรสอีก เว้นแต่คู่สมรสจะได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติงานประจำในประเทศไทยแล้วต่อมาได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศอีก จึงจะมีสิทธิขอลาติดตามคู่สมรสตามข้อ ๓๒ ได้ใหม่

ส่วนที่ ๑๒
การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

ข้อ ๓๕ พนักงานผู้ใดได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ จนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการ หากพนักงานผู้นั้นประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน หรือที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ แล้วแต่กรณี มีสิทธิลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพครั้งหนึ่งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรม แต่ไม่เกินสิบสองเดือน

พนักงานที่ได้รับอันตรายหรือการป่วยเจ็บจนทำให้ตกเป็นผู้ทุพพลภาพหรือพิการเพราะเหตุอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุพิจารณาแล้วเห็นว่ายังสามารถปฏิบัติงานต่อไปได้ หากพนักงานผู้นั้นประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาให้ลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพดังกล่าวครั้งหนึ่งได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรม แต่ไม่เกินสิบสองเดือน

หลักสูตรตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องเป็นการฝึกอบรมที่ส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรการกุศลอื่นเป็นสาธารณะ หรือสถาบันที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานของทางราชการ เป็นผู้จัดหรือร่วมจัด

หน่วยงานอื่นของรัฐ องค์กรการกุศลอื่นเป็นสาธารณะ หรือสถาบันที่ได้รับการรับรองตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าการประกาศกำหนด

พนักงานซึ่งลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาตลอดระยะเวลาที่ลานั้น

ข้อ ๓๖ พนักงานซึ่งประสงค์จะลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพตามข้อ ๓๕ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมแสดงหลักฐานเกี่ยวกับหลักสูตรที่ประสงค์จะลาไปเข้ารับการฝึกอบรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้ว่าการเพื่อพิจารณาอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดงานเพื่อไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

มนตรี ไชยพันธุ์

รองผู้ว่าการ รักษาการแทน

ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

รายชื่อพนักงาน/เจ้าหน้าที่ของงานกฎหมาย กองนิติการ สำนักผู้ว่าราชการ กิจาแห่งประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์	QR code
1	นายประวิทย์ เมตตา (บอย)	หัวหน้างานกฎหมาย	087-406-4289	
2	นายอภัย ไชยอมร (อาร์)	นิติกร 6	089-113-5662	
3	นางสาวกษมา สามเพชรเจริญ (ฝ้าย)	นิติกร 3	096-949-8596	
4	นางสาวธีรยา ลิมาภิรักษ์ (พีฟ)	นิติกร 3	086-232-8883	
5	นางสาวพิชญานิน ลิ้มสกุล (เตีล)	ผู้ช่วยปฏิบัติงาน โครงการฯ	086-366-9885	
6	e-mail : lawsection.sat@gmail.com	โทรสาร	0 2186 7510	